

કવિ પ્રેમાનંદ કૃત.

ઓખાહરણ

મહોદ્દ.

કાવિ પ્રસિદ્ધ કરનાર.

વ્યુક્તસેત્તર—મહાદેવ રામચંદ્ર જાગૃષ્ઠે

ત્રણ દરવાજા—અદાવાદ.

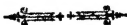
અમદાવાદ.

ઘાઠાપુર નવી પોળમા શ્રી " પ્રગલ્હિતાથ" મુદ્રાલય "

પ્રેસમાં પટેલ ડાહ્યાભાઈ દલપતરામે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૩ છ.

પ્રત ૪૦૦૦

સને ૧૯૨૦

સંવત ૧૯૭૭

કીમત ૮-૧૨-૦

૮-૧૦૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૧૦૩ વર્ષીક

પુસ્તકનું નામ સિપારી

વિષય ૫-૧૬

इवि प्रेमानंद कृत.

ओष्वाहरण महोदय.

अपानी प्रसिद्ध करनार.

पुस्तकालय-महादेव रामचंद्र जगुष्टे.

त्रयु दरवाज-अमदावाद.

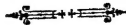
अमदावाद.

शाहापुर नवी पोणमा श्री " प्रजडिताथ मुद्रालय "

प्रेसमां पटेल डाह्याभाध हलपतरामे छाप्युं.

आवृत्ति ३ छ.

प्रत ४०००

सने १९२०

संवत् १९७७

कीमत ०-१२-०

કબીર કાવ્ય.

આમાં મહાત્મા કબીરનાં દોહરા અને તેમાં રહેલાં સુદાર્થ વર્ણન સહેલી ભાષામાં એવો વિસ્તાર પુર્વક સમ-
બંધો છે કે તે વાંચવાથી સુષ્ટી, ઈશ્વરી લીલા. મૃત્યુ વિગેરે
સમ્બંધીનાં વર્ણન ઉત્કૃષ્ટ ખ્યાલ આપે છે અને તેવા પાપાણુ
હૃદયવાળા માણસને પણ આ પુસ્તક સાડે જ્ઞાન આપી નુતન
જીંદગીમાં પ્રવેશ કરાવે છે. પુસ્તક કુલ એકજવાર વાંચવા-
થી તે વારે વારે વાંચવાની પ્રેરણા કરે એવો એમાં અદ્ભુત
રસ છે. આમાં કુલ ૨૦ અંગ છે અને તે એટલા બધા અ
કર્થક છેકે તેનો વાંચવાથી સારો ખ્યાલ થશે આમાં મહાત્મા
કબીરનો ફોટો પણ અંદર દાખલ કરેલો છે. પુસ્તકનું કદ
જા X પા ઇંચ લાંબું પહોળું ઢામળ જ્વેજ હયાં પૃષ્ઠ સંખ્યા
૩૨૦, પાકું રૂપેરી વર્ષવાણું પુઠું છતાં કિંમત રૂ. ૨-૧૨-૦
ચારરૂબ માફ.

ગાસ્વામી શ્રી તુલસીદાસજી કૃ. ૧.

રામાયણ.

(ગુજરાતીમાં) શ્રી રામાયણ એ શાસ્ત્રનું શાસ્ત્ર ઇતિહાસનો
ઇતિહાસ વ અને જ્ઞાન તેમજ ઉપદેશથી અક્ષરનું અક્ષર રસમય
બનેલું વાર્તામય વાંચન છે. આ તુલસીદાસની રચનામય વાણીથી
રચેલું છે કે તેનું રસમય પાન કરતાં ભક્તોનાં હૃદય ડોલવા લાગે
છે અને ભક્તિરસથી ઉછળી ઉછળીને ઉભરાઇ જાય છે બાળબોધ ન
જાણનારા સોઠાએનો મુળ ભાગ પણ ગુજરાતી અક્ષરમાં રખેલો
છે. જેથી થોડું બહેલાં સ્ત્રી પુરુષો તુલસીદાસની અમૃત વાણી વર્ણન
સહેલાઈથી વાંચી સમજ શકે છે. પાકું સાનેરી પુઠું કિંમત મોટી
સાષ્ટ્રનાં સાધારણ મોટા અક્ષરની કિંમત. રૂ. ૧૦-૦-૦ નાની
સાષ્ટ્રનાં ચુટકા કિંમત. ૭-૦-૦

મળવાણું ડેકાણું,

મહાદેવ રામચંદ્ર બાગુષ્ટે ગુકસેલર

ત્રણ દરવાજા-અમદાવાદ

અનુક્રમણિકા.

કડવામાં આવેલી ટુંક બીના.

ક્રમું.	પાતું	ક્રમું	પાતું
૧ અંબાજીની માર્થના.	૫	૨૦ અગીયાર વરસની ઉંમરે પુત્રીને	
૨ બાહ્યાસુર તપ કરવા ન્ય છે	૬	પરણ્યાવવા બાબત	૨૦
૩ બાહ્યાસુરને મહાદેવે શોષીતપુરતું		૨૧ ઝોખા મહાદેવને પુજવા ન્ય છે	૨૧
રાત્ર્ય આપ્યું,	૭	૨૨ ચિત્રલેખા ઝોખાના જ્વેનનો ઉપાય	
૪ બાહ્યાસુર બાહ્યમતી રાણીને પરણ્યો.	૯	બતાવે છે	૨૧
૫ બાહ્યાસુર કૈલાસમાં મહાદેવ પાસે ગયો	૯	૨૩ ઝોખાને ચિત્રલેખા કહે છે કે પુત્ર્ય	
૬ ઉમીયાજી એક પુત્રી અને એક પુત્ર		વગર શ્યુગાર કામનો નથી	૨૨
ઉપજાવે છે.	૧૦	૨૪ માળીયામાં જન્મારો શી રીતે ન્ય	
૭ મહાદેવ કૈલાસમાં જઈ ગયુપતિતું		તે બાબત	૨૨
સુસ્તક છેદન કરે છે.	૧૧	૨૫ ઝોખાએ ચૈતરમાસતું વ્રત આજ્ઞી	
૮ ગયુપતિને મારી નાંખ્યા બદલ ઉ-		૨૬ ઝોખા ગોરમાની પુજા કરે છે	૨૪
મીયાજીનો વિલાપ.	૧૩	૨૭ ઝોખા ગોરમાપાસે વરદાન માગે છે	૨૫
૯ ગયુપતિ પહેલાં પુન્ય એ વરદાન	૧૪	૨૮ ગોરમાને વાશી પુષ્ય ચઢાવ્યાતે	૨૫
૧૦ શુભ કામમાં પહેલું ગયુપતિતું		૨૯ ઝોખા ઉમીયાજીને પગે લાગી	૨૬
સ્મરણુ.	૧૪	૩૦ ઝોખા વચનથી ભરથાર માગે છે	૨૬
૧૧ ઝોખાતું અંબ લુણમાં ગળ્યાબદલ		૩૧ ઝોખાએ સ્વમામાં ભરથાર દીકા તે	૨૭
ઉમીયાજીનો શ્રાપ	૧૪	૩૨ ઝોખાને ભરથારનો અજ્ પો	૨૯
૧૨ બાહ્યાસુરને દેખી ચંડાળણીએ સા-		૩૩ ચિત્રલેખાએ ઝોખાને !સ્વમામાંથી	
વરણી આડી ધરી તે	૧૫	જગાડી તે બાબત	૩૦
૧૩ ચંડાળ કેને કહેવો તે કયા	૧૬	૩૪ ઝોખા સુરજ દેવતાને શ્રાપ દે છે	૩૦
૧૪ બાહ્યાસુર પુત્ર માગવા મહાદેવ		૩૫ ઝોખા રૂવે છે ને ચિત્રલેખા વિનવે છે	૩૨
પાસે ગયું.	૧૬	૩૬ સ્વપ્નું જુહું છે તેની ધારણા ઝોખાને	
૧૫ બાહ્યાસુરને ત્યાં વરદાનથી પુત્રી		આપે છે	૩૨
પેદા થઈ	૧૭	૩૭ ઝોખા પરણ્યાવવા કંકોત્રી લખીતે	૩૩
૧૬ ઝોખાને ચિત્રલેખા કેવી રીતે		૩૮ ઝોખાને સ્વમામાં જન્મવશ્ય પરણવા	
નામ ધારણુ કર્યા	૧૮	આવ્યા તે	૩૪
૧૭ ઝોખાબાહને માળીયામાં જુહી		૩૯ ઝોખા કૃષ્ણતણા કુપારને સ્વમામાં	
રાખવા બાબત	૧૯	પરણી તે	૩૫
૧૮ ઝોખામાળીયામાં જ્વેનવંતી થઈ છે		૪૦ ચિત્રલેખા હાથમાં ચિત્રતું પુતળુ	
૧૯ ઝોખા ચિત્રલેખાને જ્વેન વિશે		બતાવે તે	૩૬
હીકત કહે છે	૨૦	૪૧ ભરથારતું વચન પાળવા બાબત	

ક્રમ	પાત્ર
૪૨	ચિત્રલેખા દ્વારામતીએ ઓખાને બરથાર લેવા જાય છે ૩૭
૪૩	ઓખા અનિરૂદ્ધને દારકામાંથીલાવી ૩૭
૪૪	ઓખા અનિરૂદ્ધને નીંદ્રામથીજગાડે ૪૦
૪૫	ઓખા અનિરૂદ્ધ નીંદ્રામાં છે તેથી પગ ચાંપે છે તે ૪૦
૪૬	અનિરૂદ્ધ જાગી ઉઠ્યો તે વાખત ૪૧
૪૭	અનિરૂદ્ધને બંને પરજીવા કાલાવાલા કરે છે ૪૧
૪૮	બાણાસુરની નગરીમાં નિશાન ગડ- ગડીમાં તે ૪૧
૪૯	અનિરૂદ્ધ ગદા સંભાળે છે ૪૩
૫૦	ઓખામાળીયામાં પરજીવાની તેયારી કરે છે ૪૩
૫૧	માળીયામાં અનિરૂદ્ધ પરજીવા તે ૪૪
૫૨	ઓખા સાથે પ્રેમનો સંબંધ ૪૫
૫૩	બાણાસુર ઓખાને પરજીવાવવા બો- લાવે છે તે ૪૭
૫૪	બાણાસુર સાથે અનિરૂદ્ધનો જીવનો ચિત્તાર ૪૯
૫૫	અનિરૂદ્ધ માળીમાં આવ્યા તે ૫૦
૫૬	અનિરૂદ્ધને ઓખાના કાલાવાલા ૫૧
૫૭	અનિરૂદ્ધને નારદ આસીર્વાદ ૫૨
૫૮	અનિરૂદ્ધે બાણાસુરની સૈન્યા મારી તે ૫૫
૫૯	અનિરૂદ્ધે જીવે દસલાખ માર્યા તે ૫૫
૬૦	બાણાસુરને અનિરૂદ્ધની લડાઈની વાખત ૫૮
૬૧	સદર ૬૦
૬૨	સદર ૬૧
૬૩	સદર ૬૨
૬૪	સદર ૬૫
૬૫	અનિરૂદ્ધને બંધન કર્યો ૬૬
૬૬	ઓખાને બંધન કરી ૬૭

ક્રમ	પાત્ર
૬૭	બાણમતી પુત્રી જન્માઈની છાની સંભાળ લે છે ૬૮
૬૮	અનિરૂદ્ધનું યુદ્ધ નારદજી જીવે છે તે ૭૦
૬૯	દારકાની કથા ૭૩
૭૦	અનિરૂદ્ધને કાળાગ્રહમાં પુર્યો ૭૫
૭૧	ભગવાને ગરૂડ મોકલ્યો ૭૬
૭૨	ઝોદ્ધવ અનિરૂદ્ધને સીખામણુ દે છે ૭૭
૭૩	બાણાસુરે કન્યા પરજીવાની ૭૬
૭૪	કૃષ્ણ જાદવ સૈન્યા લઈ આવ્યા તે વાખત ૭૯
૭૫	બાણાસુર કૃષ્ણને અપમાનના શબ્દ કહે છે તે ૮૦
૭૬	બાણાસુરના હાથ છેદા તે વાખ ૮૧
૭૭	બાણાસુર મહાદેવ પાસે આવ્યો ૮૧
૭૮	મહાદેવ બાણાસુરની મદદે આવ્યા તે ૮૨
૭૯	મહાદેવને કૃષ્ણ બેટયા ૮૬
૮૦	કૃષ્ણે હાથ ફેરવી બાણાસુરની પીડા મટાડી તે વાખત ૮૬
૮૧	પાર્વતીમાં પીયરીઆં તેડાવ્યાં તે ૮૭
૮૨	અનિરૂદ્ધને તેલ ચીંચારાલું ગીત ૮૭
૮૩	અનિરૂદ્ધ સંબંધી ગીત ૮૮
૮૪	અનિરૂદ્ધની ઘોડલી ૮૮
૮૫	બાણાસુર પગ પખાળે તે વાખત ૯૦
૮૬	બાણાસુર ગેરવ નેતરે તે વાખત ૯૦
૮૭	કન્યાને વળાવવા વાખત ૯૨
૮૮	ઓખાને શૈયરો વળાવવા આવી તે ૯૨
૮૯	ઓખાપાછ સાસરે જાય છે તે વાખત ૯૩
૯૦	ઓખાપાછને સાસરે જતાં શીખામણુ ૯૨
૯૧	અનિરૂદ્ધ કન્યા લઈ જાય છે તે બદલ ગીત ૯૪
૯૨	બંનેના હાથનાં મીંઠળોડવાલું ગીત ૯૪
૯૩	રીતભાત પુરજી કરી તેનું ગીત ૯૫

→ ❁ શ્રી ગણેશાય નમઃ ❁ ←

❁ ઓખા હરણ. ❁

શ્રી ગણપતીની પ્રાર્થના.

॥ રાગ આશાવરી--એક નામ મુજને સાંભર્યું, શ્રી ગૌરી
તુત્રગણેશ; ૧ પર્વતીના અંગથી ઉપન્યો, તાતતણો ઉપદેશ. ૧ મા
તાનેની પાર્વતીને, પીતાશંકરદેવ; નવખંડમાં નીરુથાપના,
કરે જુગ ભુતળ સેવ. ૨ સીંદુરે શણુગાર સજ્યાને કંઠે પુષ્પના
હાર; આયુદ્ધ ફરસી કર ધરીને, હણ્યા અસુર અપાર. ૩ પેહલા
કરમાં જળકમંડળ, ખીજે મોઢીક અહાર; ત્રીજા કરમાં ફરશી
સોહીએ, ચોથેરે જઘમાળ. ૪ ચાલો સઘયરે દેવજઘને પુણ્યે
ગણુપતીરાય; મોટા લીજે મોઢીક લાડુ, લાગીએ શંભુ સુતને
પાય. ૫ એવા દેવ સાચા મુનીવાચા, પુરે મનની આશ; ખેઉ
કર જોડી કહે વૈશ્રવ, દાસતણો જે દાસ. ૬

શ્રી અંબાળી પ્રાર્થના.

કડવં ૧ છં.

આઘશક્તિ મા અંબા પ્રગટયાં, જ્યાં પવન નહીં પાણી; સુ
રિનરમુનીજન સર્વે કળાણી, તું કૈાણે ન કળાણિ. ૧ તારું વ
ર્ણુન કેઈ પેરે કરીએ, જો મુખરસના એક; સહસ્ર ફેણા શેષ
નાગને, મા તોએ ન પામ્યો શેખ. ૨ જુજવાં રૂપધરે જુગદંબા
રહી નવખંડે વાપી; મહા મોટા જડમુઠ હતામા, તેમની દુર-
મત કાપી. ૩ ભક્તિ ભાવ કરી ચરણે લાગું, મા આઘશક્તિ

બાણી; તેમને સહાય કરવાતું સમર્થ, નગરકોટની રાણી. ૪
 તું તારા ત્રિપુરાને તોતળા, નમલકેશરંગ રાતે; બીજીશોભા
 શી મુખે કહીએ, સ્થના બની બહુભાતે. ૫ હંસાવતીને બ-
 ગલામુખી, વહાણુવટી તું માય; ભીડમટે તમને સંભાડુંકરજો
 અમારીસહાય. ૬ મા શેવકજન તારી વીનતી કરે, ઉગારજો
 અંખે માય બ્રહ્મા આવી પાઠ કરે, વીશનુ વાંસરી વાય. ૭
 શીવજી આવી ડાક વગાડે, નારદજી ગુણુ ગાય; અબીલગુ-
 લાલ તણુ હોય ઓછવ, મરદંગના ઝણુકાર. ૮ સીંહાસન
 બેઠાં જુગદંબા, અમૃત ઇષ્ટે જોતી સોળે શણુગાર તેંસજ્યા
 મા, નાકે નીરમલ મોતિ. ૯ ખીર ખાંડ ઘટ મહશર્કરા આ-
 રોજો જુગ માય; અગર કપુરે તારી કંઈ આરતી, શેવકજન
 શીર નમાય. ૧૦ તું બ્રહ્માણી તું રૂદ્રાણી, તુ દેવાધી દેવસકલ
 વિશ્વમાં તું છે માતા, કંઈ તમારી સેવ. ૧૧ માના શરણુથ
 યા પ્રતીપાલન, પહોતી મનની આશ; કુશળક્ષેમ રાખજો
 અંબા મા સર્વને, એમ કહી ત્રીપુરાદાસરે. ૧૨

કડવં ૨ જીં.

રાગ કેદારો-હુંતો શ્રી પુરૂસોતમ શીરનામુ, હુંતો સકળપ
 દારથ પામું, વામું વામુરે, દુઃખ સકળ કુળી વરતણુંરે. (રાગ
 ઢાળ) દુઃખ સકળ વામું કુળીવરનાં; સુણુતાં પ્રાયશ્ચિતજય;
 ઓખાહરણ જે સાંભળે, મહારોગથકી મુકાય. ૧ તાવતરીઓ
 એકાંતરીઓ, નચઢે તેની કાય; ભુતનોબણુકારોતેને; નઆવે
 સ્વમા માંય. ૨ પરીક્ષત પુછે કહોને શુકલ ઓખાનો મહી

માથ; કાણુ સીતે થયો ઓખા, અનીરૂઢનો વીવાહ. ૩ પ્રથમ
હુતા દાનવસુતાને, કહાવતા જે દશસ્કંધ; હવેદશમનીકહું ક
યા, જેમ ઉપજે આનંદ. ૪ હસ્તિએ વૃંદાવનમાં લીલાકીધી;
વાયો મધુરો વંસ; પ્રથમારી પુતનાને; પછી પછાડયો કંસ.
૫ પછી પધાર્યા દ્વારીકામાં પરણ્યાછે બહુ રાણી; શોળસ-
હસ્ર શતઆગળી તેમાં અષ્ટ કરી પટરાણી. ૬ તેમાં વડાં જે
રૂક્ષમણિ પ્રદ્યુમન તેના તન; પ્રદ્યુમનના અનીરૂઢકહિએકર્મ
કયા પાવન, ૭ આઘ બ્રહ્મા શ્રષ્ટિ કરતા મરીચી જેના તન;
મરીચીના સુતકસ્યપ કહીએ હિરણ્યકશ્ચપ રાજન. ૮ વીષ્ણું
ભક્ત પ્રહ્લાદજી તેને બહાલા શ્રીભગવંત; પ્રહ્લાદનો સુતવી-
રાચન બળીરાય તેનો તન. ૯ બળી તણો સુત બાણાસુર; જે-
તું મહારૂઢર ચરણેમન; એક સમે ગુરૂ શુક આઠ્યા ત્યારે બા
હયો વચન. ૧૦ અહોગુરૂજી અહોગુરૂજી; કહોને તપ મહીમા
ય; સુક વાણી બોલીયા તું સાંભળને જગરાય. ૧૧ ત્રણુલોક-
માં ભોળાશંભુ આપશે વરદાન; મધુવનમાં જઈ તપ કરો
આરાધો શીવ ભગવાનરે. ૧૨

કડવું ૩ જી.

રાગ મારૂ-રાય તપ કરવાને જાયરે, એતો આઠ્યો મધુવન
માંચરે; કીધુંકીધું નીમજનસ્નાનરે; ધરીયું સીવજી કેરૂંધ્યા
નરે. ૧ રાય બેઠાછે આસનવાળીરે; કર જમણામાંજપમાળા
ઝાલીરે, માળાઘાલ્યા સુગ્રીએ કાનરે; તોએ આરાધે સીવ ભ
ગવાનરે. ૨ રૂઢીર માંસસુકાઈ ગયુંરે; શસીર સુક કાષ્ઠવતય-

યુરે; મહાનખીઓ કેમે નવ ખોલેરે, એના તપથી ત્રીભુવન
 ડોલેરે. ૩ વળતી ખોલીયા શંકરરાયરે, તમે સાંભળો ઉમી-
 યાયરે; એક અસુર મહાતપ સાધેરે, માફ ધ્યાન ધરીને આ
 રાધેરે. ૪ કોણુ કહીએ જેનો ખાપરે, તેતો માંડી ખેઠા મહા જ
 પરે; તમે કહો તો વરદાન આપુરે, કહો તો પુત્ર કરીને થા-
 પુરે, ૫ વળતાં ભોલ્યાં રૂદ્રાણીરે, મારીવાતસુણો સુલપાણીરે
 દુધપાઈને ઉછેરીએસાપરે, આગળ ઉપજવે સંતાપરે. ૬ ભેદ
 ભસ્માંગદનો લહોરે, વરદાન પામીને પુંકળયથોરે; વરદાનરા-
 વણુનેતેમ આપ્યારે, તેણે જનકીનાથ સંતાપ્યારે. ૭ માટે સી
 સીખામણુ દીજેરે, ભોળા રૂડું ગમે તે કીજેરે; વળતાં ભોલ્યા
 શીવરાયરે; તમે સાંભરો ઉમીયાયરે. ૮ સેવા કરી ચઢાવે જ-
 ણરે, તેની કાયા કરૂનીરમળરે સેવાકરી ચઢાવે સુગંધરે, તેની
 બુદ્ધિ કરૂ ધનધનરે. ૯ જે કોઈ ચઢાવે ખીલીપત્રરે, તેને ધરાવું
 સોનાનું છત્રરે; સેવા કરી વગાડે ગાલરે, તેને કરીનાખું ન્યાલરે
 ૧૦ નારી પાનીએ બુદ્ધિ તમારીરે, આપતાં નવરાખીએ વારીરે
 હુંતો ભોળોનાથ કહેવાઉંરે, હવે કપટી નાથ કેમ થાઉરે. ૧૧
 એવું કહીને ચાલ્યો ભોળોનાથરે, મુક્યો ખાણુસુરશીરહાથરે
 તુંતો જગ્ય ખાણુસુરરાયરે, તને વરદાન આપે શીવરાયરે, ૧૨
 હુંતો જગુંદું મહારાજરે, આપો શોણીતપુરનું રાજરે; શીવમા
 ગુંદું વારંવારરે, મુને આપો કરહજરે. ૧૩ કરએકેકે એવો
 કીજેરે, ૬૫ સહસ્રહસ્તીતાણું બળદીજેરે; અસ્તુ કહીને શીવે
 વર આપ્યારે, ખાણુસુરને પુત્ર કરીને સ્થાપ્યારે. ૧૪

૬૬૩ ૪ થું.

રાગ આશાવરી-વરદાન પામી વળીયો ખાણાસુર, શોણી
તપુરમાં જાય; વનનાં વસી પથુરે પંખી, તે લાગ્યાબુદ્ધિચાય
૧કાંઈ નવ દીકું સાંભળ્યું, જેમ વૃક્ષ ચાલ્યું જાય; આ સીરજો
વા લાગ્યાં સર્વેદીકો ખાણાસુરરાય. ૨ નગર સમીપે ચાલી
આંચો, ખાણાસુર બળવાન; કૌભાંડનામેરાયતણે ઘેર પ્રગટ
થયો પ્રધાન. ઉકોઈક દેશની કન્યા લાવી, પરણાંચો રાજન
દેશ જીતવા સંચર્યો રાય ખાણાસુર બળવંત. ૪ પાતાળે ના
ગલોક જીતી, ચાલ્યો તેણીવાર, દેશ દેશના મહીપતી જીત્યો
કેહેતાં નાઆવેપાર. પસ્વગ જઈને દેવજીત્યા, દેવ નાઠાવય,
સરજે વરતી સાંગ આપી, ખાણુ તણા કરમાંય. ૬ જીતીસુર-
ને પાછોવળીયો, મળીયા નારદમુન; પ્રણામ કરીને પાયેલાગ્યો
તેણે સમે રાજન. ૭ ઓ નારદજી ઓ નારદજી, ના થયું માફું
કામ; એક જોધ્યો ન મળ્યો સમી, પોહોંચે મનની હામ. ૮
નારદ વાણી ખોલીયા, તુંસુણુ ખાણાસુરરાય; જેણે તુજનેહા
થ આપ્યા, તે શીવશું કર સંગ્રામ. ૯

૬૬૩ ૫ થું.

રાગ ઢાળ—કૈલાશ પર્વત જઈ રાજજો, ભલીભીડાવીખાય;
જળમાંહીજેમનાવડોલે એમ ડોલે ગીરીનાય. ૧ ટોપકવચને
ગદા ફરશી, કડકડાટબહુથાય, તેણે સમે ઉમીયાજી મનમાંલા
ગ્યાંરે બહીવાય. ૨ જઈને શંકરને ચરણુ નમીયાં, અહો અહો
શીવરાય; શાને કાજેખીહો પાર્વતી, આયો ખાણાસુરરાય. ૩
શોણીતપુરનું રાજ્ય આપ્યું, ઉપરકર હબર; વળી માગવા શું

આન્યોછે, અંધ તણા કુમાર. ૪સહજ હાથ તો મુજને આ
પ્યા, તેતો સ્વામી સત્ય; એક થોધ્યો મુજને આપો, યુદ્ધ કર
વા સમર્થ. પઆવો શીવ આપણુ ખે વઢીચે, આપ આન્યા
મારી નજરે; ફટલું ડાતુંએ શું બોલ્યો, ખોટી હઠ આતજરેક

કડવું ૬૬.

રાગ ઢાળ—તેતો તારે વણુ કહે મેં, ઉપજાવ્યો છેએક; જો
કરછેદન કરીતારાને, કરશે કડકા અનેક. ૧તે તો સ્વામીકેમ
હુંજાણું ચિંતા મુજને થાય; લેખાણાસુર લેખ તુને આપુએક
ધ્વજાય રજ્યારે ધ્વજ આ ભાગી પડસે, ત્યારે કરતારાછેદા
સે; રૂધીર તણા વરસાદ વરસસે, તારા નગરને વિષે. ઉત્યારેતું
એમ જાણુજે, રીપુકેત્પન થયો સાર, વરદાન પામી વળીઓ
ખાણાસુર, સોણીતપુરમાં જાય. ૪એકસમે મહાદેવ કહે, મારે
તપ કરવાનું મન તેણેસમે ઉમીયાએ માંડયું, અતિઘણું રૂદન
પ અહો શીવજીઅહોશીવજી; જનમારેકેમ જાય; મારેનથી
એક બાળકે તે, કહો વલે શી થાય. ૬મહારૂદ્ર વાણિ બોલીયા
લે આ મારૂ વરદાન; એકપુત્રનેએકજ પુત્રિ, ઉપજાવજેસંતા
ન. ૭વરદાન આપી મહાદેવજી, વન તપ કરવાને જાય; ઉમી-
યાજી નહાવાને ખેઠાં, વિચાર્યું મનમાંય. ૮શિવનાં ઘર મોટાં
જાણિને, રખે આવતું કોય; ખે બારક મેહુંજું બારણે તે, ખેઠાં
ખેઠાં જોય. ૯દક્ષિણ અંગથી મેલ લઈને, અઘડ ઘડિયું રૂપ;
હાથ ચરણને ઘુંટણુ પાની, ટુંકુઅંગ સ્વરૂપ. ૧૦ અતુર્ભજને
ફાંઠ મોટી, દિસે કર્મ વિશાર; સોભા તેની શી કહું, કંઠે ઘુથ

રમાળ. ૧૧ પેહેલા કરમાં જળકમંડળ, ખીજેમોઠીકઅહાર;
ત્રીજા કરમાં ફરસી સોહીચે, ચોથેરજપમાળ. ૧૨ગણેશને ઉ
પજાવીને, ખોલ્યાં પાર્વતી માત એની પાસેજોડ હોયતો, કરે
તે ખેઠાં વાત. ૧૩વામ અંગથી મેલ લઈને, ઘડીયું કન્યારૂપ,
સોખા તેની શી કહું, શુકદેવ કહે સુણુ લુપ. ૧૪સેંથોટીલડી
રાખડી અંખોડા વાંકી મોડ; કંઠકપોળને કામની, તેડે મોડા
મોડ. ૧૫કોથળી કુલડી વેલણુ ડામલી, રમત નાની ભાત; કં
કુપડો નાડાછડી તે આખો લઈને હાથ. ૧૬

વલણુ—પરીક્ષતને શુકદેવ કહે કુંવરી કન્યા જેહરે; ઘર
સાયવવાને બાળકો, ખે પ્રકટાવ્યાં તેહરે.

કડવું ૭ મું.

રાગેદાળ—દેવી નહાવણુ કરવા ખેઠાં, નારદ આવ્યાત્યાંય;
બાળક ખે જોઈને નાઠા, ગયા શીવ છે જ્યાંય. ૧ નારદ ચાલી
આવીયા, મધુવન તતખેવ; આરે શીવજીઆરેશીવજી, નહટ
ભુંડી ટેવ. રવન વગડામાં ભમતા હીંદો, માથેવાલો ધુળ;
આક ધંતરો વીજયા ચાવો; કરમાં લ્યો ત્રીસુળ. ૨તમેરેવન
માં તપ કરોને, ઘેર ચાલ્યુ ઘરસુત્ર; તમે વીના તોઉમીયાજી
એ, ઉપજાવ્યો છે પુત્ર. ૪ મહાદેવ ત્યાંથી પરવાયા, કૈલાશજો
વા જાય, ગણુપતી વાણી ખોલીયા, આડી ધરી જેષ્ટીકાય. ૫
અલ્યા જટિલ જોગી ભસ્મ અંગે, દીસંતો અહલુત; આજા
વીના અધીકાર નહી હોય પૃથ્વીના છો લુપ. ૬ વચનએવું
સાંભળીને કોપીયા શિવરાય; લાતો ગડદા પાટુમુકી, આવ્યા

ઘરની માંચ.૭ ગણુપતીનેા ગડદેપડ, બ્રહ્માંડ બાગી જાય; ત્રિ
 લોક તોખળભરવા લાગ્યું, આ તે શું કહેવાય.૮ ત્યારે શિવ
 છ કોપીયાને, ચડી મનમાં રીશ; કોપ કરીને ત્રિસુળ મેલ્યું,
 છેદ્યું ગણુપતીનું શિશ. ૯ માગસર વહી ચોથને દહાડે પુત્ર
 માર્યો તર્ત; તે દહડેથી ચાલ્યું આલ્યું, ગણુશચોથનું વરત ૧૦
 તે મત્રતક તો જઈને પડ્યું ચંદ્રના રથમાંચ; તેથી ચતુર્થીને
 દીવસે, ચંદ્ર પુજન થાય, ૧૧ એવે શિવજીએ ઘરમાં આલ્યા,
 જ્યાં ઉમીયાજી ન્હાય; ઓખા બેઠીતી બારણે તે, નાશિગઈ
 ઘરમાંચ. ૧૨ લવણુ કોટડીમાં જઈને પેઠી, મનમાં વાત વિચારી
 ભાઈના કટકા કીધા માટે, મુજને નાખસે મારી. ૧૩ મહા
 દેવજી ઘરમાં ગયાને, ઝમકયાં ઉમીયામન; નેત્ર ઉઘાડી નીર
 ખીયું ત્યારે દીઠા પંચવદન ૧૪ વસ્ત્ર પહેરી ઉમીયા કહેછે,
 કેમ આલ્યા મહાદેવ, આક ભાંગ ધંતુરો ચાવો, નફ્ટલુડી
 ટેવ. ૧૫ નાહાતા ઉપર સુંદોડયા આવો, સમજો નહી મન
 માંહે; બે બાળક મેલ્યાં બારણે, કેમ આલ્યા મંદીરમાંહે. ૧૬
 છાની રહે તું પાપણી, મેં જોયું પાપણું બધું; આટલા દહાડા
 સતી જાણુતો, પણુ સર્વ લુંટી ખાધું ૧૭ પણુ મુજ વિનાતે
 પ્રજાકીધી, એવું તારું કામ; પાર્વતીજી તમે રાખ્યુહિમાચગનુ
 નામ. ૧૮ વચન એવું સાંભળીને, ઉમીયાને ઊઠી જવાળ; કાલે
 તમે કહી ગયા હતા, જે પ્રગટ કરજો બાળ. ૧૯ ત્યારે શંકરે
 નીચે જોયું, મનમાં વાત વિચારી; તારી પુત્રીતો નાશી ગઈ,
 તારા પુત્રને આલ્યો મારી. ૨૦

કલ્પં ૮ મું.

સાખી—વારી વિના ઝુરે વેલડી, વાછરૂ વિના ઝુરેગાય; બાંધવ વિના ઝુરે બેનડી, પુત્ર વિના ઝુરે માય ૧ પુત્ર ધાન્યને પુત્ર ધન, પુત્રજ આગેવાન; જે ઘેર પુત્ર ન નિપજ્યો, તેના સુનાં બળે મશાણુ ૨ પુત્ર વિના શિવ મારે પાંજરૂ, વન ઉભે અગ્નિ બળિશ, શિવશાથી માર્યો ગણુપતિ, મહારો પુત્રકયાંથી મળી શ. ડરાગ વિલાપનો વલણુ-બોલો હો બાળારે હો ગણુપત, બોલો હો બાળા. ટેક, ઉમીયાજી કરેછે રૂદન, હો ગણુપત; શિવ શાને માર્યો મારો તન, હો ગણુપત. ૧ શિવ પુત્રવિના જેવી માય; હો ગણુપત; તેની સંપતિ પર ઘેર જાય, હો ગણુપત. ૨ શિવ પુત્ર વિનાની માય, હો ગણુપત; તે તરણુથી હળવી થાય. હો ગણુપત. ૩ ત્યારે શિવને આખ્યું છે જ્ઞાન, હો ગણુપત; મેં તો આખ્યું હતું વરદાન; હો ગણુપત. ૪ પેલા નારદીયાનું કામ, હો ગણુપત. ૬ મેં તો માર્યો તમારો તન; હો ગણુપત; આજ ઉગ્યો શો ભુડો દંન, હો ગણુપત. ૭

રાગ આશાવરી—નંદી ભૂંગી મોકલ્યા તે પેહેલી પોળે જોય હસ્તીએ કમળ થો માર્ગ માં, તે શિર કીધો ઘાય. ૧ તે ગજનુમુસ્તક લાવીને, ધડ ઉપર મેલ્યુનેટ; ગડગડીને હેકુમેદુ, આગળ નીકળ્યુ પેટ. ૨ કાળા એના કુભસ્થળ; વરવા એના દાંત; આગ એને મુંઠ મોટી લાંબા પહોળા કાન, ઉદેવ માં જશે શું પોશાસે, અપાર મુજને દુખ; દેવતા સર્વે મેણું દેસે; ધન પાર્વતીની કુખ. ૪

૬૬૩' ૯ મું.

સાખી—રૂપગુણનેવાઠ પડયા, ચાલ્યા રાજદ્વાર; ગુણને આ
ખ્યા ખેસણાં, રૂપને કર્યો જીહાર. ૧ રૂપતો આખ્યાં સીવેનાગ
રાં, કોઈ જોગી અખધુત; ચતુરાઈ દીધીજે ચારણાં, વળીકોઈ
કોઈરજપુત. રપુન્ય વિના ધન કયાકામકો, કયા કામકો ઉઠક
વિણુકુમ; એ દો વસ્તુ કછુ ન કામકી, જેમ ગુણુ વિનારૂપ.
૩ સ્વરૂપદીયો સીવ ચાતુરી, નિકરરૂપ તારૂ પાછુલે; રૂપગુણ
ચતુરાઈ નહી; એતોદુખ માંદે. ૪ માયાદીની તે સોમકુમુરખ
ધર દીનીનાર; લોચન દીયે કુકડકુ જાયએસે ઉડી ઝાડ. ૫

૬૬૩' ૧૦ મું.

રાગ મારૂ—પંથી જ્યારે ચાલે ગામ, પહેલુ લે ગણુપતિનું
નામ; કયા ગ્રંથ આરંભે જેહ, પ્રથમ ગણુપતી સમરે તેહ. ૧
સોમાગ્યવંતી શણુગાર ધરે, ગણુપતી કેરૂ સ્મરણુ કરે; સોની
સમરે ઘટતાંઘાટ, પંથીસમરે જતાંવાટ. ૨ પંચવદનના દેહરા
માંય, પહેલી પુજા ગણુપતિનીચાયએવિના મુજને પુજેતો, સ
ર્વ મીથ્યાચાય. ૩ ઉથલો-શાનેકાળે રૂવે પાર્વતી, શાનેલોચન
ચોળેજેને ઘેરવિવાહ વાજન હસે, ત્યાં ખેસશે ધીનેગોળેરે, ૪

૬૬૩' ૧૧ મું.

રાગ ઢાળ-ઓખાઓખાકહી ઉમીયાએ, સાદકર્યા ખેચાર
ત્યારે ઓખા આવી ઉભી, નીસરીને ચોરડી બાહાર. ૧ ભાઈ
ખરાવીભામની તુંતો નાસી ગઈ; મહાદેવે ગણુપતીનેમાચો
લે સુદ્ધ મનેનવકહી. ૨ તે માટેતારૂ અંગ ગળજો લુણુ ખેલો

કાય; જા દર્શત્યનાકુળમાં અવતરજે, ઓણીપેર જોલ્યાંમાય ૩
 ઓખાખાઈતો થરથર ધુળ્યાં, એતોવાત એડંડઅપરાધપાખે
 માતા મારી, આવડો શોડંડ. ૪ ઉમીયા કહેમં શ્રાપ દીધાતે
 કેમ મીથ્યા થાય; દર્શત્ય કુળમાં અવતરજે, દેવવરી કૌઈજાય
 ૫ ચૈત્રના મેનારકમાં, ખાઈ તાહારેરે મહીમાય, ઓખાહરણ
 જે સાંભળે, મહા રોગથકી મુંકાય. ૬ ચૈત્રમાસનાત્રિસદહાડા,
 અન્ન અલુણુ ખાય; ત્રીસ નહિ તો વગી પાંચ દહાડા, પા-
 છલા કહેવાય. ૭ પાંચ દીવસ જે નવ પળેતો, ત્રણ દીવસ
 વીશેક; ત્રણ દીવસ નહિ થાય તો; કરવો દીવસ એક. ૮ એ
 પ્રકારે વ્રત કરવું, સમગ્રસ્ત્રીજન; અલુણુ ખાએને અવનીસુવે
 વરી એકે ઉજવળ અન્ન. ૯ દેહ રક્ષણુ દાન કરવું લવણુકેરું
 જેહ; પાર્વતી કહે પુત્રીને, સૌભાગ્ય ભોગવેતેહ. ૧૦ વૈશાખ
 સુદી તૃતીયાને દીન; તું આવજે મુજ પાસ; ગોચકરીને પુત્રી
 તાહરી, પુરીશ મનની આગ. ૧૧ સુકદેવ કહે રાજ સુણો
 અહી થયો એહ પ્રકાર; હવે બાણાસુરની શીગતથઈ તેનો કહું
 વિસ્તાર. ૧૨ વલણુ-કહું સકલ વિસ્તાર એનો સુણો રાજ
 નીરધારરે; હવે બાણાસુર ત્યાં રાજ કરતો શ્રોણીતપુરમોઝારરે.

કડઢં ૧૨ મું.

રામસામગ્રીનીચાલ-રાયબાણાસુરનેબારણે, વારવાઆવીરે
 ચંડારણિ; નિત્ય પ્રત્યેરજવરતી, કર્યું ઝાકઝમારં, બાણાસુરને
 બારણે. ૧ રાય મેહેડિયેથી હેઠા ઉતર્યા, થયો પ્રાતઃકાર મુખ
 અગારઆડિધરા; સાવરણિ છે સાર. બાણાસુર રાયબાણા-

સુરવરતિવદે, મનમા પામીદ્વઃખઃમુજને દેખીકેમ ફેરવ્યું, અ
લીતારેરેમુખ. બાણાસુર. ૩ ત્યારેચંડાલણિવરતિવદે સાંભરી
ચેરાય; તમોઉચ્ચમોનિચછું, મુખકેમ દેખાડાય. બાણાસુર. ૪
ત્યારે બાણાસુર વળતોવદે, સાંભળરે રંડાય; સાચુરે બોલને
કામની. કહુંબે કડકાય. બાણાસુર. ૫ ત્યારે ચંડારણી વરતી
વદે, સાંભળોને રાજન; સાચુ બોલુ જેવો ઘટે, તેવો દેખેડંડ,
બાણાસુર. ૬ પ્રાતઃકાળે જોઈએ નહિં, વાઝીયાનું વદન; ત-
મારે કાંઈ છોરૂ નથી, સાંભળો હોરાજન, બાણાસુરને. ૭

કડવું ૧૩ મું.

રાગઆશાવરી-ચંડારતો કાંઈએકનથી, રાયદશવાધના કહે
વાય; પહેલોચંડારજેનેકહીયે, નદિઉતરી નવ નાહાય. ૧બીજે
ચંડાલજેનેકહીયે, પુત્રીનું ધનખાય; ત્રિજે ચંડાલજેને કહીયે,
દુભેમાત પીતાય. ૨ચોથોચંડાલ જેને કહીએ, હરેપારકીનાર;
પાંચમોચંડારજેને કહીયે, પરદારા શુંખાય. ૩છઠો ચંડાર કોને
કહીએ, હરેપારકુંધન, સાતમોચંડારકોનેકહીએ જેનું મેલું મન
૪આઠમો ચંડાર કોને કહીએ, કરમાયુ વદન, નવમો ચંડાર
કોને કહીએ, નહીં તનયાકેતન.

કડવું ૧૪ મું.

રાગ આશાવરી-બરીઓરે બાણાસુર રાય, પુત્ર માગવાને
જાય, મહાદેવજીની પાસે આવી, બેઠોતપકરવા. ૧હજારહાથે
તારીપાડી તવ રીઝયા શ્રીમહાદેવ, આ પોને આપોશિવજી
પુત્રએકતત્ખેવ. ૨ચીત્રકોપ લહીયા તેડાવ્યા કર્મતણા જોનાર
પુર્વેરાજ તુંતો કહાવે વૈશ્ય તણા અવતાર. ૩તારેપેટેએકજ

હતો, લાડવાયો ખાગ; ભોજન કરવાતું ખેઠાતે, સાંભળને ભુ-
પાળ. ૪તુજમાં તે જ મવાને આળ્યો, વગે તારો ખાગ; માટી
વારો હાથ ખરડેજા ખારકના હતા તે વાર. ૫ ત્યારે તુજને
સંખ્યા આવી, કાંકી કાઢીઓ ખાળ; ખારકત્યારેથરથર ધરૂજ્યો
સાંભળનેભુપાળ. ૬ ખાળકનેતો રીસ ચઢીને, નવ ગણ્યો કાંઈ
તાત; તુજને પુત્ર બહાલો નથી, તું વાંઝીઓ જન્મ સાતરે. ૭

કડવં ૧૫ મું.

રાગ ઢાળ—ઉંમયાવાણી ખોલીયાં, તું સુણુ બાણુસુરરાય
તારા મનમાં જોગમે, તનેઆપુંએકકન્યાય ૧ત્યારેબાણુસુર
કહેપુત્રીમારે, કોટીકપુત્રસમાન; મુજને ટાળે વાંઝીઓ, આપો
એ વરદાન. ૨કોઈક દેશનો રાજા જોઈશ, રાખશે માંડું નામ
પોષ માસથી પુરાણુ માસે, પુરાણુ થશે મન કામ. ઉવર પામી
વળીઓ બાણુસુર. શ્રોણીતપુરમાંજાય, બાણુમતીનેગર્ભરહ્યો
છે, તેનો કહુ મહીમાય. ૪પોષ માસથી પુરાણુ માસે, પ્રગટ
થઈ કન્યાય; વધામણીઆ પરવર્યા તે, રાજસભામાંજાય. ૫
શાણુજોશીતેડીઆ, તેની જન્મ પત્રીકા થાય; વીઘા બગકરી
ગુરૂબોલ્યા, પોતેતેણીવાર. ૬પેહેલી ઉમયાજના અંગથી
પ્રગટી છે કન્યાય; તેને નામે રાશી જોઈને, નામધરો ઓખાય.
૭ ગ્રહ વેળા શુભ લગ્નમાં, સંતાન પ્રગટી સાર; એથીતારા
હાથનો, વેગે ઉતરસે ભાર ૮ ત્યારેઆકાશ વાણી એવીથઈ,
તું સાંભળ નૃપ નીરધાર; એ પુત્રી ઈચ્છાવરને વરશે, કોકાગણુ
રૂપ કુમાર. ૯ જ્યારે પુત્રી પરણુશે, વરતસેહાહાકાર; મારુઉ

તારશે તુજ હાથનો, તુજ જમાગ તેણીવાર. ૧૦ તે માટે તેડી
પરધાન, ઓણી પેરે પુછેછે રાજન, દેવ વચન મીથ્યા નવથાય,
તે માટે કરવો ઉપાય. ૧૧ રચો માળીયા સુંદરસાર, તે માટે કરે
ઉપાય, ઓખાચને ચિગલેહાને, મેલો મંદીર માળિયાં માંયરે.

કડવું ૧૧ મું.

રાગ ધનાશ્રી-પરીક્ષતે પ્રશ્ન કર્યું વિચારીજી, કહો કેમ પ્ર
ગટ થઈએઉ નારીજી; ઓખાને ચીત્રલેહા કેમ ધર્યાંનામજી
કેઈવીધીએઆવ્યાં અસુરને ધામજી. ૧ (હાળ.) ધામ આવ્યાં
અસુરને, તેણે કામ સૌ દેવનાં કર્યાં; મુને વિસ્તારીને વર-
ણવો, કેવી રીતીએ અવતર્યાં. ૧ શુકદેવ કહે સુણુ પરિક્ષત,
અભીમન્યું કુમાર; પ્રશ્ન તે પુછ્યું મને, તેનો સંદેહ ખોઉની
રધાર. ૪ એકવારદેવ પાતાળનાઠા, બાણાસુરના તાપથી; ત્યારે
વરૂણુ કેરા જગનમાં, કન્યા પ્રગટી આપથી. ૩ કન્યા કહે કેમ
પ્રગટ કીધી, કહો અમસરખું કામ; ત્યારે દેવ કહે દૈત્યદુઃખ
દેછે, બાણાસુર જેનું નામ. ૪ કન્યા કહે દુઃખ કાં ધરો બાણા
સુર આવશે પાતાળ; એના પીતાના ચરણુ પુજવા, નીત્ય જાય
છે પાતાળ પ ત્યારે મને પુત્રી કરીને સોંપજો હું જઈશ એને
ઘેર; સાંકડી સગાઈએ સુતા થઈને કરાવું ભુજની પેર. ૬ તેણે
સમે પાતાળ આવ્યો; બાણાસુરરાજન, તેનેદેવે દીકરી આ-
પી પ્રસન્ન થઈને મન. ૭ પ્રધાન કહે સ્વામી સાંભળીએ, આ
પો મુજને બાળ, કન્યાદાન કુંવરીને દઈતો, ઉતરે શીરનીગા
ળ. ૮ ત્યારે રાજ કહે પ્રધાનને, આ પુત્રી મુકુવન, કાલે તેડીને

તુતો આવજો, જાણે નહીં કેા જન.૯ પ્રખાતે તે પ્રધાન આ-
વ્યો; પુત્રી ખેડી જ્યાંય; પુત્રી તો સમાધીલઈ, હરી ધ્યાન ધરે
છે ત્યાંય. ૧૦ વાયુ દ્વાર જોણે રૂંધીયાંને રૂંધ્યા શ્વાસોશ્વાસ;
જમાણા પગના અંગુથાપર, રહી છે ખટ માસ. ૧૧ તેજોઈને
પાછો વળ્યો, પછી પુર ભાણી પ્રધાન; ખટ માસ પુરણુતપથયું
ત્યારે પધાર્યા ભગવાન ૧૨ માગ્ય કહેતાં કન્યા કહે, મુને કરો
આજ્ઞા પ્રકાશ; ભુત ભવિષ્યવર્તમાન જાણુને, ઉડીચહડું આ-
કાશ. ૧૩ એટલે પ્રભુએ તેને પાંખ આપી, વર આપીને વળી
યા હરી; પ્રધાન આવ્યો પુર વિષે, તે કૌભાંડ પુત્રી કરી. ૧૪
વલાણુ-કુંવરી થઈ પ્રધાનની, તેનું પ્રાકમ કેા પ્રીછે નહીં
શુક્રેવ કહે રાય સાંભળી, એચીત્તલેહાની ઉત્પતિ કહી ૧૫.

કડવું ૧૭ મું.

સાખી—ભાદરવે જે કરે હજોતરા શત્રુ પાસે માગે શીખ;
જે ઘેર પુત્રી લાડકવાઈ, તેનાં માખાપ માગે ભીખ. ૧ બાજો
અગ્નિ બધુ વન દહે; છળવડે પર્વતકોરાય; અબળા રૂઠીજે કરે,
માણીધર નવ કળાય. ૨ એટલાં અંત ન લીજીએ, જોઈછીએ
કુશળાં. રાગ ઢાળ—નગરથકી એક જોજન, રાએ મેહેલ રયા-
વ્યો સાર; ગોખ બારીને અટારી તેને, કહેતાનઆવેપાર. ૧
મરકટ માણી મોતીએ જડયાં, માંહે પીરોજનાપાટ, હયશાળા
ગજશાળાએ; હીંચવા હીંડાળા ખાટ. ૨ દીવસ માસ ને વરસ
જ્યાં, કન્યા મોટી થાય, ચીત્તલેહાને સંગેરમતાં, ઉલટ અંગન
માય. ઉસવાલાખ જો. દ્વા રખવાળે, મેહેલ્યાએ રાજનં; એમકરૂ

तांओषाभाधने,आव्युं छेजेधन४तमेरात्रेजगो. द्वीवसेजगो
नवभीयोदोचन;ओषाकेरा माणीयामां रणेसंयरे पवनरे.

४३३ १८ मुं.

राग ढाण-सोष्णीतपुरपाटणु लहुं,राय आणुसुरनुं गाम
ओषा तेनी पुत्रीकडीअे करती उत्तम काम १ घडी अेकमां
दावे सोगटां,घडि अेकमां पाट;नानाविधनी रमतरेमे घडी
अेके हींढोणा भाट. २ घडी अेकमां ढीगलां पोतीयां रमती
ढोडा ढोड;हींढोणे हियवाने काने,रेशमकेरी होरो. उधमधम
धमधम धुधरागाने,धुधरडीनोगोर,नानाविधनुं गाणुं गातां
मधुरो निकणे सोर. ४ रमे जमे आनंद करे पछेलां मंगण
गाय; जेधनवंती थछे ओषा, मंहीर माणीया मांयरे ५

४३३ १९ मुं.

रागसामेरी-जेधनीयुं वाप्युरे ओषा नानडीरेदोख,भारे
जेधनीयानी जय जेनी भारे घडी घडीरेदोख; तुंतो सांभण
शैयर जेनडीरेदोख,भारे मुरण पीता कंठ जेतोनथीरेदोख १
ओखोओषा वणती वाणु सांभण जेनडीरेदोख;भारे जय
कन्या काण वर जेतो नथीरेदोख; भारा जेधनीयाना द्वीवश
दडाडा यार जे,नाणुरे मणसे पाणु टाणु नही मणेरे दोख.२

४३३ २० मुं.

राग आशावरी-पांयुं वर्षनी पुत्री तेतो, गौरीरे उहेवाय;
तेने कन्यादान हेतो,कोटी यज्ञ कृण थाय. १ पाणु पुत्रीकेरापी
तानेकोई,सनजवी उहे वाण; देव वी ।हनुं कृणजेने वरस
थाय जे सांत.२पुत्रीकेरा पीताने,कोई उहेवे;रे धवधव;गां-

ધર્વ વીવાહનું ફળ જેને, વર્ષ થાય જો નવ. એમ કરતાં વળી
વચમાં, આવી પડે કાંઈ વાંક; મનુષ્ય વીવાહનું ફળ જેને, અ-
ગીયારે આંડોઆંક. ૪ એમ કરતાં વરસજાયને ખાર પુરાથાય;
પુત્રીનું મુખ પીતા જીવે, ખેસે પ્રહ્લહત્યાયરે. ૫

કડ઼ ૨૧ મું.

રાગ આશાવરી-ચિત્રલેહા એણીપેરે બોલી, સાંભળસૈયર
વાત, તારે કાજે નહિં પરણાવે, બાણુ તારો તાત, ૧ તારે કાજે
જો પરણાવે, છેદાયરાયના હાથ; તારે કાજે નહીં પરણાવે, પ્ર
ધ્યાન મારો તાત. રતાતકેરી આજ્ઞા લેઈ, આવોનેઓખાય; વ
ચન સાંભળી ઓખાવળતી, ત્યાંથી ચાલી જાય ઉતાતઆપો
આજ્ઞાતો, શંભુપુજવાજઈ; બાણુસુરપ્રત્યેપુત્રીએ, વચન પ્રકા
શી કહ્યું. ૪ઘેડી પુત્રી એમનકહીએ, ખેસીરહો મંદીરમાંયઘેર
આવે મહાદેવજી, પુજીનેલાગોપાય. ૫વચન સાંભળી ઓખા
ચાહ્યાં, પોતે તેણીવાર; ચિત્રલેહાસૈયરમારી, ઉપાય કરવોસાર.

કડ઼ ૨૨ મું.

રાગસામેરી-ઓખાતારેશ્રવણેઋષુકેઝાલરે, ઓખાતારાકુ
મકુમરાતા ગાલરે; ઓખાતુંતો ચ લે હંસનીચાલરે, ચોળીને
રંગરે ઓખા તારો ચુંદડીરે. ૧ ઓખા તારે ખાંહેખાજીખંધરે,
ઓખા તારુંમુખડુંપુનમચંદરે; ઓખા તારેમનઊપજ્યોઆ
નંદરે, કસખીનકોરરે ઓખા તારા સાણુડેરે. ૨ ઓખા તારેસો
લીતા શાણુગારરે, ઓખા તારા તેજતણો નહી પારરે; ઓખા
તને વર્ષ થયાં દશખારરે, પાલવે નેપુરરેઓખાતારેવાજતાંરે.

કડવું ૨૩ મું.

સાખી-નેહરે બેની તારે વિછુવા, કરકંકણ મુદ્રિકાને હાર
એ પુરૂષ વિના પેહરે પ્રેમદા, તેનો ધીક પડયો અવતાર. ૧ સે
થો ટીલડીરાખડી, નૈણે કાજળ કુમ કુમ આડ; પુરૂષ વીના પે
હરેજે પ્રેમદા, તેનો ધીક પડયો અવતાર. ૨ (ચોપાઈ ચાલકેર)
બઈએ તોડી નાંખ્યાહારે આતુંલે તારો શણુગારરે; હુંતો નહી
પામું ભરથારરે, નહી ઓહું ઘાટડીરે. ૧ બાણાસુર મારો બાપરે
મારાં કોણુ જનમનાં પાપરે મુને નહીં પરણાવે બાપરે, જો
ઈં વાટડીરે. ૨

કડવું ૨૪ મું.

રાગ ગોડી-વસ્વરવાને ચોગ્ય થઈને, પ્રગટયાં સીનાંચેનજી
ઓખા કહેછે ચીતલેહાને, વાત સાંભળમારી બેહનજી. સૈયર
શું કીજે, અનીહારે દોહેલા કેમ લીજે; મારી બેનીરેદોષ કમનિ
દીજે, અનીહારે કે વિષ ઘોળી ઘોળી પીજે. ટેક. આજ મારે
ભુડું જોબનીયું મદ પુરાણુ મારી કાયજી; પીતા તોપ્રીછે નહી,
મારો કુંવારો ભવ કેમ જયરે સૈયર. ૧ સાસરે નીત્ય જય ને
આવે, સૈયર તુજ સમાણીજી; હું અપરાધણુ હરખે પીડાણી,
આંખે ભરું નિત્ય પાણીરે. સૈયર. ૨ એરે દુખહું દુખળી, મને
અત્ર ઉદક નવ ભાવેજી; આ અવાસ રૂપી શુળીએ સુતાંતો
નિંદ્રા કેઈ પેરઆવેરે. સૈયર. ૩ જળ વિનાની વેલડીને, લુણુ
વિના જેવું અત્રજી; ભરથાર વિના ભામનીએ તો, દોહેલા કાઢે
દનરે. સૈયર. ૪ ધન્ય હશે કામનીને, જેણે કંઠે કંથ ગ્રહી રા-

ખયેજી;હું અભાગ્યણીએ પરણ્યા પીયુનો અધરસુધારસનવ
 ચાખ્યોરે. શૈયર. ૧ મરજનદા માટે માણસ કરે, આંખનો અ-
 ણુસારોજી;તે સુખ તો મેં સ્વપ્ને ન દીધું; વ્યર્થ ગયોજન-
 મારોરે. શૈયર. ૬ સ્વામી કેરો સંગ નહી સ્યામાને, એથી
 ખીણું શું નરતુંજી; હવે નવ રહી આશા પરણ્યા કેરી, મુજ
 જોખન જાએ ઝરતુંરે. શૈયર. ૭ ખીજી વાતરૂચે નહોં મુજને
 ભરથાર ભોગમાં મનજી; આંહિ પુરૂષ આવે તો પરણુ, નવ
 પુષ્ટુ જોશીને લગ્નરે શૈયર. ૮ વચન રસિક કહેતાં કરણા ભારે
 આવે લટકતી ચાલેજી; પ્રેમ કટાક્ષ પીયુને ખોલાવે;તેરૂદીયા
 લીતર સાલેરે. શૈયર. ૯ સુખ દુખ કર્મે કર્યું છે, હું લેવાઈ
 મારે પાપેજી;ખંધોગરી મારા કર્મે કરી,શુળીએચઢાવીમારા
 બાપેરે શૈયર. ૧૦ મરકલડે મુખ મધુરે વચને, મરજનદ નવ
 આણીજી;શાક પાકપીયુનેનવપિરસ્યાંઆધોપાલવતાણીરે.
 શૈયર. અકલગતીછે ગોવીંદજીની, શું નીપજશે ખેનીજી; ગો
 પાલજીનું ગમતુ થાશે. મનહું મારૂં રહે નહીરે શૈયર. ૧૨

કડવું ૨૫ મું.

રાગ મેવાડની દેશી-ઓખાને કહે ચીત્રલેહા જો, તું તોસાં
 ભજ બાલસ્નેહી જો;આપણુ મોટા માખાપનાં છોરૂજો, કેમ
 કહિયે કાણુકે ગોરૂ જો. ૧ ખેની લાંછન લાગે કુલમાં જો, પ્ર-
 તીષ્ટા જાય એક પલમાં જો;અમે તો તમ પાસેન રહીએજો,
 જઈ બાણુસુર ને કહીએ જો. રવાત બાણુસુર રાય જાણુ જો
 આપણા ખેનો અંતજ આણુ જો; મને મેલીગયોતારી પાસે

જો, તારો બાપ રહ્યો વિસ્વાસેજો. ૩ મેં તો નથાય તારૂં રક્ષણુ
 જો, તુજમાંદીશે છે અપદક્ષણુજો; જેની છોકરવાદન કીજોજો,
 તારા બાપ થકી તો બહીજો જો ઠતને દેખુછું મદમાતી જો,
 નથી પેટ ભરી અંન ખાવી જો, તારૂંવચન મુને નથી ગમતું
 જો, જોખનીયું હશે સઉને દમતું જો. પકામવ્યાપે સર્વ અંગે
 જો, જેની રહીએ પોતાના ઢંગેજો; તુંતો ખેડી નિહાળે પંથ
 જો, કાલ્યુદમાં ક્યાંથી હશે કંથ જો ૬ તેંતો મુને આંખમાં
 ઘાલી જો, માથે છાંણુથાપીને ચાલીજો; હું પ્રીછીકામનું કારણુ
 જો જેનીરાખજો હૈયામાં ધારણુજો, તુંતો જીવે સૌકમાં એકઠાં
 જો, વમણું ક્યાંથી પામશે કાઠાંજો, જેનીડગલાંન ભરીએલાંબાં
 જો, ઊતાવળે ન પાકે આંખાજો ૮ મારી ઓખાબાઈ સહુણું
 જો, આંચો ચૈતર માસએમ કરતાંજો; પછીઓખાજીવૃત
 આચરતાં જો અહુણું અન્નજમીદીનખુવેજો. ૯ દીપક બાળે
 ને અવનિએસુવે જો, માત ઉમીયાને આરાધે જો; થયું પુરણુ
 વ્રત એક માશેજો, કોણુ જાણુ એકાંતે જો. ૧૦

અવાસ એક સ્થંભ ત્રિષે, વ્રત કીધું ઓખાચરે;

સ્વનામાં સંજોગ સ્વામીનો, ભટ પ્રેમાનંદગાયરે.

કડયું ૨૬ મું.

રાગ ઠાલ-બાઈ તુંએ કુંવારી હુંએ કુંવારી સાંભળશૈચર
 વાન; ગોર્યાં માની પુજકરીએ; જો પામીસું નાથ ૧ કોણુ મસવાડે
 કોણુ મસવાડે કોણુ દાહાડે, ગોર્યાંની પુજ થાય; મને કરીને આપો
 પુતળાં હું પુજી મારી માયર ફાગણુ વદખીજના દહાડે કરવું

રે સ્થાપન; ચૈતર સુદી ૩ ના દહાડે, કરવું ઊથાપન. ૩ સહન સહા પાથરી, સંદેસરાનાં પુલ; પુજી અરચી ઝોખા માગે, જે જે વસ્તુ અમુલ્ય. ૪

કડવું ૨૭ મું.

રાગ ઘોળ—ગોરચમા માગુરે ગોર્યમા માગું માગું માહારા બાપનાં રાજ; માતા સદાએ સોહાગણી. ૧ ગોર્યમા માગુરે મહારા ભાઈનાં રાજ; બાલી તે હાલ હુલાવતી. ૨ ગોર્યમા માગુરે મારા સસરાનાં રાજ, સાસુને પ્રબધણી. ૩ ગોર્યમા માગુરે દિયર જેઠનાં રાજ; દેરાણી જેઠાણીનાં જોડલાં ૪ ગોર્યમા માગુરે તમારી પાસ; અખંડ હેવાતનઘાટી. ૫ ગોર્યમા માગુરે હુંતો વારંવાર; ચાંલ્લો ચુડોને રાખડી. ૬ ગોર્યમા માગુરે સરખા સરખી જોડ; માથે મન ગમતો ધણી. ૭

કડવું ૨૮ મું.

રાગ ઢાળ—એકદહાડોચિત્રલેહાને, ઉંઘ આવી સાર; વાસી પુષ્પે કરતી પુજા ઝોખા તે નિરધાર. ૧ એટલે ચિત્રલેહા જાગી, જીવે તો વાત વિપ્રિત; વાસી પુષ્પ ચઢાવ્યાં દીઠાં, ચઘર હી ભયલીત. ૨ વાસી પુષ્પે પુજા કીધી, નોહ પામે ભરથાર. ભરથાર જો હું નહી પામું, તુ સાંભળ મોરીમાય ઉચ્ચાલેતા રાં પતળાં, મારી પુજેછે બલાય; ઉપર પાણી રેડીએ તો, આ પુરાં ધોવાય. ૪ ઉંચેથી પછાડીએતો, ભાગી ભુકો થાય; તું આ લે તારાં પુતળાં, મારી પુજેછે બલાય ૫ પંદર દહાડા પુજા કીધી, બોલાવ્યાં નહી બોલ; તુંતો ખેની કહેતી હતી જે નહી

ય; તું આલે તારાં પુતળાં, મારી પુજે છે બલાયરે.

કડવું ૨૯ મું.

સાખી—શીવનાંલીજેવારાણાં; જોણે નેત્રે બાજ્યોરેકામ; ત્રિ
પુરા દૈત્યને વિડારીયો, હુંતો કેમ મેલું નામ, ૧ શીવ અંખ
ડાનંદ જોણે; ગંગાધરી શિષ; ભાગીરથી તપથી ઉઠાડીયા; હું
કેમ મેલુ તે ઈશ ૨ શીવ ભોળોસુવે સમશાનમાં, ચોળેત્યા
રે રાખ; માગે ત્યારે ભિક્ષાવૃત, આપે તેને લાખ. ૩

કડવું ૩૦ મું.

ઢાળ—હિમાચળની ભાણેજીબાઈ, ગણુપતી મારો વીર; મ-
હાદેવજીની પુજા કરીયે, મન રાખીને ધીર. ૧ ખચેરીગતમાં
ઓખા ચાલ્યાં તેનો કહુ વિસ્તાર; સ્નાનકરીનેકામનીયેતો,
સજ્યાશોળશણુગારરે. ૨ નેપુર વાજે વિંછવાગાજે, ઝાંઝરનેા
ઝમકાર; નાગદમણીજીમણુને વળી, ઉપરએકાવળહાર. ૩ જડા
વચુડેલોજીલ્લતીદામણી, દામનીયેચકલીઓચારપગેપાવલાંને
નેપુરવાગે, ઘુઘરીનેા ઘમકાર. ૪ વાળે વાળ મોતી પરોબ્યાં,
મોતીની શેરો સોળ; દરપણુલીધુ હાથમાંને, મુખે ભરીયાતં
બોળ. ૫ કનકથાળ મોતીએ ભરીઓ માંહેશ્રીફળ ફેફળ પા-
ન; આકધંતુરો અગથીઓ, શંખાવળી નિરવાણુ. ૬ આકાશ
માર્ગે પક્ષણીને, વેગે ચાલી જાય; ઈંદ્રકેરૂવિમાન ચાલે, એ-
વી છે સોભાય. ૭ મહાદેવને પાર્વતીએઠા, પાસારમતાં સાર;
મહાદેવ કહે છે પાર્વતીને, ઓ આવી કેઈ નાર. ૮ સ્વામી
કાંઈ ઘેલા થયા, એ બાણુ તણી કુમાર; હવે તું એમ જાણે છે

ને; કરસે અંગીકાર. ૯ પાર્વતીએ મન વિચાર્યું, હવે તે વંઠી
વાત; મહાદેવજીને કામ જાણી, લોચને દીધા હાથ. ૧૧ ત્રીજું
લોચન ઉઘાડ્યું, શંકરને લેલાટ; પાસે આવી ઓખા દીઠી,
લજ્યા પામ્યા તાત. ૧૨ તેણે સમે ઓખાઆવી ઉમીયાને
લાગી પાય; આવડી ઉતાવળી થઈ આવી, નહી પામે ભરથારે.

૬૬૩ ૩૧ મું.

સાખી—ઓખા કહે છે અમે પેઠા પાણીમાં; તરવા તુંખા
ત્રહાં; હું આવી સમુદ્ર વચમાં, તુંખા પુટી ગયાં. ૧ ઓખા
કહે છે તરસ લાગી મારા તનમાં, સરોવર તીરે હુંગઈ; પીવા
ઝખાળિ પાય, મારાં ભર્યાં સરોવર ગયાં સુકાઈ. ૨ આણી
તીરેથી અમે અળગાં થયાં, પેલી તીરે નવ ગયાં; કર્મ તણે
સંજોગે, અમે મધ્ય જઈ વચે રહ્યાં. ૩ હું તો આવી ઈશ્વર
પુજવા, સામે દીધો શ્રાપ; પરણ્યા પેહેલું રંડાપણુ થયું, મારાં
કીયા જન્મનાં પાપ. ૪ ઉમીયા તુંતો મોરિમાવડિ, છોડના
દીને છેહ; માવિત્ર તમે કેમ છુટસો હુંતો પુત્રિ તમારિતેહ.
(હાળ,) પ્રેમે પ્રદક્ષિણા નરીને, કરજોડિ ઉમી ખાળ; પાર-
વતિ કહે માગ્ય વર, હું આપું તે તતકાળ. ૧ ઓખા વળતું
વચન ખોલિ, હરખશુંતેણિવાર, માતા મુજને આપીએ, મારા
મન ગમતો ભરથાર. ૨ ત્રણવાર માગ્યું ફરિ ફરિને, મુને વર
આપો આદિશ, લાજ મુકીને ઓખા ખોલિ, તવચઢી પાર્વ-
તિને રિશ. ૩ નિર્લજ થઈતેં કામજ કીધું, માટે દેઉં છું તુજને
શ્રાપ; જ પરણુજે ત્રણવાર તું, એમ ખોલ્યાં પાર્વતિ આપ. ૪

વળિ ત્રિજે કહ્યુને તે તેરસેઆવિ, તારેત્રણુ હજીભરથારશ્રાપ
 એવો સાંભળિને,કંપી રાજકુમાર ૫ પુરૂષને નારિઘણેરિ,તું
 સાંભળ મોરિ માય; નારીને તો પુરૂષ ખીજો, શ્રવણે સુણ્યો
 નવ જાય. ૬ સુંદર માધવ માસઆવશે,દ્વાદશિનોદન,ત્યારે
 સ્વપનામાં આવિ પરણુસે,પ્રાણુતણોજીવન.૭તું જગ્યા ક્રેડ
 ઝોખખજે;તનેકહુંછુંસત્ય વિવેક; ત્રણુવારતો પરણુસે,પણુ
 વરતો એકનોએક. ૮ વર પામી ઝોખાખાઈ ચાલ્યાં, મંદીર
 માસિથે સાર;અરે ખાઈ હું પરણુ આવિ, સુંદર વરભરથાર.
 ૯ એમ કરતાં ઝોખાખાઈના દીન ઉપર જાય દિન; સુંદર
 માધવ માસ આવ્યો, દ્વાદશિનો દન. ૧૦ સુંદર સજ્યાપા
 થરિને, સાણુગાર્યુ મોવન; આજસ્વપનંતરમાંઆવસે,મુજ
 પ્રાણુતણો જીવન.૧૧ સંધ્યા થઈ રવિ આથમ્યોઆથમિયો
 કુબ્યપ તન; હજીએ ન આવ્યો હજીએ ન આવ્યોપ્રાણુતણો
 જીવન. ૧૨ પોહોર રાત તો વહી ગઈને,હજીનઆવ્યોકોઈ,
 ઉમિયાજીએ વચન કહ્યું તે રખે મીથ્યા હોય. ૧૩ વાવાયને
 ખારિ હાલે, ખડખડાટ ખહુ થાય; એ આવ્યો એ આવ્યો
 કહીને, તુરત બેઠી થાય. ૧૪ તમે આવ્યા તે હું જાણું છું,
 મારી સગિ નણુંદના વિર; ખોલ્યા વિના નહી ઉઘાડું હઈડે
 છે મુને ધીર.૧૫ વેણુ લીધી હાથમાં ને ગિત મધુરાં ગાય;
 ચેન કાંઈ પડે નહી;ને ભણુકારા ખહુ થાય. ૧૬ તેવામાં એક
 ખારણુ ખડખડવા લાગ્યું જ્યારે, ઝોખખાઈએ તો ઠોટ
 કરિ; દ્વાર ઉઘાડ્યું ત્યારે.૧૭ખાણુસુરે મેહોલ રચ્યોછે;તેનો

સ્થંભજ એક તે તણે પડછાઓતે, ઓખા નજરે દેખે. ૧૮
ઓપેલા આળ્યાછો, તમઉપર જાઉ વારી; ખોલ્યા વિના તે
નહી ખોલાવું, છું ગુણવંતી નારી. ૧૯ ખાણાસુરજોજાણુશેતો
લેસે ખેઉના પ્રાણુ; શાનેકાજે આંહી ઉભાછો, સાસુના સંતા
ન. ૨૦ ઓખાખાઈતો માળીયામાં; પાડેછે બકેર; ઈશ્વરને
પાર્વતિએગગને સાંભળ્યોછે સોર. ૨૧ ઈશ્વર કહે છે ઊમી-
યાજીને કોણે રૂવેછે નાર; ઊમીયાકહેછે મહાદેવજી, ઓખા
રૂવે નીરધાર. ૨૨ વચન આપણું મીથ્યા કરવા, ખેડી ખાણુકુ
માર; તામશી વિદ્યા મોકલીતે નિદ્રાનોભંડાર. ૨૩ મધ્યરાત
તો વહી ગઈ ને, મીયાણાં લોચન, સ્વપ્નાંતરમાં આવી
પરણુયો પ્રદ્યુમનનો તન. ૨૪

કડવું ૩૨ મું.

રાગ ઘોળ-સ્વપ્નાંતરમાંદીઠીસોરઠીયાની જાનરે સ્વપ્નાં
તરમાં વડસસરો ભગવાનરે. ૧ સ્વપ્નાંતરમાંખળકે મીંઢળ
ચુડીરે; સ્વપ્નાંતરમાં ઓખા દીસેછે અતી રૂડીરે. ૨ સ્વપ્નાં-
તરમાં વરત્યાંછે મંગળ ચારરે; સ્વપ્નાંતરમાં આરોગ્યા કંસા
રરે. ૩ સ્વપ્નાંતરમાં કરેછે પીઉજીશુ 'વાતરે; સ્વપ્નાંતરમાં
હશીહશી તાલી લેછે હાથરે. ૪ ચીત્રલોહા ભરીરે નીંદ્રામાંથી
જાગીરે; ઓખાખાઈને કોણુ કરમગતી લાગી. ૫ ઓખાખા
ઈને નાટક ચેટક લાગ્યુંરે; તેતો કેમ કરીને થાશે અળચુરે. ૬
જાગ્ય જાગ્ય ઓખા જાગ્યરે, ત્હારે જે જોઈએ તે માગ્યરે. ૭
રાગ મારૂ-ઓખા ભરીરે નિંદ્રામાંથી જાગી, અંગોઅંગ

અંગુઠી લાગી, ફટ પાપણી શીઠને જગાડી, મને ભયાં અ-
મ્રતમાંથી કહાડી. ૧ ફટ પાપણીએ શું કીધું, અમૃત લઈને
વીખજઠીધું; ખીડી પાનની અડધી કરડી, ખાધીમનવિના-
મુખ મરડી. ૨ જીવો મહારા કરણુની કરણી, વરશેમેલી ગ-
યા મુને પરણી; મહારા પીઉને મતી જે આવી. મહારાનાથ
ગયારે રીસાવી. ૩ મહારા હઈયા કેરો હાર; આણિરે આપો
આણી વાર. ૪

કડવં ૩૩ મું.

રાગ શોરઠ-શૈયર શત્કસેંથઈને લાગી, મને સ્વપ્નામાંથી
જગાડીરેહો, ઉમીયાનો વર આજ સફળ થયોને જપતાં છે
દહાડી દાહાડીરેહો. ૧ અધવચ કુવામાં મુજને ઉતારીરે, વ-
ચેથી વરત મેલ્યું વાઢીરેહો; બાગબગીચામાં પુલ્લ પુલ્લ્યાંછેરે
હો પુલ્લી મહારી તનડાની વાડીરે હો. ૨ પ્રેમાનંદ પ્રભુ જોતાં
ન ઓળખો હો, ખેતરી જાયછે દહાડી દહાડીરે હો સઈયરરે
ભુંડીશૈયરશત્કશેથઈનેલાગિ, મુનેસ્વપ્નામાંથીજગાડીરેહો. ૩

કડવં ૩૪ મું.

સાખી-ચંદા તુંતો જીવો કરોડ વરસ, સ્વપને થયો સંજો
ગ; શ્રાપ દેઉંછું સુરજ દેવતા, મુજ જાગે પડિયો શીજોગ. ૧
સ્વપ્નામાં મહારા પીઉજીથું, અમે કરતાં લીલા લેહર; અમૃ-
તરસ હું પિતિ હતિ, તેમાં તેં મેલ્યું ઝેર. ૨ કંથ વિજોગે એ
કામનિ, ગઈ પંડિતની પાસ; ભુલ જે પુછું પંડિતો, એક દી
ન દેહેતિ માસ. ૩ ફરિફરિ પંડિત એ કહે, સાંભળ ઓખા

કરનેડી;શોધી લહો ઐ પીઊછ;એક વરસે કરોડ. ૪ ઐખા
 પુછેઐ પક્ષીડો, તારી ઐ પાંખો માગીશ;હું મહારાસજ્જ-
 નને મળી; તારી પાંખો પાછી દ્વંશ. ૫ પાંખપ્યારીપથંતો
 વેગળો,તારો પિઉ કોણુજ દેશ;માગીતાગી પાંખડીયે,તારા
 સજ્જનને ક્યાંથી મળશે. ૬ યાંચકઠાવુંખપઈયાતાહરી, ઉપર
 ડાઝવુંણુ;ભીને રંગે પીઉ માહરો, તને પિઉ મળશે કુંણુ. ૭
 પીઉ વીજેગ પીડી ભઈ, માઝ તનમન સુકાઈ જાય;ગવરીતું
 વાહન ચડીતો,સઉ સફરનાજાય. ૮ લેખલખ્યા છઠી તણુ,
 તે મટી કયમ જાય;કર્મેલખ્યુંતેલોગવે,તેની પક્ષકરે જહુરાય,
 રાગ ધરાડી-મધ્યનીશાસમેરે;માળીયામારોતીરે રાજકુમાર,
 ક્યાં ગયો ક્યાં ગયોરે, બાઈ મહારો સ્વપનાનો ભરથાર. મી
 ઢળમાઝું ક્યાં ગયુરે,બાઈ મારોચુડલો હતો જે હાથ;દાતામાં
 ઢળી ગયુંરે,બાઈ મારે અમૃત આવ્યું જે હાથ. ૨ પિયુ પરદે-
 શિયારે, ભુંડા મને લીધિ શે નવ સાથ; આજ વેરણુ થઈરે;
 બાઈ મહારા સ્વપના કેરી રાત. ૩લાવ સખી વીખ પીઉરે,
 બાઈ મહારા કાહું પાપી પ્રાણુ; હવે હું કેમ કહુંરે; બાઈ મને
 વાગ્યાં વિરહનાં બાણુ. ૪ પાપી મારોજીવઢોરે,ઐખાબાઈયે
 પડતું મેલ્યુધરણુ;રોતારોતાંજ્યાંગયારે,ઐખાબાઈયે રોપીયું
 વાડિવન. ૫ જઈને પુછુ દ્રુમનેરે;ક્યાંઈમાહારો દીઠાપ્રાણુજી
 વન; તું ગુણુ બેલડિરે,બાઈ જોને કરમ વિચાર. ૬ નાથમેલિ
 ગયારે,બાઈ મહારાં કોણુ જનમનાં પાપ; આજવેરણુથઈરે,
 બાઈ મહારા સ્વપના કેરિ રાત. ૭ જોખન મેં તો જળવ્યુંરે;

જાણ્યું મારા પ્રભુને ભેટ કરિશ જો પ્રભુ નહીમળેરે, તો હું
માહારાં પ્રાણુ તજીશ. ૮

કડવું ૩૫ મું.

સાખી-ઓખા રૂવે ચિત્રલેહા વીનવે, ઘેલિસઈયરનવરો-
ય; સ્વપ્ને દીહું જો નીપજે, તો દુઃખ ન પામે કૈય; ૧ જળ
વલોવે માંખણુ નીપજે. લુખુ કૈઈ નવ ખાય, મુને વાહાલી
હતિ; અતિ સખી તું તો ચિત્રલેહાય. ૨ વેરણુ થઈ વીધાત્રિ
એણે આડા લખીયા આંક; એકવારઆવે મારા હાથમાં, તો
ઘસીને વાહુ નાક. ૩ કરમલખાવેતોલખે, ભરિનેમેલ્યોઆક
કરણી પ્રાપ્તી ભોગવો; તેમાં વિધાત્રિનો શો વાક. ૪ વિધાત્રિ
આપે તેને લક્ષ દીયો, ન આપે તેને છેક; એકવારપોકારેખા
રણુ, તેને પુત્રિ જન એક. પલાંચ લેઈ લખતીહતે, તોઆપત
સહુથી પેહેલું; મારા પીઉ વિજોગણુ ન જાણુતી માફ મરણુ
લખાવતી વેહેલુંરે. ૬

કડવું ૩૬ મું.

રાગ આશાવરી-સ્વપનું સાચું નહોય, સઈયરમારિસ્વપનું
સાચુ ન હોય; ટેક. એકરંકહતોતે રાજ્ય પામ્યો, સ્વપ્નાંત-
રમાં સાર; હસ્તી જીલે તેને ખારણુ રથ ઘોડા પરમ વિશાળ
જગીને જોવાજયત્યારે, ગાંધર્વન મળે એક સ્વપનું. ૧ એક
નીરધનીયો તે ધનપામ્યો, સ્વપનાતરમાં શાર; તેનેદેશવિદેશ
વહાણુ ચાલે, વાણોતર છે શાર; જગિને જોવા લાગ્યો ત્યારે
કોને લાવે પાસ સ્વપનું. ૨ એક મુરખ હતોતેસ્વપનાંતરમાં
બણિયો વેદ પુરાણ; જગિને બણવા જય ત્યારે, મુખે ન આ

વડે પાશાણુ, સ્વપ્નું. ૩ એક વાંઝીયો તે સ્વપ્નાંતરમાં, વગે
પામ્યો બળ; તેનું ઘોડીયું ઘોઝરે બાંધ્યું; પારણું પરશાળ;
બગીને જોવા જાય ત્યારે, ઠેાનું લાવે બાળ; સ્વપ્નું સાચું ન
હોય, સઘ્યર મારી સ્વપ્નું સાચું ન હોય. ૪

કડવું ૩૭ મું.

રાગ કઠ્યાણુ—ચિત્ર ચાળીને વાનો વાળીને; લેળીને પટ
મેલીને, લેખણુ લાવીને કરમાં સાહીને, રંગ બરતીરે ચીત્ર
કરતીરે. ૧ હવે સ્વર્ગના લોક લખાયરે; લખ્યા સ્વર્ગ લોકના
રાયરે; ઉપરલોક લખ્યુંને ભુરલોક લખ્યું, જમ લોકને તપલોક.
લખ્યા. રસત્યલોક લખ્યાને વૈકુંઠ લખીયું; ગુણુલોક લખીયા.
ને ગાંધર્વ દેશ લખીયા; હવે ઓખાબાઈ તમે ઓરાંઆવોને
આમાં હોય તેને આવીને જોલાવોરે. ૩ ઓખા આવીને
કાગળમાં જોયરે, એતારાતે રાતે લોચને રોયરે, બાળ્ય બાળ્ય
આતો નથી ગમતુરે, એને રણુવગડામાં મેલો જઈને રમતુરે
૪ ચિત્ર ચાળીને વાનો વાળીને, લેખણુ લાવીને કરમાં સાહીને
રંગ લેળીને પટ મેલીને; હવે પાતાળ લોક લખાયરે. ૫ અતળ
લખીયુંને વિતળ લખીયું, શેતુતળ લખીયુંને પાતાળ લખીયું.
તળાતળ લખીયું રસાતળ લખીયું, મહાતળ લખીયું તેણીવાર
રે, ૬ લખીયા પાતાળલોકના રાયરે, નાગ લોક લખીયા તેણીવા
રે; વાસુડીનાગ લખ્યાને ત્રિશ્ચકનાગ લખ્યા પુંડરીકનાગ લ
ખ્યાને મણીધરનાગ લખ્યા શેષનાગ લખ્યા તેણીવારે. ૭
મારી ઓખાબાઈ સુલુણી ઓરાંઆવોને, આમ હોય તેને હશીને

બાલાનેને, બાહ્યબાહ્યએનાદર્પરે, હુંશું સ્વપ્નમાત્રમાં પરણી
 આવા સ્પર્ષરે, આતો કાળા લીલાપીળા સાપરે, લખનારી
 ચિત્રલેહા તારા બાપરે. ૬ ચિત્ર ચાળીનેવાનો વાળીને, દીને
 બાળિને કાળળ પાડીને, હવે મૃત્યુલોક લખાયરે, લખિયામૃ
 ત્યુલોકનારાયરે. ૧૦ અજમેરલખિયુંને અલીયારલખીયું; મુલ
 તાનલખિયુંને તારવાડ લખિયું ખે. રાસન લખીયાને બંગાળ
 લખીયાને, એકમુખાને અષ્ટમુખાલખાયા. ૧૧ સ્વાનમુખાલ
 ખીયાને મંજરમુખા લખી, હસ્તિમુખ લખીયાને ગાંધર્વ મુ-
 ખાલખીયાએકટંગાલલખીયાને અસ્ત્રિવાળા લખીયા, લખી
 વનસ્પતીભારઅહારરે. ૧૨ ઓખાઆવીજીવો ભરથારરે; બાઈ
 કાગળલખીયોતે તારો પાડરે, હુંશું સ્વપ્નાંતરમાં પરણીઆવાંઝા
 ડરે. ૧૩ બાઈલખતાંતેલેખણુતુટીરે, ખડીઆમાંથી રૂશનાઈખુ
 ટીરેથયાકાગળના અંબારરે; તેનેસ્વપ્નું નથી લાધ્યુસારરે. ૧૪

૩૩૩ ૩૮ મું.

સાખી-સોરઠદેશસોહામણોમુજને જોયાનાકોડ; શ્રીસ્તના-
 ગરને ગોમતી, ત્યાંતો રાજ કરે રણુછોડ. ૧ સોરઠ દેશ સોહા-
 મણો, નચઢયો ગઢ ગીરનાર; ન હોરો ગંગા ગોમતી, તેને
 એળે ગયો અવતાર. ૨ સોરઠ દેશ સોહામણો વેલ વેલ ઠેલ
 કરંત; ગંજોદક ભરી કંચુકી; રામ હસી ચરણે ધરંત. ૩ સોરઠા
 મુષડ માનવી; રાજ નીતનીત કરે કહેવાર; એક નગર નહીં
 માનવી, તેને ઉભા ઉભા જુહાર. ૪ રાગ હુલાસી—આખરે
 સ્વપ્નામાં ઠીઠી સેજીયાની જાનરે, બાણુરે બાહ્યચય આ

ઝાં પરણ્યાને; આજરે સ્વપ્નામાં દીડી ગોમતીની તીરે,
આજસ્વપ્નામાં દીકાહાધરજીના વીરે; આજરે સપનામાં
દીકાસુંદરવરભરથારે; તેમાં અઠધા ઉઠ્યાને અઠધા જગતારે.

૩૩૭ ૩૯ મુ.

રાગ કહ્યાણુ-ચીત્રચાળીને વાનેવાળીને, રંગ લેળીને પટ
મેલીને; રંગ ભરતીરે ચીત્ર કરતીરે, લેખણુ લાવીને કરમાં
સાહી. ૧ હવે સોરઠ દેશ લખાયરે, ત્યાં નગર લખીયુંદ્વારકાં
યરે; લખી જાડવપતી રાજધાનીરે તેની સોભાતોસુરજ સમા
ણીરે. ૨ લખીયા જાડવ પરીવારરે; ઉચ્ચસેન લખીયા તેણીવા
રરે, કૃતવર્મા લખ્યા સાત્વીક લખીયા, ઓધવ લખીયાને
અકૃરલખીયા. ઉવાસુદેવ લખીયા તેણીવારરે; ઓખા આવીને
જીવોને ભરથારરે; બાઈ તેતો એધાણુ મળીયાં, આ ઘરડાને
માથે પળિયાંરે. ૪ તેને માથે મુગટ કુંડળ કાનેરે એવા જો લ-
ખાયા ભગવાનરે; ઓઆ આવી જોવાને ભરથારરે, બાઈ તેના
સરખું રૂપ તેના ચાળારે. ૫ મારા નાથજી ગોરાને આતે કા
ળારે, તેને વડસસરો વડસસરો સહુ કહેતારે; હું પરણીત્યારે
ચોરી સાહીને રહેતારે. ૬ લખીયા કૃષ્ણતણા કુમારરે; એક
લાખ કરતા હજારરે; એંશી કાગળ લખીયા તેણીવારરે; ઓ
ખા આવી જીવોને ભરથારરે. ૭ એતો રીંછડાના બાળરે. એને
માથે મોટા વાળ; એના કુળમાં મારો કંથ, એને ધાવણુ નાછે
દંતા. ૮ એતો રૂપાળોને ઉચારે; એને મોઢે નથી મુછો; ત્યારે
લખીયા પ્રદ્યુ મનરે, ઓખાનું કંઈક માન્યું મનરે. ૯ જાણુ

હોય કે નહોય, મુજને પરણ્યો તેનું મોહોય, એને સજો સસરો
સૌ કહેતારે, હું પરણી ત્યારે મારી પાસે રહેતારે. ૧૦
વલણુ-એમ કહીને અનીરૂદ્ધ લખીયા, ક્ષણું ન લાગીવારે.
મુખ મરડી ઉભી રહી, બાઈ એ મારો ભરથારે. ૧૧

કડવું ૪૦ મું.

રાગ ઢાળ-ચિત્રલેહાના હાથમાંથી પેલું લખીયું પુતળું
જેહ; પ્રેમ આણી ઓખાબાઈએ, ઝુટી લીધું છેહ. ૧ કરમાંલે
ઈને કામની, કાંઈ દેહે આર્હીગન માળીયામાં મેલી ચાલ્યા
પ્રાણુતણાણવન. ૨ આણીવાર હું નહી જાવા દેઉ, મેં ઝાલ્યો
છે છેડો; મારા પીઉણ પરવરો તો, મુજને સાથેતેડો. ૩ ચિત્ર
લેહા એણીપેર બોલી, સન્નેડેછે જોડ; તેતો પહોડયો છે દવા-
રકામાં, આ તો ચિત્રામણુના ઘોડારે. ૪

કડવું ૪૧ મું.

રાગ પરજ-આપો આણી, એ વર મુને આપો હોઆણી
નીકર કાઢુ મારો પ્રાણિ, એવર મુને આપો હો આણિ. ટેક;
મેતોસ્વપ્ને દીઠા જે છોગાળોરે, તેની પાપણુનો છે ચાળોરે;
મારૂ મનડું હયું લટકાળે; તે વર મુને આપો હો આણી. ૧
જેના દીર્ઘબાહુ અજાણુરે, મકરાકૃત કુંડળકાનરે; અંગ શોભે
એ લીનેવાન, તે વર મુને જેના લક્ષણુ વીસને બારરે, મુને
પરણી ગયો છે કાલરે; તેને વરસ થયાં દશ બાર. વર મુને
વરની લટકતી છે ચાલરે; મુને પરણી ગયો છે કાલરે; તેને
ટપકુ કીધું ગોરે ગાલ. વર મુને ૪ રાજે પીતાંબરપરીધામર
મુને કહેતો ગયો નહીં નામરે; ત્યારે ક્યાંથી સરે મારૂ કામ

તેવરમું ૪ચીત્રલેહા બોલીવાણુરે, સઘયર કેમ થઈ અજાણુરે
બાઈ મારી ત્યાંતે જાએ કોણુ, તે વર મું ૬ કોટ કાંગરે ચમું
ડાંચરે, છપનકોડછે ચોકી માંચરે; ચક જળહળતું છે ત્યાંચરે,
મુને માર હેલા માંચ, તે વરમું ૭

કડવું ૪૨ મું.

રાગ માઝુ—ઓખા કહે છે સુણુ સાહેલી, લાવ્ય કંથને વે-
હેલી વહેલી; બાઈ તુંછે સુખની દાતા, લાવ્ય સ્વામીને થાય
સુખસાતા. ૧ ચતુરાને કહે ચિત્રલેહા, બાઈઆણુયાનાઉપાય
કેવા; દુર પંથછે દ્વારામતી, કેમ જવાય મારીવતી. ૨ ત્યાં જઈ
ન શકે રાયશક, રક્ષણુ કરે સુદરશનચક; જવું જોજનસહસ્ર
અગીયાર, તારો કેમ આવે ભરથાર. ૩ નયણુ નીરની ધારા
વહેછે, કરબોડીને કન્યા કહેછે, બાઈ તારી ગતીછે મોટી, તેને
કોઈ ન કરી શકે ખોટી. ૪ સૈયરને સૈયરબહાલી, છે મેં જમણુ
હાથે ઝાલી આપણુ ખેઉ જણુ સંઘાતી, તું પ્રાણુદાતાછે, વિ-
ધાત્રિ. ૫ માખાપ વેરી છે મારાં, મેંતો ચરણુ સેવ્યાછે તારા;
વિધાત્રિ તું દીનદયાળ, એમ કહીને પગે લાગી બાળદ ચિત્ર
ત્રલેહાથે ધારણુ દીધી, પછી દેહ પક્ષિણિની કીધી. ૭

કડવું ૪૩ મું.

રાગ ઢાળ—ચીત્રલેહા કહે ઓખાબાઈ, મારે દ્વારકા માંજવુ
પ્રણુના ઘરમાં ચોરી કરવી, નથી લાડવો ખાવું, ૧ અગીયાર
સહસ્ર જોજન જવું, હરવા શ્રી જુગદીશ; સુદરશન જો ચક
મળેતો છેદે માઝુ શીશ. ૨ બાઈ તુજને તાણુ તો નવ પડેને
જેમ તેમ વહેલી થાને; લાવ્ય મહારા કંથને તું; ખોટીથાયછે

શાને ૩ જાતી વેળા ઓખા કહે છે, મારો વર છે રૂડો; કર્મે
 મળ્યાંછો કુંવારાં, માટે રખે પેહેરતાં ચુકે. ૪ ચીત્રલેહાએ ક-
 હેવા માંડયું, મનમાં સખો ધીર; તુજ સ્વપ્નામાં પરણી ગયો
 મારી માડી જાયો વીર. ૫ ત્યારે ઓખા કહેવા લાગી, જોઈ
 રહી વાટડી; મારો વર રૂડો જાણી; રખે ઓઢતી ઘાટડી. ૬ હું
 નહીં ઓઢું ઘાટડી, તું એ શી ખોલી વાત, તુજ સ્વપ્નામાં
 પરણી ગયો, મારી માડી જાયો બ્રાત. ૭ એવું કહીને ઉડી
 તે, પવનવેગેજાય; આકાશ માર્ગે સંચરી, પોહોચી ગોમતી
 માંચ. ૮ ગોમતીમાં મરદન કયુંને વિચારીયુ તે કામ; પ્રભુના
 ઘરમાં ચોરી કરવી, નહીં એકલાનું કામ. ૯ પછીતેણે નારદ
 મુની સંભાર્યા, તતક્ષણ આન્યા ધાઈ; કહેરે મુજને કેમ સં-
 ભાર્યા, ચીત્રલેહા બાઈ. ૧૦ બાણાસુરની દીકરીને, લાગ્યું છે
 સ્વપ્ન; અનિરૂદ્ધ સેજે વરીગયો, વિબ્હળ થયું છે મન. ૧૧
 ચોરી કરવા હું આવી, સુદર્શન આડુંથાય; તેમાટે તમને સં-
 ભાર્યા, કરવા માહારી સહાય. ૧૨ નારદ કહે છે એરે બાઈ,
 એમાં તે શું કામ; એક તામસી વિદ્યા એવી બાણાવું, ઉઘે
 બધું ગામ. ૧૩ ચીત્રલેહા કહે સાચું કહ્યું, પણ છેતરવા જુ-
 ગદીશ; પેહેલું સુદર્શનચક્ર મળેતો, છેદે માફ શીશ. ૧૪ અ-
 કર્મની ચીંતા નવકરશો, જેમાર્ગે જશે ચોકીકરવા; તેરે માર્ગે
 હું જઈશ, ખેસાડીશ વાતો કરવા. ૧૫ પછી તામસી વિદ્યા
 બણાવી, જીએ જપતી જાય; ચોસઠ કળામાંચામુંડાતે, ડખક
 ઠાકું ખાય. ૧૬ ગામ તો ઘારણુ પડ્યુંને ઉંધ્યા લોક;

ચિત્રલેહા નગરમાંપેઠી, મુકી મનનો શોક. ૧૭ નારદે વિચાર્યું ચિત્રલેહા, અનીરૂઢતે લઈ જશે; શીવને શામળીયા વહશે; જુદાં જોવા જેવું થાશે, ૧૮ ચક્ર ચોઠી કરતું આવ્યું; મારગમાં નીરધાર; તે માર્ગે સામા મળીયા, નારદબ્રહ્મકુમાર. ૧૯ નારદ કહેછે ચક્રને, તું દાહાડી જાયછે કરવા; એક ઘડીવાર ખેશને, મુજ સાથે વાતો કરવા. ૨૦ તુંને હું તોકયાં મળિશ, તું સાચી કહેને વાત, કોઈ દહાડી મુજને સંભારે, દવારકાંને નાથ ૨૧ ચક્ર મુખથી ખેલીયું, વળી માંડું તે ધન્યભાગ્ય; તમારા દરશનનો તો, કયાંથી પામુંલાગ. ૨૨ ભોળું ચક્ર સમજ્યું નહી ખેલું નિરાંતવું થઈ; પેલી નારી પેઠી નગ્રમાં, ચોરી કરવા ગઈ ૨૩ જોતી જોતી જ્યાં ગઈ, કૃશ તણુરે ભોવન; ત્યાંથી આઘેરી પરવરિ, જ્યાં પહોડયો પ્રદ્યુમન. ૨૪ ત્યાંથી આઘેરી પરવરી, મહાવિષ્ઠ કેરો વિર; સોડ ઘાલીને સુઈ રહ્યો મહા ધનુષધારી ધીર. ૨૫ હમણાં જો હું એને જગાડું, માહારા મારી ટરે કડકાય; માથે હીંદોળો લેઈ લીધાને, ઉલટ અંગ ન માય. ૨૬ જુગતઅંખે જે જુગતઅંખે, કરંતી તે જાય, હિંદોળો લેઈ જતા હીંદો, નારદે તો ત્યાંય. ૨૭ હીંદોરો લેઈ પરવરીને, સમયાં વૈકુંઠવાજ; પવન વેગે સંચરી આકાશ માર્ગે જાય. ૨૮ ખેલડીમાં આવી પહોચી, શોણીતપુર મોઝાર; તે ઠેકાણે નારદજીએ, મન કયાં વિચાર. ૨૯ એ જ્યારે ગઈ ત્યારે, હુંએ મારે જઈ; તેણે તેવું કામ કર્યું, હું ખોટી સીદને થાઈ. ૩૦ નારદ કહેછે ચક્રને, તું નીકલ્યું ચોટી કરવા, આવડીવાર મુર

ખ કેમ ખેડું, મુજ સાથેવાતો કરવા, ૩૧ નારદ કહેછે ચકરને
ઉઠરાખતાં ગામ; કાલે પછી ચોરી થશે; તું ન લેઈશ માફ
નામ ઉરઆકાશ માર્ગે પક્ષીણી, તે વેગે ચાલીજાય; ઓ-
ખાખાઈતોવાટજીવેછે, મંદીર માળીયા માંચ. ૩૩ વા વાયને
ખારીહાલે, ખડખડાટખડુ થાય; ચિત્રલેહા પાપણીતે, હજીએ
ન આવી આંચ. ૩૪ ચિત્રલેહા ચાલીઆવી, મંદીરમાળીયા
માંચ; ભલે લાવી ભલે લાવી, હું જગાડું ભરથારરે. ૩૫

કડવું ૪૪ મું.

રાગ આશાવરી-ઉંઘ્યા પેઠે જગાડીયે, ભર નિદ્રામાંથી
ઉઠાડીયે, મનસંગાથે એવા ખીજીએ શ્રદ્ધાહત્યાતો શીઠ લિ-
જીયે. ૧ ભરથાર પહેલિ ભામની, જે અન્નરાંધી ખાય; વા-
ગાળ થઈ અવતરે; ઉંઘે મસ્તકે ટંગાય; ભરથાર પહેલી
ભામનીજે, સુવે સજ્યામાંચ; આંધળી ચાકેરણુ અવતરે, પડ
માર્ગમાય. ૩ ભરથારનું જે કહ્યું ન માને, આપ મતી જે ના
રી; તેતો નારી અવતરે-કાંઈ ખીલાડી મંજારી. ૪ ભરથારનું
જે કહ્યું ન માને, કરે તરફેડા કંચ, હડકાઈ કુતરી અવતરે
એણે માથેપડશેજંત. ૫ ઓખાકહેછે ચિત્રલેહાને; તુંતો ખેલે
આપ, પેઠે પહોડથો હોયપીરણે; કરડવાઆળ્યો હોય સાપરે.

કડવું ૪૫ મું.

રાગ સાખી-સ્ત્રિચરીત્ર અનેરડાં, કોઈ તેનોન લાહે ભરમ
સ્ત્રિ શામને ભોળવે; પણ ખોથો પોતાનો ધર્મ. ૧ રાગઢાળ
ઓખા કહેછે ચિત્રલેહાને; હવે ન ખોલીશ આડું; તું કહે તો

મારા પેઉને, પગ ચાંપી જગાડુ. ૧ ચિત્રલેહાકહે ઓખાખાઇ
આવડી ઉતાવળી શું થાય; એ મોટાનો કુંવરકહાવે, કાંઈક
હશે હથીયાર. ૨ ઓશીકે જઈ જોયા લાગી, તો મોટી એક ગ-
દાય; ઉપાડીને અળગી કીધી, ઓખા ચાંપે પાયરે. ૩

કડવું ૪૬ મું.

રાગ મોરૂ-મહાબળીયોતે જાગીયો; તેનાબળનોનાવે પા
રરે; હરૂડ હાક મારી; કીધો છે હોકારરે. ૧ રમક ધમકડગલાં,
વાગે ઠારે ઠારરે; આતો નહોયરે ન હોય; મારા ખાપ જીનું
ગામરે. ૨ દ્વારીકામાં વસે, સઘળા વૈષ્ણવ જનરે; અહો રાત્રી
બેઠા કરેછે, ત્યાં સહુ કીરતનરે. ૩ બજન નાદ કેરા ચરડકા,
તે હોય અપારરે, ભુત ભૈરવ જોગણી, અસુર કોઈની નારરે,
ડાકણીછો સાકયણી છો કોણુ છો બલાયરે; ચિત્રલેહા કહે
છે વીરા, ખમા ખમા ખમાયરે. ૫

કડવું ૪૭ મું.

રાગ દેવગ્રી-અનિરૂદ્ધ તે જાગીને પેખે, ભુવનથી આરડાઢે
ખે; કોણુ કારણુ અમને લાવીયાં હો, ચિત્રલેહા ખોલી શી-
મી. ૧ તમને લાવીછું જાણી, ઓખાને કરો પટાણી; વરવ-
રવાને અરથે હો, તમને લાવીયા હો. ૨ તમે નારીછો ધન્ય;
દીશોછે કુંવારી કન્યા; પરણુ તો થાય છે અન્યા; કેમ પરણુ
હો અસુરનંદની હો. ૩

કડવું ૪૮ મું.

રાગ ધવળ-આણાસુરની નગરીમાં, ગડગડીયાં નીશાનરે;
એણેનેશબ્દે અનીરૂદ્ધજાગીયારે. ૧ જાગ્યા બહવરાય; જુગતી

न ह्येरे; येणेरे येणे असुरनां भाणीयां, र आतो नहोय च
 नारी नगरी, नहोय अमाङ्ग गाभरे; न होय न होय कनकनं
 द्वारिकारे. ३ न होय अमारी वाडीरे, अमे रमतादहाडी दह
 डीरे; न होय न होय पुष्प कनकनो ढोलीयारे. ४ अहियां ना
 धण्णावागे, रणुतुर धण्णरांगाणेरे; न होय न होय शंभ शंभ
 सोहाभण्णारे. ५ मने केध रंडा लावीरे, मारी द्वारकं छंडावीरे
 केधरे भाभनीयेभुज्जे कोणव्यारे. ६ आतो उंया शियाभाण
 लोढे नड्यां कमाडरे; रत्नागर सागर शे नथी गाण्तोरे. ७
 चित्रलेहा भोली आणरे, तमे जेधनेहेणे गाणरे; आ० ाछे
 आ कन्या सुभे वरोरे. ८ त्त्यारे अनिइद्ध भोल्या वात, मुध
 धाली लाथरे, जण्णी जेधने जतगणीमां केम भोणीयेरे. ९ म
 रे वडवो जुगलवन, अमे प्रभुमनरायनातनरे; तेभाटे नर्ह
 परणुं हतनी हीकरीरे. १० चित्रलेहा भोली वात, दांडी राभे
 तमारी जतरे; हवडां वातो काढीश वडुवा तण्णी. ११ शनक
 सुरने मारीरे, सोणहुणर लाव्या नारीरे; तारा समजे तार
 भापेअेके नथी परण्णीरे. १२ अेक लग्ने वरी नव पुछ्यां कुण
 ने परीयांरे; जतभात केधनीपुछी नहीरे १३ ताराभापन
 जे इर्थ, अरणुन सन्याशीने गधरे; मेां काढीने भोल अेवुं हे
 नहीरे. १४ जेणे वायो वंद्रावनमां वंश, जेणे भारयो मामे
 कंस; धावतां मारी मासीपुतनारे. १५ धावता मारी मासी
 करी राभी कंसनी दासीरे; कुभजना कुणनी वातो कहेतां न
 थीरे. १६ तारो वडुवो हधी मांभणुनो योर, यारयां वंद्रा

નમાં ઢારરે; છાશ પીનેતો ઉછરીયારે. ૧૭ સત્રાજીતને કાળેરે
મણી લેવા ગયા મહારાજરે; ત્યાંથી પરણી લાવ્યા બંધુવં-
તી રીંછડીરે. ૧૮ લાંબા નખને ટુંકા કેશ, વરનો દીસે એનો
વેશરે; ભુંડા મુખના છુંછાઉપર શું મોહી રહ્યો. ૧૯ કહે તો
વાત વધારી કહીએ નીકર અહીયાં છાનાં રહીએરે; પુછો છો
તો કન્યાનું કુળ સાંભળોરે. ૨૦ એનો વડઉવો જુગજીવન, એનો
વડઉવો કૈલાસનો રાજનરે; ઓખાની માડીતો ઉમીયાસતીના
૨૧ હીમાચળની ભાણેજરે, ગણપતી તેનો વીરરે; ઊમીયાના
અરધાંગે ઓખા ઉપનીરે. ૨૨ તારો વડવો જુગજીવન, તેમ
એનો વડવો બળીરાજન; એક સમે બળિરાયેયજ્ઞ માંડીયારે.
૨૩ બળીરાજ જગતનો અધીકારી, તારો વડઉવો ભીખારીરે
સાડાત્રણ ડગલાં માટે કરબેડીયારે. ૨૪ આટલી વડાઈશાને
કરોછો; એના બાપની ભુમીમાં રહોછોરે, કરમહીણુના કપા
ળમાં કોઈ ચોઢે નહીરે. ૨૫ કહેતો વાત વધારી કહીએ, નીકર
આંહીથી છાના રહીએ; આવ્યા છો તો કન્યા સુખે વરોરે.

કડવું ૪૬ મું.

રાગ ઢાળ-અનીરૂદ્ધ વળતો કેાપીયોને, કયાં ગઈ મારી ગ-
દાય; તમારા બેજણુના હવે, મારીકરું કટકાય. ૧ તમે જાણ્યું
અહીયાં લાવી, કયું ભલેરું કામ, તમને બે જણુને મારી, ઉડી
બહી દ્વારીકા ગામ. ૨ ઓખા ત્યારે થરથરધુજી, વેગે આ-
વી આડ; મારાપીઉજીને હું મનાવું, તું લાવીતે તારો પાહાડરે.

કડવું ૫૦ મું.

રાગ સીધવો-માહારા સોરઠી સુબાણુ, મળ્યા મને મેલ-

સોમાં; મારા જીવના જીવનપ્રાણ, મળ્યા મને મેલસોમાં. ૧
 મારા શરીરના શણુગાર મળ્યા મને મેલશોમાં, મારા હૃદય
 ઠેરા હાર મળ્યા મને મેલશોમાં. ૨ મારી સાસુડીના જાયા,
 મળ્યા મને મેલશોમાં, સ્વપ્નેશીદ્ધઝાલ્યોતોહાથ, મળ્યામને
 મેલશોમાં. ૩ તમને દાદાજીની આણુ, મળ્યા મને મેલશોમાં;
 તમે ચાલો તો કાઠુ પ્રાણુ, મળ્યા મને મેલશે માં. ૪ ત્યારે
 અનિરૂદ્ધ ઝોલ્યો વાણુ, સાંભળ સુંદરી; અખળાએ નાંખ્યા
 ઝોલ, અમથું ઉથલડી. ૫ મારા વડવાની વાત, કાઠીને વઢી
 ત્યારે ઓખા ઝોલી વાણુ, એછે દાસલડી. ૬ કૌભાંડની તન-
 ચાય, પગની ખાસલડી; ત્યારે અનીરૂદ્ધ ઝોલ્યો વાણુ, હવેહું
 તને વરૂ. ૭ તમે ગાળો દીધી સાર, માફવેરવાળીયું; ચીત્તલેહા
 ઝોલી વાણુ, ગાળો દીધી સહી, તમે જે થયાં છો એક, પર-
 ણુવું નહી. ૮ પરણવાની પેર, સઘળી મેં લહી; મને મળીયા
 નારદ મુન્ય, વીઘા શીખવી, ત્યારે ઓખા ઝોલી વાણુ, હવે
 વાર શાની; પરણાવ માળીયા માંય, રાજકુંવર નાહાની. ૯

કડવું ૫૧ મું.

રાગ ઘોળ-માળીયામાંમીથ્યા અગ્નિ પ્રગટ કીધારે, માળિ
 યામાં દેવતા સાક્ષી લીધારે; માળીયામાં નારદ તુંબર વાયરે
 માળીયામાં કળસ ચોરી બંધાયરે. માળીયામાં પેહેલું મંગળ
 વરતાયરે, પેહેલે મંગળ શાંશાંદાન અપાયરે; ચિત્તલેહા આપે
 છે કરની મુદ્રીકાયરે, દાનેલેછે કૃત્યુતણાસંતાનરે, માળીયામાં
 બીજું મંગળ વરતાયરે, બીજે મંગળ શાં શાંદાન અપાયરે

ચિત્રલેહા આપેછે સોળશણુગારરે, દાનલેછે કશ્ર તણુ સં-
તાનરે, માળિયામાં ત્રીજી મંગળ વરતાયરે, ત્રીજે મંગળ શાં
શાં દાન અપાયરે; ચિત્રલેહા આપેછે નવસરહારરે, દાનલેછે
કશ્રતણુ કુમારરે, માળિયામાં ચોથું મંગળ વરતાયરે, ચો-
થું મંગળ શાંશાંદાન અપાયરે; ચિત્રલેહા આપેછે ગાયોનાં દા-
નરે, દાનલેછે કશ્રતણુ સંતાનરે. માળિયામાં સમે વરતે સા-
વધાનરે, માળિયામાં આરોગ્યા કંશારરે; માળિયામાં ચાર
સોભાગ્યવંતી તેડાવોરે, ઓખાખાઈને સોભાગ્યવંતી કહીખા
લાવોરે. માળિયામાં ઓખા અનિરૂદ્ધ પરણી ઉઠ્યારે, માળિ-
યામાં સોનાઈયે મેરૂ તૃઠ્યારે.

કડવું ૫૨ મું.

રાગ ચોપાઈ ત્રિતાળ-ખોલ્યા શુક્ર પ્રેમ વચન, સાંભળ
પરિક્ષત રાજન; મળીને ખેઠી ખેઉ સઈયર નારી; ખોલીવચન
કૈભાંડ કુમારી. ૧ સુખ ભોગવો સ્યામાને સ્વામી, ચિત્રલેહા
કહે શીરનામી; ખાઈ તું કરજે પીઉનાં જતન, રાંકહાથે આવ્યું
રતન. ૨ વરકન્યા સુખે રહેજો, ખાઈ મુજને જવા દેજો; અન્ન
ખેનું આપેછે. રાય ત્રીજું માણુસકેમ સમાય. ૩ તમો નરનારી
કીડા કીજે, હાવે મુજને આજ્ઞા દીજે; ખોલી ઓખા વળતી
વાણી, મારીસૈયરથઈ અજાણી. ૪ હવે સતી ઓખા વળતી
ભાખે, ખાઈ કેમ જીવું જ પાખે; આપણુ ખેજણુ દિન નિર-
ગમશું, અન્ન વેચીને જમીશું. ૫ દુઃખ થાશેતો દઈશું થાવા
પણુ નહીંદેઉ તુજને જવા; ખેની હુંતો રહીશ લુખી, તુજને

નહીં થાવાદેઉ દુઃખી. ૬ હુંતો આપીશ મારો ભાગ, હમણાં
 નથી જવાનો ભાગ; માખાપવેરીછે માહારા, મેંતો ચરણુશે-
 વ્યાછે તમારા. ૭ તુજ તાતઘેર ન જવાય, જાણ્ય બાણાસુરને
 થાય; ચિત્રલેહા કહેસુણી વાણીમારી સૈયર થઈ અજાણી. ૮
 પ્રધાનપુત્રિકહેવાઉછું માત્ર, હુંછું બ્રાહ્મણિનું ગાત્ર; તુજ અર્થે
 લીધો અવતાર, મેળવ્યાં નારી ભરંથાર. ૯ એમ કહી કરી
 પ્રસન્ન, ચિત્રલેહા ગઈ બ્રહ્મ સદન; ઓખાએ આંખડી ભરી,
 કંથે આસનાવાસના કરી. ૧૦ સ્વામીઆશાબાંધીનારી, પછી
 ચિત્રલેહાને વિસારી; જે દહાડે તુજને સ્વપ્ન, તે દહાડે મુજને
 સ્વપ્ન. ૧૧ જાણે પરણ્યો છું ઓખાનારી, ઉઘાડી મેલીતી
 ભારી; બેનેસરખીવિજેગીની પીડા, નરનારી કરે કામ કીડા.
 ૧૨ બેની ચડતી જોબન કાયા, પ્રિતબંધને બાંધીમાયા; નેહ
 જણાવેછે ઓખાનારી. ૨મે અનિરૂંધ કુંજખિહારિ. ૧૩ જે
 જોઈયે તે ઉપર આવે, ભક્ષભોજન કરેમનભાવે; પહોત્યો ઓ
 ખાનો અભિલાખ, પછી આન્યોઅસાડતેમાશ. ૧૪ આન્યો
 વર્ષાકાળનાદન, મેહ ગાજે વરસે બહુપરજન્ય; બોલેઆકાશે
 વિજળીકરી, બોલે કોકીલાવાણી મધુરી. ૧૫ મહાતપસીનાં
 મન ડોલે, ત્યાંતો મોર બપૈયા બોલે; તેમ સરદન કરેછે અંગે;
 કેશરચંદન શરયે રંગે. ૧૬ આંખે અંજન આભરણુ શાર, કરે
 તંબોળ કેરા અહાર; તપે નીલવટ ચાંદલો તેવો, ચંદ્ર શરદ
 પુનમના જેવો. ૧૭ શીશપુલ સેંથો સીંર, તેણે મોહ્યો
 અનીરૂંધ સુર; કાને ઝાલઝમકતીજોઈ, કામકંવર રહ્યોછેમોહી

૧૮નાકે સોહીયે મોતીની વાળી, તેને રહો અનીરૂઢ નીહાળી
 મોહો મોહો ભરકુટીને જોડે મોરથો મુખનેમોડે. ૧૯ મોહો
 મોહો છુંટીલાવટે મોહયો મોહયો કેસ કલંકે; મોહયો
 મોહયો ધુધરાનેધમકે, મોહયો મોહયોઝાંઝરને ઝમકેરંદીહુ
 મેડીએ સુંદર કામ, તેણેવિસાર્યુદવારીકાંગામ; ઘણુંબક્ષણો
 જન કરે આપ તેણે વીસાર્યાં મને આપ. ૨૧ પામ્યો અધરા
 મૃત પકવાન; તેણે વિસાર્યુહરીનું ધ્યાન; ઓખાસુખ તણે સા
 ગર, તેણે વિસાર્યો રત્નસાગર. ૨૨ અનીરૂઢની ચાલેછે ગમતી
 નારી હીડે નરને નમતી; નારનારી મુખ ઓચરતા, હીડે ઓ
 ખાની પુંઠળ ફરતા. ૨૩ ઘેલા કીધો મરજાદા મેલી, નવ સુજે
 દીવસે કે રેણી; રાત દીન નીરગમે છે રતી, ચાર આંખે ઝરેછે
 અમી. ૨૪ સુધબુધ તોવીસરી તહી, એટલે ચોમાસુગયુવહી.

વલાણુ-ચોમાસુ તો વહી ગયું, આંચો આસો માસરે; ક-
 ન્યા ટળી નારી થઈ, ઓખા પામી સુખ વિલાસરે.

કલ્પ ૫૩ મું.

રાગ મલ્હાર-વર્ષાઋતુ વહી ગઈરે, રમતારંગ વિલાસ; સુખ
 પામ્યાંઘણુંરે, એટલે આંચો આશ્વીન માસ. ૧ એકસમે સૈ
 ચર આવી, સરદપુનમની રાત; માણેકઠારીપુરાણીમારે, ઉત્તમ
 દીસે આસો માસ. ૨ ચંદ્રમાને કીરણેરે ખેઠા હીડાળેનરનાર
 હાશવીનોદમારે, કરતાંવીધવીધ વીલાસ. ડરક્ષકરાયનારે તેણે
 દીઠી રાજકુમાર; કન્યારૂપ કયાં ગયુંરે, ઓખા દીસે હવેનાર
 ઝયીતલેહા કયાં ગઈરે, એકલીદીશે છે ઓખાય; રાતી રાતી

આંખડીરે; પુલ પુલી દીશેછે કાય, પાહીરેડે ઉરદાંકતી, શકે
 થયાછે નખપાત; અધરપે શાંમતારે કોઈક પુરૂષદંતનો ઘાત
 ૬ શેવક સંચર્યાંરે એવો દેખીને દેદાર; મંત્રિ કૌ ભાંડનેરે,
 જઈને કહ્યા સમાચાર. ૭ પ્રધાન પરવર્યાંરે, જ્યાંછે અસુર કે-
 રોનાથ રાયજી સાંભળોરે, મંત્રિ કહેછે જોડીહાથ. ૮ લોકીક
 વારતારે, કાંઈક આપણુનેલાંછન; જીભ્યાછે દીયરે, કેમ કહીયે
 વજ્જર વચન. ૯ ખાળકી તમતાળીરેતેતો થઈછે નારીરૂપ; વા
 રતા સાંભળીરે, આસનથી ઢળીચોભુપ. ૧૦ ધરૂળ ભાગી પડીરે
 એતો અમથી અકસ્માત; ખાણુકોપ્યો ઘણુંરે, મંત્રિ સાંભળી
 શાચી વાત. ૧૧ સીવે કહ્યું; તે થયુંરે તારી ધ્વજ થશે પતન;
 તેવારે જાણુજેરે, રીપુ કોઈક થશે ઉત્પત્ત. ૧૨ જાઓ મંત્રી
 તમોરે, જુઓ પુત્રિ કેરી પેર; તેને કોઈ જાણુ નહીરે, તેમતેડી
 લાવો ઘેર ૧૩ પ્રધાન પરવર્યાં, સાથે ડાહ્યા ડાહ્યા જન; ઓખાને
 માળીએરે, હેઠે રહિને કહેછે વચન. કઉભાંડ. ૧૪ ઓચર્યાંરે
 ઓખાજીઠીઓને દરશન; ચિત્રલેહા કયાં ગઈરે, ચાલો તેડે છે
 રાજન. ૧૫ થરથર ધરૂજતીરે, પડી પેટડા આમાં ફાળ; શું થાશે
 નાથજીરે, આવી લોગી માજંજળ. ૧૬ તમે રખે ખોલતારે
 નાથજી દેશોમાં દરશન; મુખ ઉડી ગયુંરે, ઓખા નીર ભરે
 લોચન. ૧૭ ખાળાખહુવ્યાકુળિરે કાંઈક દળિ કેડ વરણુ; કશાણુ
 કસ્યા વીનારે, કંચુકી પેહરી અવળે વરણુ. ૧૮ ખારીઓ ખા
 ળકીરે, ઉંભી રહીને ત્યાં; આવી કૌભાંડે કુંવરીનેરે ભયંકર
 વચને ખોલાવી. ૧૯ ચીત્રલેહા કયાં ગઈરે, તું એકલડી દીસે

ખાળ; કન્યારૂપ કયાંરે, ખીજશે ખાણાસુર ભુપાળ. ૨૦ શ-
રીર સંક્રોચતીરે, કરતી મુખડાકેરી લાળ; ઘરમાં કોણુ છેરે
મુજને સાચુકહોનેઆળ. ૨૧ગળસ્થળકળકરધરીરે,કોઈપુરૂપ
દંતનો ઘાત,શણુગટ તાણુતીરે,ખોલી ઓખાભાગીવાત. ૨૨
દીલ સાંરૂં નથીરે;ચિત્રસેદાએ કીધું સયન;તેણેહું આકળીરે,
દુખણી નીરભયું લોચન. ૨૩ મંત્રીઓચથેરે,ઓખાખોલી
આળપંપાળ;હૈઠા ઉતરોરે, નહીતો ચડીને જોઈશું માળ. ૨૪
વલણુ-માળ જોઈશું તમતણુ, ભાગશે તમારો ભારરે; એવુ
જાણીને ઉતરો, રાય કોખ્યા છે અપારરે.

કડવું ૫૪ મું.

રાગસામગ્રી-કન્યાએકોધજણાવીઓ, હાકોટથોપ્રધાન;લંપ
ટખોલંતોલાજે નહી,ઘડપણેગઈ સાન.કન્યા૦ ૧ પાપીપ્રાણુ
લેવા કયાંથીઆવીઓ,ખોલતો ક્ષુદ્રવચન;એ વાતસારૂકીધી
લઈશે,જીભજોડીછેદન.કન્યા.રહુંતોડાહથો દાનવતુને જાણુતી
ભારેખમરેકઉભાંડ;એવુંઆળકોને ન ચડાવીએ,ભાગી પડેરે
બ્રહ્માંડ.કન્યા૦૩કહેવા દેને તું મારી માતાને,પછીતારીવાત;
હત્યા આપુ તુજને,કરૂં જંપાપાત.કન્યા૦૪ કઉભાંડ લાગ્યા
પછી કંપવા,પુત્રી પરમપવીત્ર, પછી કાલાવાલા માંડીયા,ન
જાણ્યું સ્ત્રીચરીત્ર.કન્યા૦૫ખાઈરાજએ મુજને મોકલ્યો,લોકે
પાડયો વીરોધ;ઓખા.પુછયામાટે,આવડો સો કરાધ.કન્યા.
૬એવુંકહેતાંસેવકમોકલ્યો;ખાણાસુરનીપાસ;રાજએ મંત્રીને
કહાવીયું,જુઓ ચઢીને અવાસ,કન્યા૦૭કઉભાંડ કોપ કરીને

ગાજીઓ, વજડાવ્યાં નીશાન; માળીએથી બંનેઉતરો, બાણી
 સુરની આણુ. કન્યા૦ ૮ દાસને આપી આજ્ઞા, સ્થંભ કરોને
 છેદન; ઓખાએઆંસુડાંઢાળીયાં, ચંપાસે સ્વામીન. કન્યા૦
 ૯ હોકારોઅસુરનો સાંભળી, ઉભો થયો અનીરૂઢ; મેઘનીપેરે
 ગાજીઓ, કંપીનગરીબુધ. કન્યા૦ ૧૦ મંત્રીકહેસુભટ સાંભળો
 ક્ષેત્રજેઘોખોલ્યોઆંહી, આપણાનાદે ઉડીઓ. મેઘ શબ્દથી
 સહી. કન્યા ૧૧ ઓખાએનાથનેબાથમાં ઘાલીઓ; શું જીવો
 છો વહી; મરડી જાઓ જીવને; હવડા જઈ કહીં કન્યા૦ ૧૨
 આ શું ઉઘમ વઢવાતણો, નથીબાપનુંધામ; દાન તેને માનવ
 છતેનહિ; નહોયરૂતુ સંગ્રામ કન્યા ૧૩ નાથ કહે સુણુ સુંદરી
 વાતસઘજેથઈ; હવે ચોરી શાની આપણે, ખેશીએ ખારી જઈ.
 કન્યા૦ ૧૪ વલણુ--જઈ ખેઠાં નરનારી બંને, વાત વીપ્રીત
 કીધીરે; છજે ભજે કામ કુંવરી; ઓખા ઉછંગે લીધીરે.

કડવું ૫૫ મું.

રાગરામકળી-જેડી જોવાને જોઈ મળીયા ટોલેજી, ઓખા
 ખેસારી અનીરૂઢ ખોરેજી; કંઠમાં બાવલડી ઘાલી બાળાજી,
 દેખીને કઉભાંડને લાગી જવાળાજી. ૧ ઢાળ-જવાળા પ્રગટી
 ઝાગપ્રગટી; સુભટસહુ જોવા મળ્યા; મંત્રી કહે ભાઈ સખળ
 સોભે, જેમ હરી ઉછંગ કમળા. ૧ લઘુ સ્વરૂપને લક્ષણુવંતો;
 આવી સુતાસંગ ખેઠો; જ્યાં પરશ નહી પંખીતણોતે; માળી
 યામાં કેમ પેઠો. રનીશંકથઈને છજેખેઠાં; નિર્લજ નરનેનારી
 હાસ્યવિનોદ કરે ઘણોને; લજ્યા ન આણે મારી. ૩ ઓખાએ

અપરાધમાંડયો; ધાઈ ધાઈ લેછે સોઈ; પ્રધાન કહે એ પુરૂષ
 મોટા કારણ હીસે કોઈ. ૪ અંબુજ વરણી આંખલડીને, બ્રહ્મકુટી
 રહી ખમખમી; રોમાવળી વાંકીવળી; વઠા રહયોછેટમટમી
 ૫ માળ ઘેર્યો સુભટસર્વે, ખોલેછે આનંદ; અહો વ્યભિચારી
 ઉતરહેઠો; એમ કહે કઉભાંડ, કઅલપ આયુશના ધણી; જમ-
 પુરીના માર્ગસત્ય; અસુર સરીખા રીપુ માથે, કેમ થઈ ખેઠો
 સ્વસ્થ. ૭ ખાણુરાયની દીકરી, તેનો ઈંદરે ન થાય આળ; તે
 રાજકુંવરીની સંગે; તું ચઢીને ખેઠો માળ. ૮ સાચુ કહે જેમ
 શીશરહે, કોણુ નાત કુળને ગામ; યથાર્થ તું ભાખજે, કેમ
 સેવ્યું ઓખાનું ધામ. ૯ અનીરૂં વળતી ખોલીઓ; સાંભળો
 સુભટ માત્ર; ક્ષત્રિનંદન હું ઈચ્છાએ; આવ્યો ખાણુનોજમાત્ર
 ૧૦ મંત્રીકહેઅહ્યાખોલ્યવીચારી; ઉતરસે અભીમાન, જમાત્ર
 કોનોખાળકો, કોનેદીધું કન્યાદાન. ૧૧ અપરાધ પુરણુ ઉતર
 હેઠો, તનેખાણુરાયની આણુ; આદાનવતારા પ્રાણુ લેસે, મણુ
 આવ્યું જાણુ. ૧૨ વીચારજાણુજીવ્યાનો; જો પડયો વરાંશેચુક
 સીંહહોયતો હાકે ઉડે, પાણુ દીસેછે જાંબુક. ૧૩ ખેડે જાણુને
 જોઈને; પાછોચાલ્યોકૌભાંડ કૌભાંડનુંવાયક સાંભળી, ખોલ્યો
 ખળિરાજનો તન. ૧૪ સાંભળતામાંચાર લાખજોદ્ધા, મોકલ્યા
 તતકાળ; તે ઓખાએ દીડા આવતા; પડી પેટમાં ફાળ. ૧૫
 રાગપરજ-કામનીએ જ્યારે કટક દિહું ઓખા થઈ નીરાશ;
 અરે દૈવ આ શું કીધું; મારા મનમાંહતીમોટીઆશ. ૧ વાલા

डेभ वढसेरे वढसे, मारा पातणीया भरथार.वाला०२ हेक
अरेपीयु तमे अेकला;करमां नथी धनुशने आणु;आ पापी
पीताडेपीओ;ते देसे तमारा प्राणु. वाला०१ आछीपोणी
धीअेअेओणी; मांहे आंभारस धोणी,तमेजमताहुं पीरसती
बरीकनक क्योरी.वाला०२ आलोटे पालोटे अवरनीपर इहन
करेअपार, ओलावी ओले नही, नधणुे वरसे आंसुनी धार
वाला०३ वणी ओठो ठेठेने वणी, थाय वहन वीकासणु वीर
तीर आणु ज्यारे छुटशे,सलेशे डेमडेभणशरीर.वाला० ४
मारा मातपीतानेआणुचयुंनेकटक भोकड्युं प्रौढ. पापीआपे
कंठ नव जणुयुं, आणुसुर मडा मुढ. वाला० ५

कडवुं ५७ मुं.

राग ढाण—वेली नारी कालावाला, जे करो ते डेक,अमे
अेवुं युद्ध करीअे, ते जणुे नगरना लोक.१ तुं जणुे चेउअे-
कलाने,ढाथ नही डथीयार,तारा आपे यार लाभभोकड्याते
भारे मनछे यार.२ तुं जणुे चेउ अेकलाने, कर नथी धनुष्य
नेआणु,अेक गदाज्यारे इरशे त्यारे, देवश सर्वना प्राणु. ३
थीत्रलेडा यतुरनारी,वीधात्रीनेअवतारीओभाअेते ध्यान
धरीयुं, आवी माणीयाभोअार,४अेवुं कडीनेज्येयुं सेज्यामां
गदातो नव हीठी, यमकीने पुछयुं थीत्रलेडाने, अंग लागी
अंगीठी.४ थीत्रलेडा कडे मडाराज हुंता यतुरथठ नव युकी
भं जणुयुं मुजनेभारशे, गदा द्वारीकाभामुकी.६अनीइधकडे
शानेवहुं;भारेडाथनथी डथीयार, थीत्रलेडाअेनारदसंभार्या

માળીયા મોઝાર. ૭નારહ કહે મુજને કેમ સંભાર્યો, કાભાંડ
 કેરીતન, મહારાજ જુદેચઢેઅનીરૂઢ, દીજેઆશીવાઈવચન.
 ૮નારહેઆશીવાઈ દીધો, શોભાગ્યવંતી ઓખાખાઈ; ભલો
 ભલો પુત્રપ્રદયુમનનો, ચીરંજીવીઅનીરૂઢખાઈ. ૯ભલોતુંપુત્ર
 પ્રદયુમનનો, વીરઘણો વીકાળ; અંતરીક્ષ ઉભો હું જોઈ છું
 આણુ સરવનો કાળ. ૧૦અહ્યો ઘણીવારતો બેશી રહ્યોને,
 વાત તણું નહીં કામ બૈરામાંખાકરીયો ખાંધી, તે ખોળ્યુંખા-
 પનું નામ. ૧૧ અનિરૂઢ કહે શાને વહું, હથીયાર નથી કાંઈ
 એક; જોહા ઝાઝાશોર કરેછે ત્યાં શો કરવો વિવેક. ૧૨નારહ
 કહેછે ઓખાખાઈને, તું આઘ જગતની માત; તારૂ સમરથ
 હોયે જેટલું, તેઆપ સ્વામીને હાથ. ૧૩ ઓખાએએકભોં-
 ગળ લઈને કહાડી આપી ઘરમાંથી બાહાર; સ્વામીનાકરમાં
 આપી, તેમાં હજર માણુનો ભાર. ૧૩ વીર વિકાશી ભોંગળ
 લીધી, માળીયામાંથી ધાય; ચાર લાખ જોદ્ધા તરવરીયાં તે,
 સામે જુદે જાય. ૧૫ ગેડી ગુપ્ત ફરશી તુંબર, છુટે ઝાઝાં
 બાણુ; માળીયાને ઢાંકી લીધું જેમ આભલીયામાંબાણુ. ૧૬
 આવતાંબાણુ એકઠાં કરીને, પાંછાં નાંમે બાળ; ઉંચેથીઆવી
 પડે તે; આણુ સર્વનો કાળ. ૧૭ ભડક લઈને ભોંગળ મારી,
 અનીરૂઢે જેણી વાર; તે ઝણુકારા કરતી આવી, તેણે કર્યો
 સંહાર ૧૮ અનીરૂઢ કેરો મારઘણો તે, જોહાથી ન ખમાય;
 મારી કટક સર્વે કટકા કીધું, આપે નાઠા જાય. ૧૯રહોરહો
 શા માટે નાશો, કાં થાઓછો રાંક; હુંતમારા કાજઆવ્યોછું,

મારો ન કાઢોવાંક. ૨૦ અંગ ધરૂને કાંઈ નવ સુને, આન્યા
 રાયની પાસ; ખાણાસુરખેશી રહ્યોનેકટક થયું સૌ નાશ ૨૧
 જોધા સહુ નાશ થયા ને, ચોર નાઠો સાર; તમને આન્યો
 સંભળાવવા, ઘણું કરી પોઠાર. ૨૨ નાશરાજ ભુંગળઆવી,
 પ્રાણુ તાહારો જય; ખાણાસુર પડ્યો ગાભરો, દૈવ આતે શું
 કહેવાય. ૨૩ ખીજ રાએ છલાખ મોકલ્યા, જઈ કર્યો સંગ્રામ
 મારી ખાંધી લાવો કહુંછું, એને તો આઠામ. ૨૪ જોદ્રા આ-
 વ્યાજોરમાંતે, કરતા મારો માર; છલાખ આવી ઉભા રહ્યા,
 તેના બળ તણો નહીં પાર. ૨૫ કોઈ એકને બે જોજન, ઊંચા
 જોકહેવાય; કોને માથે સીંગડાંને, લોચન ઉદર માંય. ૨૬ ખ-
 ડગ ખાંડાંતુંખરફર, ગોળી હાથે નાળ; તોપ કવચ રણુભાલા
 ખરછી મુદ્ગરને ભીડી માળ. ૨૭ સાંગ ગેડી ગુપ્તી ગદાને,
 ઝળકતી તરવાર; ખાણાસુરના ચોદ્રાતે, કરતા મારોમાર. ૨૮
 કાંઈક કચરઘાણુ થયાને; કંઈકના કડકાય; કુંભરચફાટી ગયા
 ને પડ્યા પૃથ્વી માંય. ૨૯ અનીરૂઘે પછી વિચારી, ગદા પડી
 છો ધરણુ; જોદ્રા આન્યા જોરમાં તે, કેમ પામશે મરણુ. ૩૦
 પછી પડતું મુકયું પૃથ્વી ઉપર, ગદા લીધી હાથ; કાળચકરની
 પેરે સેજે, સૌ સંહાર્યા સાથ. ૩૧ કોઈ જોદ્રાને ઝીકી નાંખ્યા,
 ઝાલ્યા વળતી ફેશ; કોઈને અડખોથ મુકીને; કોઈને પગનીઠેસ.
 ૩૨ કોઈનાં મોઢાં ભાગી નાંખ્યાં, હાથનીલપડાકે; કોઈને મારી
 ભુકો કીધો, ભુંગળને ભડાકે. ૩૩ એમ હુંલડ કરયુને ત્રાસપ
 ડીઓ, ખુંખરાણુ મહુ થાય; છલાખ ચકચુર કરીને, ગયો મા-

ળિયામાં.૩૪ નાઠા જોદ્ધા વેગે ગયા, જ્યાંછે બાણાસુરરાય નાશ રાજ ભુંગેળ આવી, પ્રાણુ તારો જય. ૩૫ નોહનોહ કોઈ નહાનો કુંવર, દીસેછે કોઈ બળિયો; ઘણીવારનો જુદ્ધ કરેછે, કોઈનો ન જય કળિયો. ૩૬ કોભાંડને તેડાવી પુછ્યું હવે શું કરવું કાજ; આટલે છોકરે નીચુંજોવરાવ્યું, ધીકધીક મારૂરાજ. ૩૭

કડવું ૫૮ મું.

રાગ બિભાસ—મતબાલો મહાલો માળમાં,જઈ જોદ્ધાએ સભામાં સંભળાવ્યું,કૌભાંડને રહડીયો કાળ,મતબાલો મહાલો માળમાં.૧ જુગ જીત્યુ પાણુ કાંઈનવદીકું,સ્વરગમૃત્યુ પાતાળમાં; કહો કૌભાંડ હવે શું કરવું,મારો ભાગ્યો ભારણુ પાળમાં. મતબાલો.૨ સહુસેન્યાનું સામ્રથ ભાગ્યું,બહુબળ દીકુંછે બાળમાંરે; દશ લાખનો દાટજ વાળ્યો, હજીએવઢવા ની ચામલાંરે. મતબાલો. ૩કહોપ્રધાન હવે શી વલે થાશે, બાણુ પડ્યો જંબળમાંરે;રાતમાંજઈનેરોડીરાખો,નાસે પ્રાતઃકાળમાંરે મતબાલો. ૪ વિખીયારે વરગ્યો તે નહીં થાય અરગો, જેમ માખી મધ જરમારે;બારક બકરીનેશાનેઓસરો, તેમ જોવા સીંહની ફારમાં મતબાલો. ૫ એ બારકને જે બાંલીલાવે, તેને વધાવું રતન ભરી થારમાંરે; સીંહપાણુ વેરાઈ ગયું ને થયું સંગ્રામ શીયારમાંરે. મતબાલો. ૬

કડવું ૫૯ મું.

રાગ સોરઠ—કૌભાંડ કહેતુ સાંભર રાજ, કહું એક સાચો

મર્મ;એ ભુંગળેદશલાખ મારયા, તેણે નરહયો તારો ધર્મ.
 ૧ અચરજ એક લાગે મુજને, પડી અસંગે વાત; એક ભોં-
 ગરે દશલાખ માર્યો કીધો મહા ઉતપાત. ૨ પુરવે મેં તને
 પીછવ્યો, અહંકારે થયો તું અંધ; અહંકારે લંકાગઈ, રણુરો-
 રાયો દશસ્કંધે અહંકાર ચંદ્ર માયે કરવો, તેને રોહીણીશું
 સંજો : છવીશ નારી પરહરી, માટે ભોગવે ખઈરોગ. ૪ એ-
 વાં અહંકારહું અનેક અનેકકહું, સાંભરને ભુપાળ; વાંકકોઈનો
 કહાડીયે નહી, પાછુ પુટયું તારું કપાર. ૫ અહંકાર તુજખાપે
 કર્યો જોણે જીત્યા દશ દીગધાર; વામનરૂપવીઠલે કરીને, ખ-
 રી ચાંખ્યો પાતાર. ૬ અહંકાર કોઈનો છાજ્યો નહીં, ગર્વન
 કીજેરાય; ગર્વ કોઈનો રહ્યો નહીં, તમે વિચારો મન માંચ.
 ૭ પેહેલી ધ્વજ ભાગી પડી, વરસ્યો રૂધીરનો વરસાદ નક્ષત્ર
 તુટીને પડયું ને થવા માંડ્યો ઉતપાત. ૮ હવે તતખર થઈને
 સેન્યા સંભારો, ખેઠાનું નહિ કામ; દશદીશાતું જીતીને આ-
 વ્યો, છોકરેખોડયું તારું નામ. દરાય પેહેલો મેંતુને પ્રિછવ્યો,
 પ્રતાપ તારો પ્રતક્ષ; આ સગે એ વીલોકર્તામાં, ઉદય પામો
 અસ્ત. ૧૦ સર્વ મૃત્યુપાતારમાં, કહેવાયોતું એક; તરણાવેત
 તુજને કર્યો; એ છોકરે છેક. ૧૧ વચન એવું સાંભળીને,
 રાયની ગઈ છે સુદ્ધને સાન; સ્થુળ અંગદેખી રાજનું; પછી
 બોલીઓ પ્રધાન. ૧૨ કૌભાંડકહે તું સાંભળ રાજ પ્રાક્રમત
 હારું પ્રચંડ; શશા ઉપરસીંહ અખંડે; તેમ પૃથ્વી કહેશ-
 તખંડ. ૧૩ કહો તો એને ખાંધી લાવું એમાં તે કેટલુ કામ;

શોણીતપુરના સુભટ કેરા; અનદ્યાળુ શામ. ૧૪ રરીયાત
 થયો વચન સાંભળી, આપ્યાં સહુ શાળુગાર; તું મારો વડો
 બાંધવ, આ તારો સર્વ ભંડાર. ૧૫ જાઓવીર તમે વેગેજ
 ઈને, કરી આવો શુભ કાજ; વધામણીવહેત્રીમોકલજો, પેલા
 શતરૂનો ફેડી ઠામ. ૧૬ વચન ધીશ ચઢાવીને ઉઠયો, તેણેકીધો
 સૌ શાળુગાર; સેન્યા સઘળી સજ કરી, તેની શોભાનો નહીં
 પાર. ૧૭ માહા મોટા ગજ ગીરીવર સરખાં, મદગળીત કહે
 વાય; હીરા માણેક રત્ન જડીત અંબાડી, તેની જ્યોતે રવી
 ઢંકાય. ૧૮ સુર્યવંશીને સોમવંશી, પાખરીયા કેકાંણુ; મોરડે
 મોતી જડીત તેને; હીરા જડીત પલાણુ. ૧૯ અનેક અશ્વ દ્વા-
 રીયા આગળ, ગણુ તાં ન આવે પાર; અનેક પાણ્ખીરથ ઉં-
 ટાસને, તેણે સુભટથાય અશ્વાર. ૨૦ સીંહલદ્વીપનાહસ્તીમોટા,
 તેને જડયાં માણેક અપાર; મેઘાડમર છત્ર ધારીને, તેણે મંત્રી
 થયો અશ્વાર. ૨૧ નગારાંનીતો ઘોંશ વાજે, શરણીઓનાતુર;
 સેન્યા સઘળી પરવરી, જાણે સાગરઆબ્યું પુર. ૨૨ નાળગોળા
 કવચ ભાથા, કરતા મારો માર; માળીયા આગળ ઉભાએટલે,
 ઓખા કરેવિચાર. ૨૩ સ્વામી તમારા મનમાં આવે તો, કહું
 વિનતી આજ; ચિત્રલેહા દ્વારીકાં લેઈ જાય તો, સીજે સઘળું
 કાજ. ૨૪ વચન સુણીને જવાળા લાગી, ચઢી અનિરૂઢનેરીસ
 ચરણુ કેરી આંગળીથી, જવાળા લાગી શીષ. ૨૫ યુદ્ધ વિષે
 સનમુખ રહુ તો; ન લાજે મારો વંશ; બાણુસુરને એણે પેરે
 માફ; જેમ કૃષ્ણે માર્યો કંશ. ૨૬ એવા માંહે જોદા આબ્યા;

દેવા લાગ્યા ગાળ; કરોધ રહડયો બહુકામ કુંવરને, કીધીઈ-
 રછા દેવા ફાળ. રઠવલણુ—ફાળ દેઈ અંત લેઉ, હો કારોતવ
 કીધોરે; ઓખાએ અનિરૂદ્ધ માળીયામાં; ઉચકીદંડવતકીધોરે
 કડવું ૬૦ મું.

રાગ ભુપાળ. ઓખા કહે કંથને એમ નકિળે; બળી ઓશું
 વદતાં બીજે; એ ઘણાને તમોએક જાતે; સૈન્ય મોકલ્યું મારા
 તાતે, દૈત્યનેવાહનતમો પાળા, એ કઠણુ તમે સુંવાળા એને
 તો પેકવચને બકતર, તમારે અંગે પીતાં બર દૈત્યને સાંગ્યને બહું
 બાલા, પ્રભુ તમો ઝોઠાલા માલા; આતો મસ્તક બહુ બળીયા,
 તમો સકોમળ પાતળીયા. પેહેલું મસ્તક માહાઈ છે દો સ્વામી
 પછી અસુરને ભેદો; તમારી દેહદેખીને હું તો મોહું, ને તરે જુદા
 કરતાં કેમ જોઉવા, મુવાદૈત્ય કરે હો કારા, પ્રભુ પ્રાણુ કં પે છે મારા;
 ઇરછા અંતર મા પે ઠી દૈત્યે માળિયું લીધું હું ટી ઘણો કરોધી વિ-
 રોધી છે બાણુ, હાં કે ઇન્દ્રનું જાએ આશન; જન સ્થંભે તાતની
 હાકે. બાળ સૈન્ય ચઢાવી છે ચાકે જોતે નામે તે મેરૂ હાલે, ચક્ર
 ધારી સરખે નવ ચાલે; ક્ષત્રી સાથર હે છે પીતો, તમો કેઈ પેરે એને
 જીતો. મંત્રી રહો છે દંતજ કરડી, શું ધાઓ છો મરડી મરડી.
 કંથ કહે નકરૂ સંગ્રામ, નાશી પોઠાનો કિઓ ઠામ. હને જીવ
 તા છુંટવું નહીં. સઈન્ય મારીએ સામાથઈ. નથી ઉગારવાનો ઊ-
 પાય; ત્યારે ભય પામે શું થાય. નાઠેલાં છન કુળમાં છે શામને
 લાંછન મુળમાં. વહુવરવા જે માણી ધર ન ઠોલે તો અળશીયાં
 તોલે ઘનગાળે કે સરીઠો ફાળ. નાઉછળે તો બાણુ વોશીયાળ, ક્ષત્રી

શેઠેદેખીનેદળ,નશાંઠેતો જાણુવોવિંદળ.હાકેવાઘનમાંડેકાન
 તે જાણુવો નિચ્ચેસ્વાન;ઘરમાં જોધાકોરહે પેશી, તેચરણુ
 વીનાનો રહે ખેશી. એમ કહીને ઓખા અળગી કીધી, ભડ
 ગાજ્યોને ભોગળ લીધી; અસુર સેન્યામાં જઈને અડીચો
 છજેથી કપીની પેઠે પડીચો, જેમચંદ્ર પેશે વાદળમાં, તેમ
 અનિરૂધ પેઠા દળમાં;વાદળ ચંદ્રને લે જેમ વીંટી તેમ અ-
 નિરૂધને લીધો વિંટી.અસુરકહેએમાનવી કશું,ખુ સીંહમાં
 ખગલું તશું; જો મુગટ મંત્રીને ચરણે ધરે, તો તું મૃત્યુ થકી
 ઉગરે તેનાંએવાં વાયક સાંભળી,અનિરૂધ ધાયોહોકારોકરી;
 નાંખે દૈત્ય ખાંડાં મુદ્દગલ, તેમ વિષણુ નાંખે ભોગળ. વીસ
 સહસ્ર અસુર સઉતુટયા, એકીવારે ખહુંસર છુડયાં; આયુધ
 ધારા રહીછે વરશી,છુટે પરીઘ આયુધરે ફરસી. થાયદાનવ
 ટાળેટાળાં વરસે ભીડીમાળનેગોળી;બોલે દુદંભીના ગહગ-
 ડાટ,થાયખાંડાતણા ખડખડાટ. હાકે હસ્તીને પાઠે ચુચવાટ
 રથ ચક્ર વાજે ગડગડાટ; હોય હયના ઘણા હણુહણાટ,દેખી
 દોહલી નાથનો ઘાટ.થાય ઓખાને ઉચાટ; દેખે દેહલો નનો
 ઘાટ;પછી દાનવનો વાજ્યોદાટ, અનિરૂદ્ધે મુકાવી વાટ.કોઈ
 ઝીકયા ઝાલી કેશે, કોઈ ને ઉડાડયા પગની ઠેસે, કોઈ હણ્યા
 ભોગળનેભડાકે,કોઈનાંમાંભાગ્યાંલપડાકેકોઈ નેભાલાવાગ્યા
 ભય કોનાંનાકવાહયાં ટય;કોઈઅધ;કચરા કોઈ પુરા, સારી
 સેન્ય કર્યુ ચકચુરા.તેરણુમાં ભયાનક ભાશે,ખળ દેખીઓ-
 ખા ઉલાશે;મેંતોઆવડું નોહોતું જાણુયું, ચિત્તલોહાયે રતનજ

આણ્યું. થાય પરશેવો અનિરૂદ્ધને દીલે; પોતાના વસ્ત્રમાંઓ
ખા ઝીલે; ભડ ગાજ્યુંને પડ્યું ભંગાણુ, નાઠો કૌભાંડ લેઈને
પ્રાણુ. થઈ બાણુસુરને જાણુ, એક પુરૂષે વાઠયોધાણુ; અસુરને
ચઢ્યો બહુ કોપ, સજ્યાંકવચ આયુધને તોપ. વાગી હાકને
ચઢ્યો બાણુ; તે તો થઈ ઓખાને જાણુ.

૩૩૩ ૧૧ મું.

વલણુ—જાણુ થયુંજેતાતચઢીઓ, કોણુ જીતસે સહસ્ર હા
થરે; ઓખા આંખ ભરતીરૂદ્ધન કરતી, પછીસાદકરતી નાથરે.
રાગ સામગ્રી-મારા સ્વામીહો ચતુરસુજાણુ, બાણુદળ આ-
વ્યુરે જાદવજી; દીશે શૈન્ધાચારેપાસે. હવેશું થાશેરે જાદવજી.
એતો બળિયાસાથેબાથ. નાથ કેમ ભીડોરે જાદવજી; સામે
દૈત્યછે કપાત્ર; માટે હરીને હીંડોરે જાદવજી. ઓ દળ આવ્યું
બળવંત; દીસેરીસે રાતરે જાદવજી; એકલડા અસુરને મુખે;
રખે તમે જાતારે જાદવજી. ઓ ગજ આવે બળવંત; હંતકેમ
શેહશોરે જાદવજી; અસુરઅરણુવધાય; તમોનાજસોરેજાદ-
વજી. એવુંજાણીને ઓસરીઓ; ન કરીએ ક્રોધરે જાદવજી; એ
કલ્પડાનો આશરો શનોમાનો પ્રતિબોધરે જાદવજીધીરાથા-
ઓને ધાઓ; વઢોતે ફાંસુરે જાદવજી; મહારી ફરકેછે જમણી
આંખ; વરસેછેઆંસુરે જાદવજી; મુને દિવસ લાગેછે ઝાંખો
ભાંગળહેથીનાંખેરે જાદવજી; હું તમને સમજવું આવાર; વ-
ચન માફ રાખોરે જાદવજી. તમોમુજદેહલડીના હંસ; મુકોને
જુદ્ધરે જાદવજી; પાછા વળોજી લાગુ પાય; માનો માયુધરે

જાદવજી.ઘેલી દીશેછે ઘરૂણી,તારૂણી આશી ટેવરે રાણીજી;
અમો ખાણુ થકી ઓસરશું,તો કરશું સેવરે રાણીજી આંબો
ખાણુસુર ભુપાળ, તેને હું મારૂરે રાણીજી;એનાછેદુ હાથહ-
જર,દળ સંહારૂરે રાણીજી,અનિરૂદ્ધ રણુથકી ઓસરેતો,લા
જે શ્રી ગોપાળરે રાણીજી; હવે અંત આપણો આંબો, હવે
નાઠે આસરે રાણીજી.વલાણુ-નાઠેઆવેઆળ, નવકીજીયેઉ-
પવાદરે;કહેપ્રેમાનંદએઓખાખાઈએ,અનિરૂદ્ધને કર્યોસાદરે

કડવું ૧૨ મું.

રાગ વેરાડી-ઓખા કરતી કંથને સારૂરે,હો હઠીલારાણુ;
એ શા સારૂ ઉન્માદ,હો હઠીલા રાણુ. ૧ હુંતો લાગુંતમારે
પાય, હો હઠીલા રાણુ;નાવીખેસો માળીયા માં ૧, હો હઠી
લા રાણુ. ૨ હુંતો ખાણુને કરૂં પ્રમાણુ,હોહઠીલારાણુ;છેકા
લાવાલાનું કામ,હો હઠીલારાણુ.૩ એતો ખળીયાસાથે ખાથ
હો હઠીલા રાણુ;તેતો જોઈને ભરીયે નાથ,હો હઠીલા રાણુ.
૪એતો તરવુંછે સાગર નીર. હો હઠીલા રાણુ; ખળે ન પા-
મીએ પેલી તીર,હો હઠીલા રાણુ. ૫ એતો ભેદે તમારૂંગાત્ર
હો હઠીલા રાણુ;સામા દૈત્ય છે કુપાત્ર, હો હઠીલા રાણુ. ૬
મને થાયછે માન શુકન, હો હઠીલા રાણુ,મારૂ ફરકેછે જ-
મણું લોચન,હો હઠીલા રાણુ.૭મારો મોતીનો તુટયોહાર,
હો હઠીલા રાણુ;ડાખે નેત્ર વહે જળધાર હો હઠીલા રાણુ.૮
દીસે ગગને ઝાંખો ભાણુ.હો હઠીલા રાણુ;દીસે નગરીતે ઉ-
જડ રાંન,હો હઠીલા રાણુ. ૯ રૂવે વાયસ ગાયને સ્વાન હો,

હઠીલા રાણા; એવા માઠા થાય શુકન, હો હઠીલા રાણા. ૧૦
હુંતો ધરુજીતીદેખી ધરાણુ, હો હઠીલા રાણા, એતો સાગરે શ્રો
ણીત વરણુ, હો હઠીલા રાણા. ૧૧ આવ્યા અગણીત અસ્વાર
હો હઠીલા રાણા; માંહે માંહે થાય છે હોહોકાર, હો હઠીલા
રાણા. ૧૨ ઓ દુદંભી વાળ્યો ધાય, હો હઠીલા રાણા; એતો
સેન્યા તમપર ધાય, હો હઠીલા રાણા. ૧૩ ઓ આવ્યું દળવા
દળ, હો હઠીલા રાણા; ઓ ઝળકે ભોલાનાં ફળ, હો હઠીલા
રાણા. ૧૪ પાખરખકતરપેચાં ટોપ, હો હઠીલા રાણા; દૈત્ય
ભરાયા આવે કોપ, હો હઠીલા રાણા. ૧૫ એવાને ધુધરમાળ
હો હઠીલા રાણા; અશ્વહેતા આવે ફાળ, હો હઠીલા રાણા. ૧૬
એતો સુરવીર મહાકાળ, હો હઠીલા રાણા; હવે થાશે કોણુ
હવાલ, હો હઠીલા રાણા, ૧૭ નાથ જીવો વિચારી ગગન, હો
હઠીલા રાણા; જીદ્ર રે'વાદો રોજન, હો હઠીલા રાણા. ૧૮ જો
લોપો મારી વાણુ, હો હઠીલા રાણા; તમને માતપીતાની આણુ
હો હઠીલા રાણા. ૧૯ આળ્યો બાણુ તે પ્રલ્લેકાળ, હો હ૦
રાણા; મેઘા ડંમરછત્ર વિશાળ, હો હ૦ રાણા.

વલણુ-મેઘા ડંમરછત્ર બિરાળે, ઉલટી નગરી બુધરે; અગ
ણીત અસ્વાર આવીયા, તેણે વીંટી લીધો અનિરૂદ્રરે.

કડવું ૧૩ મું.

રાગ સિંધુ—આવી સેન્યા અસુરની, અનીરૂધ લીધો ઘેરી
કામકુંવરને મધ્યે લાવી વીંટી વળ્યા ચોફેરી. અમર કહે શું
નીપજશે, ઈચ્છા પરમેશ્વરી; રીપુ ગજના, જીદ્ર માંહે, અની

રૂઢ લઘુ કેસરી. બાણુરાયને શું કરું, જો ભોંગળ ધરી ફેગટ;
 વેરી વાયસ કોટા મળ્યા, હવે કેમ જીવશે પોપટ.બાણુસુરે
 સુભટ વાર્યા, નવ કરશે કો ઘાત; વીંટો ચોદશ સહુમળીને
 હું પુછું એનેવાત. માળીચેથી ઓખાખાઈએ, રૂદન મુકયુંછો
 ડી; પીતા પાસે જોદ્ર સર્વે, હાથ રહ્યાતે જોડી. બળવંતદીસે
 અતી ઘણું, સેન્ય ખીલામણી; પવન વેગે પાખરીયાતે રહ્યારે
 હણુહણી. આદળવાદળકેમશેહોસો, ઓસ્વામી સકોમળ; અરે
 દૈવ હવે શું થાશે, પ્રગટ કામનાંકળ. દૈવના કીધા દૈવ્ય મુવા,
 તેને દયા નહી લવલેશ; કાચીવયમાં નાથજીને નથી આવ્યા
 મુછને કેશ ચાર દીવસનું ચાંદરણું. કર ચઢી ગયું વહી; આ
 જોદ્રા પીડિને મારસે; દઈવડાજીવું નડી. અરમજ્ઞમારેએકલો
 તેને વિટી વળ્યાઅસુર; એવું જાણીને સાહાય કરજો, ઓસા-
 મળીયા સુર કષ્ટ નીવારણુકષ્ટ્રજી, હુથઈતમારી વહુ, જો આંચ
 આવસે તમ પુત્રને, તો લાજસે જાદવ સહુપ્રજનાંપ્રતીપાળ
 છો, તમે પનોતામોરારી; સંભાળસર્વનીલીજીએ, નવમુકીએ
 વિસારી, અમને તો પણ આશ તમારી, અમે તમારાંછોરૂ;
 લાજ લાગસેવધધને, કાંઈકહસેકાળુંગોરૂ. પક્ષોપલાણુપ્રભુજી,
 પુત્રીની કરવા પક્ષ; ભગવાનને ભજતી ભામની, ભરચાર છે
 રીપુ મધ્યમુખ વક્ર નેત્ર ખીલામણાં. મુખ મુછો મોટીમોટી
 તેવા અસુર આવી મળ્યા, એક શંખને સપ્ત કોટીદળ વા-
 દળ શેન્ય ઉલટી, મધ્યે આણુચોઅનીરૂધ; વીરવાટચોવેરીએ,
 જેમ મક્ષીકાએ મધધનુષ્ય ચઢાવ્યાંપાચશે બાણુ, બહુચઢા-

વ્યાંખાણુ;ગાએ ગુણીજન ગદ્ગદે,મહુ ગડગડે નીશાન. અં-
 તર અરભક એમ વીંટીયો, તેમ શોભેછે ઇદુ લઘુજેમ ઉંલટ
 ઘણીને લલાટે સ્વેત ખીંદુ લઘુ કુંજરની સુંઠ સરખા, શોભે
 છે ખે ભુજ;સરાન સરખી બ્રગુટી,નેત્રાખે અંબુજ.તરણુ માત્ર
 જે વઢતો નથી, ખાણુનો જે ખાહુ; અનીધ અસુર એવા
 શોભે, જેમ ચંદ્રમાને રાહુ. ચવિ જોયું વક્રદ્રશ્ટે, મુછેમોટી
 ચક્ષુ, વપુ શોભાવે ભુજ ભક્ષાને,કેશ રૂપનુંછે વક્ષ. આસમે
 કહોવાડાને, અથવાભએંગળનેધાર;અરોટળું રોપુ સંસારનો
 ઉતારૂએનો ભાર.શંવપુખાણુનું ખાલવછે;મોહેસર્પનોસાથ;
 કે પેટમાં પુર્વજ વસેછે, પીંડ લેવા કાઢેછે હાથ; કાળ નાકે
 નાખવા. એણે ઘડીને ચોઢયા;કરઅથવા કોઈ પંખી દીપેછે
 એણે વખેચાં છેપર ત્યારે હસવું આંબું ખાણુને,એશુંખોલે
 છે ખાળકૈભાંડ કહે સાંભળો,એ તમને દેછે ગાગ બળીસુત
 અંતર બળયોને લોકમાંતે બળવાન;થું કરૂળ લાંછન લાગે
 નાકર વીધીએદેઉ ગૌઉ કન્યાદાન;સુભટનીકરાય આંબો,ખો
 લીયો ખહુ ગરવે; નકટ લપટ નથી લાજતો. વીંટયો હણુવા
 સર્વે; કુળ લજમણો કોણુ છે,તસ્કરની પેઠે નીરલજ; અપ
 રાધ આગળથી કેમ ઉગરે, જેમ સિહ આગળથીઅજઅં-
 ગથી આવી ચડયો કાંઈ કારણુ સરખું ભાષે; સાચુ કહેજેમ
 શીશ રહે તુજ; ખાળક વિશ્વાષે; કોણુ કુળમાં અવતર્યાં,
 કોણુ માત તાતનું નાંમ,અનિરૂધ્ધ કહે વિવા હવો, હવે પુ-
 છયાનું થું કામ, પિતરૂપીતા મહાપ્રસીધ્ધછેજેનોદ્વારીકાંસં

સાર; છોડી છત્રપતીનીવર્યો; હવે ચતુર મન વિચાર, વૈષ્ણવ
કુળમાં અવતર્યો માફ નામ તે અનીરૂઢ; જો છોડશે તો ન
ગરી બધી નાંખીશ સાગર મધ્ય બાણાસુર સામુ જોઈને,
કઉભાંડ વળતું બાખે; ચોરી કરી કન્યા વર્યોતિ, કોણુ વંશ્રવ
પાખે. પુત્ર જાણી કૃષ્ણજનો, પછી બાણુ ઘસેછે કર; નીચ વરે
કન્યા વરી, દાનવ માફે બેકુંઘર રીસે ડોક ધુણાવીને ધનુષ્ય
કરમાં લીધું; બાણાસુરે યુધ કરવાને; દળમાં દુહંભી દીધું.

૪૬૩ ૪૬ મું.

રાગ ગોડી-અસ્વકુંઘર રથ બાથાભરી, આન્યો બાણાસુર
વેગે કરી; જોદ્ધાને નવ માંએ સુર, ચઢીઆવ્યું જેમ સાગર-
પુર. ૧વાજે પંચશબ્દ રણુતુર, મારી જોધા કર્યા ચક્રચુર; બા-
ણાસુરનાં છુટે બાણુ છાઈ લીધોઆભલીયામાં બાંણુ ર થયું
કટક દળ ભેળાભેળ; જેમ કાપે કોવાડે કેળ; આન્યા એટલા
ધરણી દળ્યા, તેમાં કોઈ પાછા નવ વળ્યા. ૩ આવી ગદાતે
વાગી શીશ, નાઠો હસ્તી પાડીને ચીસ; બાણાસુર ઉપર ભાંગ-
ગળ પડી, ભાગ્યો રથ પડ્યો કડકડી. ૪રાયની ગઈ છે સુધને
સાન, ભાગ્યું કુડગ છેઘા કાન; પાછો લેઈ ચાલ્યો પ્રધાન; ઘેર
જતામાં આવી સાન. ૫ પછી બોલેછે રાજન સાંભળો મારા પ્રધા
ન હાય હમણાં ભાંગળ આવસે, જાણું છું જે જીવડો જસે પ્રધાન
કહે કાં થયા અજાણુ, કયાં ગયું મહાદેવનું બાણુ; મેલો તો
થાચે કહ્યાણુ; આફણીએ બંધાસે પ્રાણુ. ૭ તે લેઈ બાણાસુર
પાછો ફર્યો, તે ઉપર માળીએ સંચર્યો; અનીરૂઢે વીચારીવાત

હવે હું બે જોડું હાય. ૮ શીવનું વતતે સાચું કરૂ, વચન એ-
નું મસ્તક ધરૂ; અનીરૂધે બે જોડયા પ્રાણુ; બાણુસુરે મેલ્યું
બાણુ. ૯ આરૂણીએ અંધારૂ પડયો; ઉપરથી પર્વત ગડગડયો;
લાતો ગડદા પાટુપડે, તે દેખીને ઓખા રડે. ૧૦ ત્યાંથી મનમાં
વિચારજ કર્યો, અનીરૂધને લેઈ સંચર્યો, મારતાં કુંવરને લેઈ
જાય, ઓખા રૂવે માળિયા માંચ.

કડવું ૬૫ મું.

રાગ રામકળી—મધુરેને સાહેરે રેરેહો, ઓખારૂવે માળિ-
ચેરે બાઈ માહારા પેઉનેલઈ જાય, સખીમાહારી વતીતોનવ
ખમાય; હમણાં કોઈ કહેશેરે રેરેહો, પીઉજીને મારીયારે. ૧
બાઈ મારાં પેલાતે બવનાં પાપ, બાઈ મારેઆવડાશોસંતાપ
સે નથી મરતો પાપી બાપ, માથેથી ઉતરતીરે રેરેહો, પડજો
સગા બાપનેરે. ૨ હાંરે મારા કંથની કોમળ કાય. એવાએવા
મારતે કેમ ખમાય; એ પેલા દુષ્ટને ના મળે દયાય, રંડાપણુ
આબુરે રેરેહો; બાળપણુ વેશમાંરે ચાલ—ચિત્તલેહા કહે
બાઈ શાને રડેછે, તારા કંથની નહી ચાય હાણુ; જઈને હું સ
મજવુંછું જે, તારા પીતાના પ્રાણુ ૧ ચિત્તલેહા આવી ઉભી
રહી, જ્યાં પેતાનો તાત; સાંબળો પીતાવીનતી; કહેસો સ-
મજવી નહી વાત. ૨ એછે મોટાનો છોકરો તે, તમે જોઈને
છેદજો શીષ; માથા ઉપર શતરૂ થાશે, હળદરને જુગદીશ. ૩
એને વડઉવે બળી પોતાળે ચાંપ્યો, એવાંછે એનાંકામ વગર
વીયારે મારશે તો, ખોશો ધરને ગામ. ૪ પ્રધાને જઈને કહ્યું

જ્યાં છે બાણાસુર ભુવાળ; રાજ રખે એને મારતા, એછેમો-
ટાનો બાળ.૫ પરણીકન્યાકોઈ પરણે નહીં, માથેરહેશેઆળ;
લોકમાં કહેશે જમાઈમાર્યા, એવી દેસેગાળ, માટેલાલોકારા
બ્રહ્માં હાથે ન કીજીએ ઘાત, એકલે દશ લાખ માર્યા તે,
મોટી કીધી વાત. ૭ પછી વજન કેરીકોટડીમા, ખેસાર્યોએ
તન; સરપે એનેવીટીયારે, ક્યોઈ ફરતો અગન ૭ તે પુંઠેજ-
ળની ખાઈયો ખોદી, મેલ્યા બહુ રખવાળ; સર્પ કેરા ઝેરથી,
પરજળવા લાગ્યો બાળ. ૯અનીરૂઢને બંધન કરીને, વીંટીયા
બહુ સર્પ; કામ કુંવરને બાંધીઓ, પછી ગાજીઓતેનૃપ. ૧૦
વલ્લણુ—નૃપ ગાજ્યો મેઘની પેર; ઉતરાવી ઓખાયરે; અની
રૂઢતે બંધન કરી બાણાસુર મંદીરમાં લઈ જાયરે. ૧૧

કલ્પ ૧૧ મું.

રાગ રામગ્રી—બાણે બન્યોને બાંધીયાં, નૌતમ નરનેનાર;
અનીરૂઢ રાખ્યો મુખ આગળ; ગુપ્ત રાખી કુમાર. બારણે
બન્યોનેબાંધીયાં. ૧ ચૌટામાંચારજણાવીઓ; ઢાકયો વ્યભી-
ચાર ઓખા છાનીમંદીરમોકલી; રાખ્યો કુળનેાતે ભારબા-
ણેરલક્ષણુવંતોહીંડેલેહેકતો; ખેહેકતોતે અવાસ; દૈત્યનું દળતે
પુંઠે પળે, ઘેરી હીંડાછેદાસ. બાણે ૦ ૩એકપેચછુટઓપાયડી
તણા.તે આંચો પાઘ પ્રમાણુ; ચોરેતે મોરજ મારીઓ, તેનાં
કરેલોક વખાણુ. બાણે ૦ ૪ ઓખા ફરીને વરજેપરણુષે, તે
ભુલપે ભવ ભરથાર; તે સ્વામી શું સુખ પામપે લીધું એણે
અમૃત સાર. બાણે ૦ ૫કોકોહો એમાં દૈવત દીપેખરૂ રૂપવંતો

રસાળ; કટાક્ષમાં કામની મોહી પડે એવી માયા મોહજાળ
 બાણેન્દ્રતેની ભુલવણીબરકુટી તણી, ભુલીપડેતેનાર; કુંવારી
 કન્યાને કામણુ કરે, સંતાડોસર્વ કુમાર. બાણેન્દ્રસખી પ્રત્યે
 સખી એચરી, દેખી અંગ ઉવેદ; આંધ્યો જીવે છે આપણા
 ભણી; એને છે એવી ટેવ બાણેન્દ્રચારમાસ આશાખેાતી
 ઘણી, લાગ્યો સનેહ વિવાદ; માળીએ સુખ પામ્યોઘણુ, પછી
 લાગ્યો લોક અપવાદ. બાણેન્દ્રવલણુ-લાગ્યો લોક ઉપવાદ
 પણ, પામ્યો દેવકન્યારે; પછી બાણાસુરે અનીરૂધને રાખ્યો
 ઓખાના ઘરમાંચરે.

કડવું ૬૭ મું.

રાગ ધવળ ધનાશ્રી-શુકદેવ કહેછે પરિક્ષતને, તમે સાંભળો
 કહું જોકેરાયજી; કષ્ટકુંવરને આંધીરાઓરાએ, ઓખાનાઘર
 માંચજી. ૧ નાનાવિધનાં અંધન કીધાં, કાહાડી નશકે સ્વાસ-
 જી; એક એકનાં મુખ દેખી દામણાં, દેખી થાય ઉદાશજી. ૨
 બાણામતી બાણાસુરની રાણીજાળબરેછેચક્ષજી; પુત્રીજમા
 ઇને ભુખ્યાં જાણી, છાનુંમોકલે ભક્ષજી. ૩ કસ્તદેખી નાથનુ
 ઓખા નૈણેબરેછેનીરજી અનીરૂધઆપબળેકરીને, ઓખાને
 દેછે ધીરજી. ૪ આદરૂ તો અસુર કુળને, ત્રેવકુ તરણુ માત્રજી;
 સોભા રાખવાસ્વસુરનીને, હું અંધાયોછુંગાત્રજી. ૫ આગમાં
 ઉહું તો શીઘ્ર છુટું, દણુદાનવજીથજી; શું કરું જોસ્વસુરપક્ષમાં
 રાખવુંછેસુશજી ૬ આકાશ અવની એક થાશે; એવો નિ-
 પજસે ધંધજી; અગ્નીકેરીજવાળધુંમમાઅસુરથાસેઅંધજી

૭સહાય થાશે શામરામ અબળા, સઘ છુટશે બંધજી; કૃષ્ણ
 આવી બાણાસુરનાં, છેદસે સઘળાં સ્કંધજી. ૮ મારા સમજે
 સુંદરી તમે, ઝાંખુ કરો મુખચંદ્રજી, બંધનપે દુઃખઘે છે ઘણું,
 તાહાં અસુરનાં બુંદજી. ૯ એમ આશનાવાશના કરીને, રાખ્યું
 ઓખાનું મનજી; ત્યારપછી ત્યાંશું થયું, તમે સાંભળો રાજ
 નજી. ૧૦ પછી ભવાનીનું સ્મરણ કરીને, બાળકલાગ્યો પાયજી
 ભગવતી ભવતારણી મારી; આવી કરજે સહાયજી. ૧૧ ચાલુ
 માતું બ્રહ્માણી તુંદ્રાણીકસણા; સ્થાવરજંગમતું સચરાચર,
 મૃગ ઉપરતૃશણા. ૧૨ દઈતને પાતાળ ચાંપ્યાં; રકત બીજરણુ
 રોળ્યા; સુભનીસુભ મહીસાસુર માર્યા, ચંડ મુંડ ઢંઢોળ્યા.
 ૨ ધુમ્રલોચનને હાથે હણીઓ, મધુ કૈટભતો માર્યા; અને કરૂપ
 ધર્યાં તેં અંબા, સુરીનરનાર ઉતાર્યા. ૩ ઓ હીંગળા જહીં
 ગોળી માત, કોમેલાપુરતે કાલી આઘર્ષવરી તું અંબા, સં-
 ખલપુર બહુચર બાળી. ૪ નગરકોટની તું સીધવાઈ, બગ-
 લા મુખી લાગુ પાય; રાણી રૂડી ઉંટવાણી માતબીરાજતી
 દક્ષીણમાચ. ૫ અન્નપુરણા ભૈરવીત્રીપુરા; રેણુંકાછત્ર સંગી;
 રાજેસ્વરી ચામુંડા માત, દુખ હરણી માતંગી. ૬ ઓણીરીતે
 સ્મરણુ કીધું, તતક્ષણુભવોની આ; અનીરૂઢને માએ કહું,
 બાળક તેં કેમ બોલાવી, ૭ અનીરૂઢ કહે સાંભળો માતા,
 માહું દુઃખ કહું નવ જાય; સરપ કેરા ઝેરથી, મારી ઘણીબળે
 છે કાય. ૮ ભવાની પ્રસન્ન થઈને; ઝેર કર્યું સાવે નાશ; પછી
 અંતરધ્યાન થયાં માતાંબાળકની પોહોચી આશ. ૯ એવાં-

માંત્યાં નારદ આવ્યા, બ્રહ્માના કુમાર; જીવે તો કારાગ્રહમાં
 અનીરૂઢ, વરસેછે જગધાર. ૧૦ નારદ કહે અનીરૂઢને માંરૂં
 સંકટકાપો; રૂડીવહુતમો પરણ્યા માટે, મુજને દક્ષણા આપો.
 ૧૧ તમને દક્ષણાની પડીને, જાયછે માહારાપ્રાણુ; શરીરધુજે
 અતા અણુંને, ખોલી ન શકે વાણુ. ૧૨ શીદ ખીલે છે પ્રાક્રમી
 તું, ખોલ્ય મુજ સંગાથ; ખાણાસુરનીવરનો પુત્રીતેથઈ પૃથ્વી-
 માં ખયાત. ૧૩ દ્વીપાવ્યોવંસ વાસુદેવનો, અંધાચે લંછનશુંય;
 કાલે માધવને મોકલું દ્વારકામાં જાઉં છું હું. ૧૪ ઉંડળમાંતે
 આભ ઘાલ્યો; અંતરમાંશેનપુલે; ઘોડેચડે તે પડે પ્રથવી; બણે
 તે નરભુલે. ૧૫ વલણુ-અંતરસેનપુલ્યોબોદ્ધા, મુકાવસે ભગ-
 વાનરે; અનીરૂઢની આજ્ઞા લઈ; રૂષિહવા અંતરધ્યાનરે. ૧૬
 કડવં ૬૮ મું.

રાગખીહાગદો-દયા ન આવે પેલા દઈતપતીને, માહાબ-
 ણિયા દુરમત્યાણુખાકરી ખાધી દીવજવર સાથે; વહેર વધાર્યું
 સત્યજીદયા ન આવે. ૧ પાતાળીયા પંકજતુખ પીઉજને;
 નાગપાસના અંધજ; આંધી લીધો બરે કરીને કોમળ રૂપે
 મદજ. દયા. ૨ જોરે ધરણી ધરશ્રીવર, આપદા પામેનાથજ,
 પુત્ર તમારા ઉપર પ્રહારજ, કરેછે દૈત્યનો નાથજ, દયા ૦ ૩
 ભાં રોળ કૈાળાંદે મેલ્યું, વક્રરાય બળીયોવીરજ, તોઅરણુથી
 નવ ઓસરિઓ, સાગરનું જેમનીરજ. દયા ૦ ૪ ભેદકરીને આં-
 ધીલીયો, નાગ પાસના અંધજ, જ્વાસન માથે બહુ અકળાયે.
 અંગ આકાસમાં સંધજ. દયા ૦ પતાપસમાય નહી સ્વામી-

નો,હું કહુંદેહનો પીતાજી;વારલાગે લક્ષ્મીવર તમને તો થસે
મહા ઉતપાતજી.દયા૦૬કોમગમુખ શ્રમથી સુકાયું, કન્યા
કરે આકંદજી, અનારૂદ્ર શમરે શામળીયાને, કમળવર ગો-
વિંદજી. દયા૦૭ ત્રાહે ત્રાહેરે ત્રીકમજી, સુતની કરજ્યો સ-
હાયજી;વિપતવેળાવાંરે ચડીને,કરો ભકતીરક્ષાયજી.દયા૦ ૮
ગજ પ્રહાથી મુકત પમાડ્યો, કીધી હરિશ્ચંદ્ર રક્ષાયજી; દા-
નવ કુળ નિકંદન કીધાં,કીધી પ્રહ્લાદની સહાયજી; દયા૦૯
આજ આંખથી આંસુડાં ચાલે, જસે મહારા પ્રાણજી; સુખ
શરીર શાતા નહી અંગેલાગીઓદવનિર્વાણજી.દયા૦૧૦મ
નસા વાચાચે વર વર્યો, અવર તે મિથ્યા જાણજી; રૂપ અને
ગુણવંતો સ્વામી,સત્ય કહુંછું વાણજી. દયા૦૧૧ તાતકઠોર
દયા નહી રૂદીએ,કોમગમહારો કંથજી; પ્રહાર કરીને બાંધી
લીધો,શ્રી હરી વેગળે પંથજી. દયા૦૧૨કોણુસહોદરઆવત
અવસર,સોધ કરવાનેજયજી;તાતભરાતનેજાણુનહીંતે, કોણુ
ઉઠીને ધાયજી.દયા૦૧૩ પીતા પીઉજીને વેરીરે દેખે,પરભવે
બહુ પેરજી;નાગતણુપુંકારા હળાહળ, ફેરવી નાંખે દહેરજી.
દયા૦૧૪હળાહળેઅંગઅગ્રીરે ઉઠ્યો, કંઠે પડીઓ સોષજી
પુર્વતણુંકર્મઆવી નડયાંકોને દીજે દોષજી.દયા૦૧૫ તાત
મારી કાચારે પાડું,વિખ ખાઉંઆ વારજી; સ્નેહ ન જાણુરે
કોઈ મનનો,સર્વ પીડેભરથારજી.દયા૦૧૬તાતતણુ મન કાંઈ
નહી, મુનેસખરોલાગેસ્નેહજી;છોરૂપોતાનાં જાણી દયા કીજે
દયાળ નદીજે છેહજી.દયા૦ ૧૭ બાણુસુર મહા પુરૂષજ્ઞાતા,

જેથી ચુક ન થાયજી;ખાળક ઉપર પ્રહાર સો કરવો, જહપી
હોય અન્યાજી.દયા૦ ૧૮ વહાલા થઈને વેરજવાળો,શું નથી
આવતી લાજજી; નિચ પદારથ નથી કુળ નિચું, કશ્ર કુંવર
મહારાજજી.દયા૦૨૦સકળ પૃથ્વીચાક્રેચઢાવી,અસુરનેફિડયો
ઠામજી;વૈર વધારી વીઠલ સાથે,કયાંકરસો સંગ્રામજી.દયા૦
૨૧ સ્વામીમહારાને શીર સમરથ, તેને ચઢસે કોપજી; ભદ્ર
ઈચ્છેછે તાત પોતાનું, વિસ્તું ખીજણું રોપ્યજી.દયા૦૨૨જુદ્ધ
સમે આકાસે રહીને, જીવેછે નારહ ઢેવજી; ભયમાં આણીશ
અમોજશું દ્વારામતી, જુદ્ધકરશુંતતખેવજી.દયા૦૨૩નિર્ભય
જાણી વીણાધર ગયા,પરવરિયાઆકાશજી; પોહોચી દ્વારકાં
ઉતરી હેઠા, ભેટયા શ્રી અવીનાશજી. દયા ન આવે. ૨૪

વલણ-ભેટયાશ્રી અવીનાશને,કુશળ વારતા પુછી વળી,
કહ્યે નારહ અનિરૂધને, રાખ્યો કાળાચહમાં હૈતે મળીરે.

કડવું ૬૯ મું.

રાગ ધાનાશ્રી-શુકદેવ કહ્યે છે પરીક્ષતને, ખાંધ્યોને જહવ
જોધજી; હવે દ્વારીકાંની ઠહુકયા, જહવકરે સોધાશોધજી.૧
હિંડોળા સહીત કુંવરહરીઓ,છોડીગયું કોઈ દોરીજી;હાહા-
કાર થયો પુરમધે, અનીરૂઢની થઈ પુર ચોરજી.૨ રતિ અ-
તિઆકંઠ કરેછે,મગ્યુંતે વિનતાનું વૃંદજી; રૂક્ષમણીરોહણી
દેવકી,સરવે કરે આકંઠજી. ૩ જહવકહ્યેછે માધવને, શું ખેડા

છોસ્વામીજી;વીચાર કરી વીલંબ નકીને,કુળનેલાગી ખા-
 મીજી.૪વાસુદેવ કહે શામ રામને, શુંખેઠા છે ભુપજી; વિ-
 ચારો શકે જળમાં યુડયે,કયાં ગયો કુંવર અનુપજી.૫ ઉચ્ચ-
 સેન કહે અચરજમોટું, કોણે હર્યો હોંડાળોજી;દેવીદૈત્ય રા-
 ક્ષસનુંકારણુ,તે ખપ કરીને ખોળોજી.૬ સાથને જહુનાથકહે
 છે,ભાઈશાને કરોછો શ્રમજી;ગોત્ર દેવાનું ગમતુંથાશે, કુંવર
 હરાયાનું કર્મજી.૭અગીયાર વરસ ગોકુળસેંચું, મામાજીને
 ત્રાસેજિ;પ્રદ્યુમનનેશખહરિ ગયો;આંચો સોળમે વરસેજિ
 ઠતેમ અનિરૂદ્ધ આવશે, સાચવશે કુળદેવજિ;કૃષ્ણેકુટુંબને
 જદવછે મહા દુષ્મીજિ;શ્રોણીતપુરથીકૃષ્ણ સભામાં,આંચા
 નારદ રૂષિજિ.૧૦હરીઆદે જદવથયા ઉભા; માનમુનીનેદી
 ધુંજિ આણુંદે આસન આપ્યુંને;ભાવે પુજન કીધુંજિ. ૧૧
 નારદજિની પુજા કરીને;હરીએ કર્યાંપ્રણામજિ;કહો મુનીવર
 કયાંથી પધાર્યા; અમસરખું કાંઈકામજિ.૧૨ કરજોડીનેના
 રદ કહેછે;સાંભળો જુગજિવનજિ;પુત્ર તમારાસર્વેનુંમારેક
 રવુંછે દરશનજિ.૧૩ મારા જોતાં પુત્ર સર્વેને;સાથેથી તેડા-
 વોજિ; એક લાખને એકસઠ હજાર; એંસી આગળ આવો
 જિ.૧૪ સર્વે પુત્ર સામુ જોઈને,પુછેછેનારદ મુન્યજિ; આટ-
 લામાં નથીદીસતો;પ્રદ્યુમનનો તનજિ.૧૫ ભગવાન કહેછે
 નારદજિને;કાંઈ તમેજાણોછો ભાળજિ;ધરમાંથીજતોરહોએ;
 પ્રદ્યુમનજિનોખાળજિ.૧૬નારદકહેછેહુંજાણું;તમારહોછો

સાગર ખેટજિ;જેને ઝાઝા દીકરા;તેને તો દેવની વેકજિ.૧૭
 ત્યારે ભગવાન કહેછેનારદને;પુત્રવિનાકેમરહેવાશેજિ; ત્યારે
 નારદ કહેછે પ્રશ્નમાંઆવશેએવુંકહેવાસેજિ. ૧૮ પછી આ-
 સન વાળી દીધી તાળી;નાકઝાલ્યું મનજિ;વેદાગણીને ના
 રદ કહેછે;સાંભળો જીગજિવનજિ.૧૯તમારા પુત્રનુંએકના
 રીએ કર્યુંછે હરણુજિ,ત્યારે હરી કહે દ્વારીકામાં આવે તેતો
 પામે મરણુજિ.૨૦નારદ કહેછેતમે સુણોશામળા;સંભળાવું
 એક વાતજિ.મારી એવી પ્રતીજ્ઞાછે. જીહું ન યોહું જાતજિ.
 ૨૧સરોણિતપુર એકનથ્રછે,તેમાંખાણાસુરનું રાજજિ.પ્રસંગે
 હું ત્યાં ગયોતો,મારેકાંઈ એક કાજજિ.૨૨ રાજખાણુનીપુત્રી
 ઓખા તેને એવું સ્વપ્નજિ.અનીરૂઢ સેહેજે વરીગયો.તેનું
 વિભળ થયુંછે મનજિ.૨૩ચિત્તલેહા ચંચળનારી વીધાત્રીનો
 અવતારજિ.તેઆવી દ્વારિકામાં પછી,મન કર્યો વીચારજિ
 ૨૪ કઠણુકામ કરવુંછેમારે,એકલાનુંનહીંકામજિ. મારૂતેણે
 ધ્યાન ધરીયુ, હું આવીઓ તેણે કામજી.૨૫મેં તેને તામસી
 વીધાભણાવી, તે ઉંધ્યું બધું ગામજી. અનીરૂઢને લેઈગઈને
 ઓખાનું થયું કામજી.૨૬કેઈ પેરેલેઈ જાએ.એમ યોલ્યા શ્રી
 જીગદીશજી ચક્ર મારૂ ઉઘે નહીંને, છેદી નાખે શીષજી. ૨૭
 ચક્રનો વાંક નથીનેએ નીસર્યુંતું ફરવાજી,અમ સરખાસાધુ
 મળ્યા તેણે ખેસારયું વાતો કરવાજી.૨૮ ભગવાન કહેછેશા-
 ખાશ નારદીયા, એવાં તારાં કામજી; માયાઉપરઉભો રહીને
 ભલું મરાવ્યું ધામજી.૨૯ નારદ કહેછે કશ્નને, મેં નથી કર્યો

અન્યાયજી;નેયા પછી તમે જાણુને,ઘણી પુટડીએકન્યાયજી
 ૩૦ભલીરેકન્યા ભલીરે વહુ,તમેભલો કર્યો વીચારજી;હવડાં
 મારા પુત્રના ત્યાં,શાએસમાચારજી.૩૧ મહારાજ જેણે ભો
 ગવી છે,ખાણાસુરની ખાળજી;દશલાખ દઈત્યનેા એકીવારે,
 પુત્રે આણ્યો કાળજી. ૩૨ શીવનો વર સાચો કરીને,ગયોઅ
 સુરને હાથજી;હમાણા તમારા પુત્રની,ઘણી દુખનીએવાતજી
 ૩૩ઉઘે મુસ્તક બાંધીઓ,ને તળે લગાડ્યોઅગનીજી;લીલા
 વાંસનેા માર પડે જેમ,ભાગ્યહસે તોજીવશેતનજી. ૩૪વાત
 સાંભળી વધામણીની,વગડાવ્યાં નીશાનજી;શામળાતતખર
 થાવો હવે,જીતવો છેખાણુજી. ૩૫ તે માટે તમને કહુ, વીઠ
 વજી વેહેલા થાઓજી;ને પુત્રનોખપ કરોતો શોણીતપુરમાં
 જઓજી. ૩૬

કડવં ૭૦ મું.

રાગ સારંગ-કમળા તો કલ્પાંત કરે છે,હૈટે તે ઉઠીજવા-
 ળાળે;મારો કુંવર કારાગ્રહમાં બાંધીઓરે.મારાને પાઘડીબાં
 ઘતાં ન આવડેરે; મારોઅનીરૂઢ નાનેરૂખાળને મારો કુંવર
 ટેક.૧રૂકમણીએ કશ્ર તેડાવીયારે, તમે સાંભળોદીનાનાથજી
 મારો બાળક અસુર ઘેર બાંધીઓરે,તેતોકહી નારહજી એવા
 તજી. મારો ૨ મારો અનિરૂઢ બોલીનથી જાણુતોરે, તેતોશું
 જણુ જુદ્ધ કેરીવાત જી; હિંડતાંચાલતાંઅખડાઈપડેરે,અનિ-
 રૂઢ નાનેરૂખાળને, મારો.૩ મારાને નીસાળેભણુવાનથીમે
 કલ્પોરે, નથી સહો અધ્યારૂનો મારજી; પ્રભુએ અમનેપુરૂપ

ન સરજાડ્યારે; સૌ પેહેલાં વઢવા જાતજી મારો. ૪ ત્યારે શ્રી કૃષ્ણ ગરૂડ તેડાવીઓરે, તેતો આવીઓ તતકાજી; ભગવાન કહેછે ગરૂડનેરે, તમો કેટલો સેહશો ભારજી, મારે. ૫ તમોછ પન કોટી જાદવ જેટલારે, તેતો સર્વેથાઓ અસ્વારજી; તમે સાંભળો કૃષ્ણકોડામણારે, મારા અંગતાણા રખવાજી, મારો. ૬ મુજ ઉપર ચડે બધી દ્વારીકારે, તોએ મુજને નઆવે આંચજી. છાશી જોજનની મારી પંનારે, ત્રણ જોજનનીમારી આંચજી; મારા. ૭ પછી ગરૂડે ચડીને ગોવીંદપરવચારે ત્યારે ગડગડીયાંનીશાન જી; પંખના વાગી જ્યારે ગરૂડનારે ત્યારે નાશી ગયા સર્વે સરપજી. મા. ૮ મારો કુંવર કારાગ્રહથી છું-ટીઓ, જ્યારે ત્યાં આન્યા સારંગ પ્રાણુજી શ્રીકૃષ્ણવાડીમાં ઉતર્યા, તેનો કોણુ કરે વખાણુ. મારો. ૯

વલણુ—કશ્ર વાડીમાં ઉતર્યા, માગ્યું રાયનું વનરે. ગરૂડને આપો આજ્ઞા, મુકાવી લાવે તનરે. ૧૦

કડવું ૭૧ મું.

રાગ ઢાળ—ગરૂડત્યાંથી પરવર્યા, એક નદીઆવી અષોશ તેમાં તેણે આંચ ખોળી, પાણીલીધું શોષી ૧ ત્યાંથી આઘેરો પરવર્યા, જ્યાં ખોતરણુ અંગાર; પાણી પેલું પીધું હતુ તે, વાવરયુંતે ઠાર. ૨ ત્યાંથી આઘેરો પરવર્યા, જ્યાં ભુતનેપરેત પાંખે મારી પાઠીયો કીધાં સર્વે અચેત. ૩ ત્યાંથી આઘેરો ચાલીઓ, કુંવરને કોટેનાગ, નાહાનાને આખાગળ્યા, મોટાના કર્ણ ખે માગ. ૪ ભલુ થજી ભગવાન તમારૂ પુરણુ પામ્યો

અહાર, કુંવરને મુકાવી લાવ્યો; જ્યાં છે જીગત આધાર. ૫
ઓઢવને અકરૂડ બે હસીઆ, બલાકુંળુના તન; તમેરેઆ
વ્યા પરણવાને, અમને ન લાવ્યા જાને. ૬

૬૬૩ ૭૨ મું.

રાગ ઢાળ-આણીવાતે કુંવરમારા; શરમાણા નવ થઈએ
મારી વાતો તુજને કહું;તું રાખ્ય તાહારેહઈએ. ૧કુબજપેલી
રાંટી, કંસરાયની દાસ મારા મનમાં વગમી, બેસારી રાખી
અવાસ. ૨ નરકાસુર મારીને, સોળહજરલાવ્યોઘરૂણી; તારા
સમજો એમાં મુજને, એકે નથી પરણી. ૩તારી માને જઈને
લાવ્યો, બંધવને બંધાવી જાંબુવંતી રીંછડીતેનેમાનીતીકહી
બોલાવી. ૪તુંતો મારો દીકરો, ધનતારીમાનુંપેટ; ખીજ સર્વે
દીકરા તે, દેવ કેરી પેઠ. ૫ આપણા કુળમાં ચાલ્યું આવ્યું, શ
રમાણા નવ થઈએ; રૂડી નારી દેખીએતો, હરણુ કરીલેઈજ
ઈએ. ૬ ઓઢવને અકરૂડ બે હશીયા; ખડખડ મેલ્યાદાંનરૂડી
શીખામણુ છોકરાનેદોહો સુંદર સ્યામ. ૭જેઆવીશીખામ
ણુ અમારા છોકરાંને દેશોતો, મુકવું પડસે દ્વારીકાંગામરે. ૮

૬૬૩ ૭૩ મું.

રાગ જેજેવંતી-શ્રીકૃષ્ણે જાદવ મોકલ્યો, તે સીરોણીતપુ
રમાંજાય; જઈનેકહેજોઆણાસુરનેપરણાવોકન્યાય. શ્રીકૃષ્ણે. ૧
હાંશ હોય તો જીદ્રને આવો, તેમાં નથી અમારે નાય; જાદવ
ત્યાંથી સંચર્યો, આવ્યોઅસુર સભાનીમાંય શ્રી. ૨ સાંભળને
રાજ વીનતી આવ્યા છે વઈકુંઠનાથ; દીકરી પરણાવી ચરણે

લાગો; નહીતો જીલ્લકરો અમ સાથ, શ્રી.૩ બાણાસુરને મા
 હા દુઃખ લાગ્યું,નેત્રે વરસે અગન;નીચ જાદવને જોઈએ મા
 રી,કુળવંતી એ તન. શ્રી ૪ ચાલ-એ ભરવાઠોએ પીંડારો,
 ગોકુળમાં ચારી ગાય; મારયા વિનામુકું નહી; જ્યેથનારહોય
 તે થાય. ૫ સેન્યા લેઈને રાજ ચાલ્યો, જોદ્ધાનો નહીપાર;૬
 સ્તી ઘોડાને સુખપાલો,બાંધ્યાં બહુ હથીયાર.૬ ખડગખાંડા
 ને તુંબરજોર, ગોળી હાથને નાળ, ત્રિશુળ સાંગને મુદ્દગર ફર
 સી,તોમરને ભીડી માળ ૭ત્રાલ લોહમય ઝળકે ઝેરી, હાથ
 ધરી તરવાર; જોધા જોર કરતા આવ્યા, ને કરતા મારો માર
 ટકો જોજન ક્રો એ જોજન ઉંચા, કોને સસ ખાવાનહીશીષ
 વિકરાળ હંત મોટા દેખાડીને,વળી પાડે ચીસ. ૯ બુમરાણુ
 કરતા આવી પડીયા,જાદવની સેન્યા માંહ; ગીરધારીને ઘેરી
 લીધા,પડેબાણાસુરના ઘાય. ૧૦ પરીક્ષત્રીશુરને પડે ક્રોવાડો
 મુદ્દગરને વળી ફરસી;સંગ્રામસહુ સૈન્યા કરે, આયુદ્ધ ધારા
 રહી વરસી. ૧૧ જીભ દીશ જાદવ હલકારયા,કર ધનુષ્યબા
 ણુને તીર;તુટે કુંબસ્થળ પુટે હંતુશળ, ચાલે નીરઝંધીર. ૧૨
 બહુ ભડ ત્યાં પડયા લાગ્યા,ભુગળને ભડાકે;વાંકડી તરાચો
 સારે; ખડગને છડાકે ૧૩ તુટે પાખરને પઠે બખ્તર, કીધોક
 ચરધાણુ; સર્વજોદ્ધાને મારી કરીને, પાછા વળ્યા ભગવાન,
 ૧૪ વલણુ--પુરાણુ પુરૂષોત્તમ પાછા વળ્યા, કરી અસુરનો
 નાશરે; સેન્યામાં આવી કરીને; સુખને કયો નાદરે. ૧૫

કડવું ૭૪ મું.

રાગ માઝ-શંખશબ્દતેવિકારણુ, રીપુ દૈત્યનું વિદારણુ કશ્ચ
 આન્યા તે જાણુજે થયું, ખાણુપ્રાક્રમતે કયાં ગયું. ૧ અનીરૂઢ
 કહે સુણુ સુંદરી; શંખ જાણુયો આન્યા હરી; છુટયા બંધતે
 આજ થકી; ઓગાજે હજધર સાત્વીક. ૨ ખાણુ પ્રદુમનમોટે
 સ્વરે, ખાણુ પાણુછેદીશે ખરે; ગોવિંદની ગત્થ ન જાએકળી
 જાદવ સેન્યા આવી મળી. ૩ જાદવસેન્યાએચાંપ્યો દેશ, મંત્રી
 કહે ઉઠો નરેશ, અનુચર આન્યો તેલાન્યો વાત, કહેદ્વાંરદીશે
 ઉતપાત. ૪ મંત્રીને કરી નેત્રની સંજ્ઞા. સેન્યાતે આપો આજ્ઞા
 દુંદભી નાનાવીધ ગડગડે, આયુદ્ધ કરીને યુદ્ધેચઢેપત્યાંરૂપૈ
 આ કહાડયા લખી, સેન્યા સજી ટોપજીવ રાખી; પાટ સ્વધર
 બખતરપાળ, ડચકારેઘોડા દેકાળ. ૬ મોરડેમણી પુમતાં લટકે
 પોતાના પડછાયા દેખી ભડકે; વાંદરેવાંદેનાચંતા; ઘુટે ઘોડાને
 પાણી પંથા. ૭ કાળા કાખરાને કલંકી, કુમેદલીલાતે પચરંગી
 હાસાળો હય હણીઓ જેહ, કાળા કછી કાખરા તેહ. ૮ પીળા
 પાખર પોપટ સ્વેતવાયુવેગી માકડીઆ કેત; રથમાળાઅસ
 વાર અનંત, દર્ગધસેપુરખકરે દંત. ૯ પુરની પોળે સેન્યાન
 માય હણો જાદવ કહેવાજય ટોળા ઉપરટોળાં આવે; પગને
 પ્રહારે ધસ્તી ધુજાવે. ૧૦ રીસે અંતરમાં ઘરહડે, રણે રાય
 ખાણુસુર ચઢે; ઝટકારકરે ખાણુસુર મલ્લ, પૃથ્વી થઈ જ્યારે
 ઉચલ. ૧૧ ગર્જના કીધી મુખથી ભુપાળ, ખળભળ્યાત્યારે
 સાત પાતાળ; બ્રહ્મલોક સુધી પોહોત્યોનાદ, ખાણુ કશ્ચને દી-

ધો સાદ. ૧૨ ગરૂડ આસન આન્યો ખેપ કરી, નહી જાવાદઉ
 કુશળ ફરી; ઉનમદ જાદવ ઉછાછલા, તમો પામો સકળ સં-
 સાર. ૧૩ કુંવારી કન્યા કપટે કર્યો ખે.લાવે શ્રાપ પધારો; કુડું
 કરમ કીધું કુંવરે, વળી તું વઢવા આવીઓઉપરે. ૧૪ ત્યારે
 હરીને ખોલ્યો ભગવાન, અમોલેઈઆવ્યાછુ જન; જોવિધાતા
 એ કીધો સબંધ; વર કન્યાના છોડો બંધ. ૧૫ ત્યારે બાણા
 સુર ખોલ્યો તતકાળ, સબંધશાનોરે ગોવાળ; એવી આપીશ
 પેહેરામણી; સઉને મોકલીશ જમપુર ભણી. ૧૬ બાણાસુર
 જ્યારે ખોલ્યો વ્યંગત્યારે કૃષ્ણ કીધું સારંગ; કડાઝુડ ખેકટક
 થયા; ઉઘાડા આયુદ્ધ કરમંબ્રહ્માં. ૧૭ ખાંડા ફરશીનેતલવાર
 ઠેકા કહાડે માથેથી ભાર; ત્રિશુળ તોમર ગદામુશળ, ગાજેરામે
 ધરી મુશળ. ૧૮ પછપત્રકરોડ જાદવ ગડગડે દાનવ ઉપર તુટી
 પડે; દાનવ દળ બહુ પળાય, બાણાસુરદેખી અકળાય. ૧૯
 કડવં ૭૫ મું.

રાગ ઝુલાણા છંદનો—અલ્યા જાપરો જાપરોનાદાન છો-
 કરા, વઢવાને તુમારી પાસ આન્યો અલ્યા નીચ ગોવરીયા
 જાત કહાવ્યો મારી સાથે નહી જાચ ફાવ્યો૧અલ્યા ગોકુળ
 માહી તું ગાવડીચારતો, પરનારી કેરાં તુંચીર હરતો, હાથમાં
 લાકડી ખાંધે હતી કામળી, મધુવન વિષેતું રેફરતો અલ્યો. ૨
 શાંગ્ય શ્રી સુર્યતણી તેજ ત્રિશુળ તણું, માહરા હાથમાંતેહ
 ચળકે; મારે કરોધે કરી દોલેછે દેવના, બધી ધરણી પુજે અને
 શેષ શળકે અલ્યા. ૩

રાગ ઢાળ-એવી વાણી સાંભળતામાં કોપ્યા દીનદયાળ
બાણાસુરના હાથ છેવા,સ્વામી શ્રીગોપાળ.૧ કોપ કરી કર
પાસ મેહલેયું, વળતું તેણીવાર;ખે હાથ રહ્યા છે બાણાસુરને,
તેનો કહું વિસ્તાર.૨ રૂધીર વહેછે બાણાસુરને,મન થયોની
રાશ; મહાદેવજીએ હાથ આપ્યા,માટે ગયો કૈલાશ.૩નારદ
ચાલી આવીયા; જ્યાં બાણાસુરનીમાય;તારા કુંવરના હાથ
વાદયા, કહોવલે શી થાય. ૪

કડવું ૭૭ મું.

રાગ ગુજરી-શુકદેવ કહે છેવાત વેવાણુ આવીયારે, જેની
જોવા સરખી જાત. વેવાણુ આવીયારે. ૧ માથે કેસવાંસની
જાળ,વેવાણુ. જેનું નેત્ર સરોવરપાર વહેવાણુ;રજેના સુપડા
જેવાકાન, વેવાણુ. જેનુંમસ્તક ગીરીસમાન. વેવાણુ. ૩ એ
ની આંખ અંધારો કુપ, વેવાણુ. જેનું મુખ દીસે છે કદરૂપ
વેવાણુ. ૪ હજદાંડી જેવાદંત, વેવાણુ. દીઠે જાએ એનો અં
ત વેવાણુ. થ એનાંસ્તનડુગરશાંડોઝા, વેવાણુ, કાને ઘાલ્યાં
હાથીનાં હોંઝા, વેવાણુ. દકોટે ખજુરાનાતનમનીયાં;વેવાણુ
કાને ઉટના ઓગનીયાં વેવાણુ. ૭ પાસે રીંછ કલ્લાં વિકાળ,
વેવાણુ. કેહેડેપાડાની ઘુઘરમાળ,વેવાણુ. ૮વાંકડાસર્પએના
હાથે વેવાણુ. બળતી સઘડી મુકી માંથે, વેવાણુ. ૯ કોટરા
આવી જ્યાંભોરાર, વેવાણુ. કુંવરે સામુ ખોળીસાર,વેવાણુ
૧૦ જેની પીક ડુંગરશાંડોજાં, વેવાણુ. એના મુસ્તકમાં ફરેરો
ઝાં, વેવાણુ, ૧૧મુખ ખોલે વચનનીકરાળ, વેવાણુ.દેખીપડે

બદવનેફાળ,વેવાણુ. ૧૨ કોટરી આવી જ્યાં મોરાર, વેવાણુ
 કુંવરે સાસુ ખોગી સાર, વેવાણુ ૧૩ ચાલ-કોકરા કહેછે
 કરગરી; એના બાપને ચાંખ્યો પાતાળ; બાણુશેતો ઘણું થયું
 એછે તમારો બાળ. ૧૪ કરૂણાસાગર કૃપાનિધી, ક્ષમા કરો
 આ વાંક; દીન બાણી દયા કરો એછે તમારો રાંક. ૧૫ ચક
 ચત્રભુજે પાણુ તેડયુ, કરૂણા કરી જગનાથ; નવસેછન્નુ કર
 છેદી નાંખ્યા,રાખીયા ચાર હાથ.૧૬રૂઢીરભયો આંસુગળતે
 આવીયો શીવની પાસ; એમ કહીને પાએ લાગ્યો;સાંભળો
 પતી કૈલાશ ૧૭એક મારી વીનતી,તમો સાંભળો જગદીશ
 સાંભળી કોપે ભરાયા, પોતે ઉમીયા ઈશ વક્ષણુ--મનમાં
 રીશ ચઢી ઘણી, તમો સાંભળો રાજકુમારરે;સદાશીવ યુધ્ધે
 ચડયો, તેણે ધ્રુવધરો અપારરે.

કલ્પ ૭૮ મું.

રાગ સારંગ-એ ભરવાડોએપીંડારો ગોકુળમાંચારી ગાય
 માહારા આખ્યા હાથને, છેદીને ક્યાં જાય. ૧ બડબડતા ગ
 જ્વેશ ચાલ્યા, ઉદરડે અસવાર; ઉદર ઉપર સ્વામી કારતીક,
 ચાલ્યાશંકરના કુમાર.૨ સીંહઉપર વીરચંદ્ર ચાલ્યાવૃષભઉ
 પર શીવરાય;સેન્યા બહુ ભેળી કરી;કહુ તેહ તણોમહીમાય
 ૩ ડાકણુ સાકણુ ભુતપ્રેત, પીશાયવંતગાત્ર,દહુકદહુક ચાલે
 ભુતડા,જેના હાંદ્યાસરખાં માયાં.૪ હરી જઈ કૃતવરમાને ક
 હે છે બદવને સમજવો, અસુરનું ઉપરાણું કરી, જોગીડોવ
 ઢવા આંચો, પશંકર મુખથી બોલ્યો આવી, લાગીમનમાં

જવાળ સનમુખ આવી ઉભા રહી; માંહેમાંહે ભાડ ગાળ. ૬ હે કાળા અર્જુનના સાળા, ભર્યાઉચાળા જેહ; મધ્યરાતે મથુરાંથી નાઠો, ગયો વીસરી તેહ. ૭ મારી માશી પુતનાને, દહીનાં લીધાં દાણુ; મુસાળનુ છેદન કરીને થઈ બેઠા રાજતટ તું આહીરડામાં અવતર્યો, નથી વાત મારી અજાણી; ત્યારે શંકર પ્રત્યે કોપ કરીને બોલ્યા સારંગપ્રાણી. ૯ મહેમસાણુ ફરતો હિંદે; રાખચોળે અંગ, આક ભાંગ્ય ધંતુરો ચાવેનફટ તારા ઢંગ. ૧૦ ડાકણુ સાકણુ ભુતપ્રેત જે, નીચસાંગરો જોડો બળદ ઉપર ભાર મુકયો, તાહારો ઘરમાં નમળે ઘોડો ૧૧રાત દહાડો બાવો થઈ ફરતો, તાહારા ઘરમાં રેતી નારી; ત્યારે કૃશ્ન પ્રત્યે કોપ કરીને બોલ્યાછેત્રીપુરારી. ૧૨ અલ્યા છોકરી આમાં છાશ પીતો, મદદ મટી થતો મહેરી; જગતમાં એવું કહેતાયું જે, કાનુડે કાંચળી પેરી. ૧૩ પરનારીશુ ક્રીડા કરતો ક્રેહેવાયો વ્યભીચારી; ત્યારે શંકર પ્રત્યે કોપકરીને બોલ્યાદેવ મૌરારી. ૧૪ ભગવાન કહે હું વ્યભીચારી, મુનેબધી વીરવેજો યો; તું એવો સાધુ હતો ત્યારે ભીલડીશું મોહયો. ૧૫ વચન એવું સાંભળીને, કોપીયાસીવરાંચ; કહાક લઈનેત્રીસુળ માર્યું ચનાર હોય તે થાય. ૧૬ ત્યારે શ્રીકૃષ્ણે મુકયું સુદરશન આ વ્યા ચપટ ઘાય; માંહે યુદ્ધ કરે છે, બળ કહ્યું નવ જાય ૧૭ ગણુપતીને કુંવર પ્રદુમન, વઢતાં બન્યો કુમાર વસુમાન ને બટુક ભેરવ, કરતા મારા માર. ૧૮ વિરભદ્રબળરામ સામા યુદ્ધ કરે માંહેમાંહે; શીવને શામળીયો વઢે, ત્યાં જોવા સર

ખું થાયે. ૧૯ કાળભૈરવકપાળ ભૈરવ તૈક્ષણ ભૈરવસાર; સંહર
 ભૈરવ કોધે, દંભભૈરવનો માર. ૨૦ ઉગ્રસેનને વીરસેન બે,
 બળીયા બેદ્રા કેહેવાય; આપ આપણા લીડ લઈને, યુદ્ધ કરે
 રણુમાંય. ૨૧ ભુત પ્રેત પીયાસવંતર, ડાકેણુ વળગેચુસે; અવ
 ણાપગ બેને ચુડેલ કહીએ, રૂધીરસનુંચુશે. ૨૨ કૃશ્ર કેરા મારના
 ભાલા વાગે ભય; તરવાર્યોની ધારાયે, કોનાંનાકવાઢયા કય
 ૨૩ કોઈને અધસાતા કીધા, હાથ તણી લપડાકે, કોઈને માર્યા
 પાટુપાણી, ભોંગળને ભડાકે. ૨૪ જાદવ કેરા મારથી, બહુએ
 ણીયે ઘાલ્યા જાય; કોને રણુમાં રોળીયા, તેને થરથર ધુબે કાય.
 ૨૫ પરીઘ ત્રીસુળ તુંબર ફરશી, હસ્તનીળ છુટે સરરાટ ગડ-
 ગડતા ગોળા પડે, થાય બહુખડખડાટ. ૨૬ હસ્તીચર્મને માં
 સની, બે પાળ બંધન થઈ; સાગરસુ સંગમ મળ્યો, એમ શ્રો
 ણીતપુરની સરીતા વહી. ૨૭ પાંડુરોગને હૈયાહોડી, ભગંદર
 કેરી જાત; હર્ષ નાડને પાકુ કહીએ, કરણુતુલ્ય સનેપાત. ૨૮
 રોગ તણો માર બહુ દેખી, જાદવ નાશી જાય; રોગનાવરસા
 દથી કોને ઊભુ નવ રહેવાય. ૨૯ રોગના વરસાદથી, ચઢી
 હરીને રીસ; તાવની ટોળી બાંધીને છેદવા માંડ્યાં શિષ. ૩૦
 તાવ વાણી બોલીયા, રહેવાનો આપો ઠામ, તમે મુજને પેદાક
 રીને; ક્યાં મારા ભગવાન. ૩૧ પાપી તમે મૃત્યુંલોકના, મા
 નવીના લ્યો પ્રાણુ; તાવ કહેએ કયા સાંભળો, હરીહર કેરું
 જ્ઞાન. ૩૨ માહારાજ ત્યાં અમે નહી જઈએ, સાંભળો અશરણુ
 શરણુ; ચતુર માસમાં સાંભળો, જે કોઈ આ ઓખાહરણુ. ૩૩

તેના સ્વમાતરમાં જ્ઞેશો તો, છેદી નાંખીશ શીષ; તાવની
 વાણી સાંભળીને, ખોલ્યા શ્રી જુગદીશ. ૩૪ ઓખાહરણને
 સાંભળે, મન ભાવ કરીને જોહ; તેને પીડે તો મારી નાંખુએમાં
 નહીં સંદેહ. ૩૫ ઉપતાવ કહે એકવાર સાંભળે તેવર સમાં જનવું
 બે વાર જે સાંભળે; તેને દીઠેથી નાશી જાઉ. ૩૬ ત્રણવારને
 સાંભળે, અમારૂં તમારૂં જ્ઞાન; તેને જનમ માંહે નવ પીડું
 તમે સાંભળો ભગવાન, ૩૭ ઓખાહરણ જે સાંભળે, તેનું
 લેઈએ નામ; કોલ લઈને સંચર્યો, ગયો કૈલાશ ધામ, શુ-
 કદેવ કહે પરીક્ષતને, તમે સાંભળો કહું રાય; વળતી ભાથા
 ભીડીયા કૈલાશ કેરે રાય. ૩૮ શસ્ત્ર એવાં કહોડીયાં તેના
 કોઈ ન પામે પાર; ઈશને જુગદીશ વઢતાં કોઈ ન પામે હાર.
 ૪૦ વજરાસ્ત્ર ત્યાં મેલીયું, પોતે શ્રી ત્રીપુરાર; ત્યારે મોહાસ્ત્ર
 મેલીયું, સામા રહી હેવ મોરાર. ૪૧ નાગાસ્ત્ર ત્યાં મેલીયું સા
 મા રહી ઉમીયા ઈશ, ગરૂડાસ્ત્ર ત્યાં મેલીયું પોતે શ્રી જુગદીશ
 ૪૨ પર્વતાસ્ત્ર ત્યાં મેલીયું, સામારહી શીવરાય; ત્યારે વા-
 વાસ્ત્ર ત્યાં મેલીયું તેનું જોર કહ્યું નવ જાય. ૪૪ સુરદશન ત્યાં
 કહાડીયું; કરોધ કરી જુગદીશ; ત્યારે ત્રીશળ તે લઈ રહ્યા, પો
 તે ઉમીયા ઈશ. ૪૩ એકે પોઠીએને એકે લીધો ગરૂડ; ત્રીશુ
 ળને સુદરશન વળગ્યાં, તે આવ્યાં કડાઝુડ. ૪૫ તેમાંથી અશ્વિ
 વરસે તે બ્રહ્માંડ પ્રલે થાય; શેષનાગ શળકવા લાગ્યો, ભારન
 ખમે ધરાય. ૪૬ બ્રહ્માણી કહેછે બ્રહ્માજીને તમે સાંભળો મા
 હારા નાથ; શીવને શામળીયો વઢે, નારદે કીધો ઉતપાત. ૪૭

રાડ જઈને ચુકવો, તેમાંથી થાય કલ્યાણ; હંસે ચઢીને બ્રહ્મા
જ આંખ્યા, વીચારીને જ્ઞાન. ૪૮

કડવું ૭૨ મું.

રાગ ધનાશ્રી-આખેમાં કોને નંદુને, સાંભરો શીવ રણુઓ
૬૭; વિરોધને વેગરો મુકીને, પુરો જગતનાકોડ૭. ૧શંકર
કહેછેકૃષ્ણજીને, તમોક્યારેઆંખ્યાભગવાનજી; હરીહરખેકોટે
વળગ્યા, દીધું ઝાઝુમાનજી ૨ શીવે કૃષ્ણને તાળી મારી, ખો
લ્યાનો વિવેકજી; વઢનારાતો કોઈકહશેપણ, આપણાએકના
એકજી. ૩ કૃષ્ણે ચક્રને પાછુ લીધું, શીવ લાધું ત્રીશુળજીબ્ર
હ્માએ આવી સમાધાન કીધું, થયું પૃથ્વીમાંશુભજી. ૪શીવે
લઈને પાસે તેડયો શોણીતપુરનો નાથજી; અલ્યાતુજનેભુજ
આલ્યા માટેવઢવા આંખ્યો મુજ સાથજી. ૫ વળી હોંશહેાય
તો યુદ્ધ કરો, શામળીયાનો સાથજી; મદ મતસર અહંકારથી
મેંખોયા હજારહાથજી. ૬ બાણાસુર કહેલવે વઢુતો, છેઠે માડ
શીષજી; બાણુવળતી શરણે ચાલ્યો સાંભરો ઉમીયાઈશજી.

વલાણુ-મેં ખોયા હાથ હજારને, હવે શીષ છેદાવુંરે; જેમ
તેમ કરીને જાન તેડાવી પછી કન્યાને પરણાવુંરે ૮

કડવું ૮૦ મું.

રાગ સોહીણી-હરીહર બ્રહ્માત્રણે મળ્યા, દુઃખ ભાગીયારે;
ત્યારે દાનવનું શું જોર, મળ્યા મન માનીયારે. ૧બ્રહ્માવિશ્ણું
ત્રણુ એક છે, દુઃખ ભાગીયારે; તેમાં તે શી વઢવાડ, મળ્યા. ૨
શિવ બાણુ નમાવિયો, દુઃખ શરીરે કૃષ્ણે ફેરવ્યો હાથ, મ-
ળ્યા. ૩ કાપ્યા કરની પીડા મટી, દુઃખ જ્યારે પ્રસન થયા

જદુનાથ, મળ્યા. ૪ હવે ગરૂડને દ્વારકાં મોકલ્યા, દુઃખ તે ડાવો સઘરો પરીવાર, મળ્યા. ૫ શોળ સહસ્ત્ર એકસો આઠ પટરાણીઓ, દુઃખ. તેડાવો પરીવાર મળ્યા. ૬ ગરૂડ પ્હોચ્યો દ્વારકાં, દુખ, તેડાવે જાહવનાર, મળ્યા. તેડી છપનન કોટીની, દુખ તમે તેડો સૌ પરિવાર, મલ્યા. ૮ તે ગરૂડઉપર સૌ એ ચઢ્યાં, દુખ. ત્યારે ગરૂડની પાંખભરાય; મલ્યા; મલ્યા. ૯ તેડી શોણીતપુરમાં આવીયા દુખ. આવી જાહવની સર્વેનાર મલ્યા. ૧૦ જની વાસ આપવા મન માનીયાં, દુખ; તેમાં ઉતર્યા છપનન કરોડ; મલ્યા.

કડવું ૮૧ મું.

રાગ ઘોળ-પારવતીને પીયરનાં નોતરડાંરે; ખેસવાતોડાંલા વળે પાથરણાંરે; તેડાવોને ઉઠીયાચળને અટાચળને. તેડાવા વિધ્યાચળ પીનાચળરે; વરરાયને નાવણુવેળાથાયરે, વરરાયને પીઠી ત્યાં ચોળાયરે.

કડવું ૮૨ મું.

રાગ ગુજરી-ક્રમ્મ કેરી ઘરૂણી નીદ્રા નવ પોઢશોરે, અનિરૂદ્ધને તે લઈ સંચરો રૂક્મણી જગવુંરે જળભદ્ર કેરી ઘરૂણી નીદ્રા નવ પોઢશોરે અનિરૂદ્ધને તે સંચરો રેવતી જગવુંરે વાસુદેવ કેરી ઘરૂણી નીદ્રા નવ પોઢશોરે. અનિરૂદ્ધને તે લઈ સંચરો; રૂમુમતી જગવું મહાદેવ કેરી ઘરૂણી નીદ્રા નવ પોઢશોરે, ઓખાખાઈ નેતે લઈ સંચર પારવતી જગવુંરે ગણુપતી કેરી ઘરૂણી નીદ્રા નવ પોઢશોરે, ઓખાખાઈ નેતે લઈ

સંચરો; સુધ બુધ જગવું બાણાસુર કેરી ઘરૂણી નિંદ્રા નવ
 પોઢશોરે ઝોખાબાઈને તે લઈ સંચરો; બાણુમતી જગવું રે
 કૌભાંડ કેરી ઘરૂણી નીદ્રા નવ પોઢસોરે. ઝોખાબાઈને તે લઈ
 સંચરો; રૂપમસ્તુ જગવું રે.

કડવું ૮૩ મું.

રાગ ઘોળ-હલહલહાથાણીશાણુગારીરે, હસ્તતીફરતીસોના
 ની અંબાડારે; તેના ઉપર બેસે વરજીની માડીરે, સોનેરીકોર
 કસુંબલ સાડીરે. માથે મોહભમરીરોઝગકેરે. ઉશણોદકે વ-
 રને કરાવ્યું સ્નાન, નાના વીધનાં વસ્ત્ર પેહેરાવ્યાં પરીધાન
 કનકબેર ખાપુંચીઝોખાજીબંધ, અનોપમ ઉપચો આનંદ
 મુગટ માણી મય ધર્મો અનિરૂદ્ધ શીશ, લબક ઝમક ઉદયજ
 જેવો દીસે કસ્તુરીનું તીલક કર્યું છે ભાલવળતીતેને ટપકું
 કર્યું છે ગોળાપાલ હરી હળધરનો જશ બોલે બધા જનજ
 દવ સહિત શોભે છે જીગજીવન સાત પાંચ સોપારી શ્રીફળ
 અપાય, વરજીને તો ઘોડી વેળા થાય.

કડવું ૮૪ મું.

રાગ દેશિ ઘોડલીનો--અનિહાં અનીરૂદ્ધની ઘોડલી. ટેક
 અંત્રીક્ષથી ઘોડી ઉતરી, પુજીએ કુમકુમ પુલ; ચંચળ ચરણે
 ચાલતી, એનું કાંઈ ન કરી શકે મુલ. અનિરૂદ્ધજીની ઘોડલી
 ૧ મોરડે મોતી જડયા હીરા જડીત પત્તાણુ રત્ન જડીતજેના
 પેંગડાં, તેના વેદ કરેછે વખાણુ અનિરૂદ્ધ. ૨ અંગજેનું અવ
 નવું, ઝગકે તે ઝાકઝમાળ; ઝબુકે જેમ વિજળી, તેને કંઠેછે

ઘુધર માળ. અનીરૂદ્ર. ૩ દેવદાનવમાનવીરે, જોઈ હરખ્યાતે
 સુંદીર સ્યામ; થનક થનક ચાલતીરે, એનું પંચ કલયાણીએ
 નામ. અની. ૪ રૂપવંતી ઘોડી ઉપરરે, અનીરૂધથયાઅસ્વાર
 પાનનાં આપ્યાં ખીડતારે, ઉપરશ્રીકૃણકૃણ સાર અનીરૂધ
 પહિંદે હળવે હાથીઆરે, ઉલટ અંગ ન માય; સુરીનરમુની
 જન જાણે વારણેરે, આગળ ઈન્દ્ર રહ્યાછડીદાર. અની. ૬ સ-
 નકાદીક શીર છત્ર ધરેરે, નારદ વેણુ વાય; ચંદ્ર સુરજ ખેઉ
 પેગાંડરે, આગળ વેદ જાણે બ્રહ્માય. અની. ૭ વાજાં ખત્રીસ
 વાજતાંરે, નગર એને પરદેશ; લોક સર્વે જોવા મળીયું, શોણી
 તપુર દેશ અની. ૮ રાયે નગર શોહરાવીયુંરે, શોહરાવી છે
 વાટ; ધજપતાકા જળહરેરે, શોહરાવ્યાં સોણીતપુરનાં હાટ
 અની. ૯ દેવ સર્વે ત્યાં આવીયારે, જશ ખોલે ખંદીજન; જ
 ચક કરે ખહુ જાચનારે, જેને હરી ટળે નીરધન, અનિ. ૧૦ રા
 મણુદીવા કર રૂક્ષમણીરે, હુણુ ઉતારે ખેની ધીર; ગાન કરેછે
 અપસરાંરે, ત્યાંતો જોવા ઈચ્છે જહુરીર, અની. ૧૧ એવી
 સોભાયે વર આવીયારે, તોપણ ખોટી થાય વરરાય; સાળો
 છાંટે છાટણુંરે, મળી માનુની મંગળગાય, અનિ. ૧૨ ધુસળ
 મુસળ રવઈઓરે, સરીઓ સંપુટત્રાક, ઈડી પીંડી ઉતારતાંરે
 વરનું તીલક કરી તાણુનું નાક, અનિ. ૧૩ નાયે અપસરાઈ-
 દ્રનીરે, નારદ તુમુર વાય; મધુંરી વાણી વાજતીરે; એવો આ
 નંદ ઓછવ થાય, અનિ. ૧૪ પુંખવાઆવી પ્રેમહારે, માથે
 મેલી મોઠ; રામણુદીવા જળહળેરે, રૂક્ષમણી ઘાલ્યો મોઠ. અ

નિ. ૧૫ ગળે ઘાટ ઘાલી તાણીયારે, આળ્યા માહેરા માંદ્વ;
આડા સંપુટદેવરાવીયારે ત્યાં વરત્યોછે જ્જેકાર.અની. ૧૬
ઘોડી ગાયને સાંભળે, તેને ગંગા કેરૂ સ્નાન; વાંઝીઓપામે
પુત્રનેરે, નીરધનીઓ પામે ધન. અની. ૧૭

કડકું ૮૫ મું.

બાણાસુર ૫ખાળે ચરણુ, સોભા ઘણારીરે; ત્યાંતો બ્રાહ્મણ
તી મામવરણુ, સોભા ઘણેરીરે. ૧ ત્યાંતો પહેલું મંગળવરતાય
સોભા. પહેલે મંગળ સોનાનાં દાન અપાય, સોભા. ૨ દાન
લેછે કૃષ્ણનો સંતાન, સોભા. ત્યાં તો બીજું મંગળ વરતાય
સોભા ૩ ત્રીજે મંગળ ધેનુનાં દાન અપાય, સો. ત્યાં તો
ત્રીજું મંગળવરતાય; સો. ૪ મંગળ હસ્તીનાં દાન અપાય
સો. દાન લેછે કૃષ્ણ સંતાન, સો. ૫ ત્યાં તો ચોથું મંગળ
વરતાય, સો, ચોથે મંગળ કન્યાનાં દાન અપાય સો. ૬
ત્યાં તો વરત્યાં છે મંગળ ચાર; સો. આપે ગરથ સહીતા
ભંડાર, સો. ૭ લાવે બાણુમતી કંસાર સો. ત્યાં તો પીરસે
છે ચાર વાર, સો. ૮ ત્યાં તો આરોગે નરનાર, સો. ત્યાં
તો દુધડે સ્નાન કરાવે, સો. ૯ ચાર સોભાગ્યવંતી બાલાવે,
સો. ઓખા સૌભાગ્યવંતી કહેવરાવે, સો. ૧૦ ઓખા
અનીરૂદ્ધ પરણીને ઉઠયા શો. ત્યાં તો શોનૈથે મેરૂ ત્રુઠયા
શોભા. ૧૧

કડકું ૮૬ મું.

બાણાસુરગોરવનોતરે, સૌઠા સાંથસુરે; સાચેજ મણુનીશી

રીત હળધર બ્રાતશુરે; શ્રીકૃષ્ણ કરે પ્રમાણુ હળધરબ્રાતશુરે.
 તમો ગોરવ વેળા પધારને સૌકો આવજેરે, સાથે માણુસની
 શી રીત ગમે તેને લાવજેરે; વેવાણો ઘરમાં ગઈ જ્યાં વરની
 માવડીરે; તેના કુમકુમ રોજ્યા પાય જઈ પાયે પડારે. અનિ
 રૂઢની માવડી બોલીયાં રીત અસારીરે; તમારીપરઠણુ જેહ
 મનાવું ગોરડીરે; બાણુમતી બોલીયાં રીત અમારીરે; ગોરવ
 મનાવિને ચાલીયા મનશું માલતાંરે. હાલ હાલ કરો રથોઈ
 રાંધણુ ચાલતાંરે; જન બહુ પ્રકારનિ ગણુતાં કાંઈ નવિ લહુરે
 કાંઈ વસ્તુ અનેક ગણુતાં સઉ કહુરે; જાદવ કેરી જોડી સઉકો
 સાથસુરે આબ્યા શ્રી કૃષ્ણ મહારાજછપન કરોડશુરે વેવાઈનિ
 વાતકાંઈસાંભળિરે; ભોજન કરવાઠામઠામ જુગતિઓ બલીરે
 આજ્ઞા આપી રાય સૌકો ખેઠા થયારે, એતો સ્નાનકરી મં-
 દિરમાં ગયાંરે સ્મરણુ કીધું નાથનું ખેઠા ખેસણુરે; નવજોખન
 વંતિ નાર નિકળિ પીરસણુરે; ચક્રમકના તકીયા ઘણા ઝારા
 નેલોટડારે, માંહ ખેસણુબહુ વિવેક દીસેપુટડારે બાવનપરની
 થાળીસોનાનાવાડકારે પીરમનારીપ્રમાણુ જમનારા લાડકારે
 ખાંડ પકવાનના મેવાબહુઘણુરે, પુરણુને દુધપાક સાકરીયા
 ચણુરે; ગોટા ગળીયા તડણુયાં આંબા સાખશુરે; પિસ્તાંને
 અખરોડ દાઢમ દ્રાખશુરે. તલસાતળિ મોળાં દહીથરાં શેવ
 છુટી કળીરે ખોબલડે પીરસે ખાંડ મરકી ખેવડીરે; ખાજં
 જલેખી દસમી દળિયાં મશમસેર, ઘેખરને મોતિયુર જમતાં
 સહુ હસેર, મગદળને મેસુર પેંડાલાવિયારે; પકવાન ખીજં

અનેક લાખણુશીભાવીઆરે. ખાટબંધટો રાધીયો માંહેખાંડ
લેળિરે; ગવરીનાં તાબ્યાં ઘી સેચો ગળગળારે; સારે કર્યો કં-
સાર પોળી પાતલિરે, સાકરની મીઠાશઆણી કચોળેભરીરે
જમવા ખેઠી નાર જાહવખાપડીરે; જમતાં કહેલલાંરે લવીંગ
સોપારી એલચીપાન સમારીઆંરે; ખીડલે ખાસઠપાન સૌને
આપીઆરે; સાજન હતું શ્રી કશ્નનું તે સર્વે જમ્યુંરે; પ્રેમા-
નંદના નાથ ત્યાં વહોણું થયુંરે.

૬૬૩ં ૮૭ મું.

રાગ પેહેરામણીનો-આપ્યું મુકયું સર્વે પોકયું; કન્યાનેવળા
વો, માહારા નવલા વેવઈઓરે. રથ ઘોડાનેપામરીયો; સૌ જ
હવને બંધાવો; બંધાવો માહારા નવલા વેવાઈઓ. જરકશી
જમા તમે કશ્નને પેરાવો; માહારા નવલા વેવઈઓ, પંચવ-
જ્ઞને શણુગાર; તમે જમાત્રને આપો; મહારા. દક્ષિણનાં ચીર
રાણી રૂક્ષમણીને આપો; માહારા. જરી મુગટનેશાલદોશાલા
જાહવને તમે આપો; મહારા. સાણુ ઘરાચોળાને ઘાટ ઘણુરા
સતિ સતભામાનેઆપો; મહારા. પાટણુના પટોળાંરાણીજ
ખુવંતીને આપો; મહારા. વલણુ-પેરામણી પુરણુ થઈ, હઈડે
હરખ ન માયરે; કન્યાતેડો કોડે કરી, હવે કશ્ન દ્વારકાં જાયરે.

૬૬૩ં ૮૮ મું.

રાગ વેલાડી-ઓખા ચાલી ચાલણુહારા, સઈચરો વળાવા
સંચરી; ઓખા ઉભી રહે મળતીજ, માને વહાલી દીકરી.
કોઈ લાવે એકવળ હાર, લાવે સોનાનાં સાંકળાં; કોઈ લાવે

સોળ શણુગાર; ઓખાખાઈને પેહેરવા, ઓખાને વળતાં ખો
લીઆં કહેખાઈરે, ચીત્રલેહા આવ ઓરી લાવ્ય વાહરે; આલે
સોનાનાં સાંકળાં ખોલ્યા ખાઈરે, શુંકરેસોનાનાં ખોલ્યાખાઈરે
તારા ગુણુ ઓશીગળ થાઉ ખોલ્યાખાઈરે, નીતનીતગોમતીને
રણુછોડ આવ્યા નહીરે; ત્યાં મુજને સંભારજ્યો ખાઈરે એ-
ટલે પોહોવ્યા કોડ લાવ્યા વાહીરે.

કડવું ૮૯ મું.

રાગ ધોળની દેશી-ઓખાખાઈતો સાસરીએ હવે જયરે,
માનુની તો મળી મંગળ ગાયરે; રથ અગ્ર પર્હડું ત્યાં શ્રી કૃષ્ણે
સીંચાયરે, ઓખાખાઈને લાડકચોળુ અપાયરે ઓખાખાઈને
શીખામણુ દેછે માયરે.

કડવું ૯૦ મું.

રાગ ખીભાસ-સાસરીયાના સાથમાં, તુંડાહીથજે દીકરી
હું તુજને સીખામણુ દેઉ, તેરખેજતીવીસળી. સાસરીયાના
સાથમાં, હળવેહળવેચાલીયે; સાસરીયાના સાથમાં ખોળેખા
વુંન ઘોલીયે. સાસરીયાના સાથમાં કંથસારૂમાલીયે, સાસ-
રીયાના સાથમાસઈડકોઆઘોતાંણીયે; સાસરીયાના સાથમાં
સસરોખેઠાહોવતોપીતાનાઠેકાણે જાણીયે સાસરીયાના સાથ
માં કુવે વાતનકીજીયે; સાસરીયાના સાથમાં પરપુરૂષ આવ
તો હોયતો વાતકરતાંબીજીયે, સાસરીયાના સાથમાં સાસુને
ગાળન દીજીયે. સાસરીયાના સાથમાં ટુકીપાણીનવલીજીયે
સાસરીયાના સાથમાં પરપુરૂષની હસી તાળી નવ લીજીયે;

પેઠીજને પરમેશ્વર જાણી, પગ ઘોઈ પીજીવે.

કડવં ૯૧ મું.

રાગ કૃતાણ્ણાનીયાલ-આન્યો દ્વારકાને ચોર, લાખેજીલા
ડીલેઈ વજ્યેરે;જેણે વગડે ચાર્યા ઠોર, લાખેજી. હાર્યોહાર્યો
ખાણ્ણામુર રાય કલ્યાણુરાય જીતીયારે; વેગે વહિને આન્યોવ
દ્વારકાનીમાંયકેશવરાયજીતીયારે;રાણી રૂક્ષમાણીએ વધાવી
ને લીધા, ત્રીકમરાય જીતીયારે; તેતો પુરાણે પ્રસીદ્ધ;દીધલ
મલ જીતીયારે.તેતો ગોત્રજ આગળ જય,કલ્યાણુરાયજીતી
યારે;ખંનેનાંહાંથકાંકણુ મીંઢળછોડાય,કલ્યાણુરાયજીતીયારે

કડવં ૯૨ મું.

રાગ ઘોળ મંગળ-તારાખાપનો ખાપતેડાવ, છોગાળાદોર
ડો નવછુટે તારો કશ્ર વડુવો તેડાવ, છખીલા દોરડો નવ છુટે
તારી રૂક્ષમણી માત તેડાવ. છખીલા. તારો પ્રદ્યુમન તાત
તેડાવ છખીલા. તારી રતુમતીમાત તેડાવ. છખીલા. ખ્રમા-
નીવાળીગાંઠ તે કેમછુટીજય, છખીલા. તારો બળભદ્ર કાકો
તેડાવછખીલા. તારી રેવતીકાકી તેડાવ, છખીલા. અનીરૂધ્ધે
ખાંધી ગાંઠ દોરડો ઓખા છોડવા જય છેખીલા. ખેડી ગાઠ
કરીનેતે કેમ છુટી જય. હો લાડી. તારો ખાણુમુરતાતતેડાવ
હો લાડી. તારી ખાણુમતી માત તેડાવ હો લાડી. તારો
શંકર તાત તેડાવ, હો લાડી. તારાં પારવતી માત તેડાવહો
લાડી તારે, ગણુપતી ખ્રાતતેડાવ હો લાડીતારીમુધ બુધલો-
જઈ તેડાવ હોલાડી. તારી ચીત્રલેહા ચોર તેડાવ, હો લાડી.

ઓખા છોડે દોરડો, તેજઢવજીવંતી ગાય; છમીલા. ષેડી ગાંઠ
તે થડ કરીને તે કેમ છુટી જાય. છમીલા દોરડો કેમ છુટે.

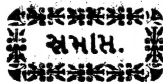
૬૬૩ ૯૩ મું.

રાગધનાશ્રી-રીતભાતપરીપુરાણુ કરીને, ઉઠયા કૃષ્ણ તનજી
નવુંરે મંદીર વસવાને ત્યાં આપ્યુંરે ભોવનજી એકવાર શ્રી
કૃષ્ણજી ઓખાને, ખોળામાંહેખેસારીયાજી; માગવુંહેાયતેમાગી
લેજે, તુંજે વહુવર અમારીજી. મારા બાપને એક દીકરો, તમે
આપોરે ભગવાનજી; ભગવાને આપ્યો દીકરો, તેનું ગયાસુર
નાણુજીખાણુસુરનેગયાસુર, વંશવધારણુહારજી, કહીકથાને
સંદેહ ભાગ્યો પરીક્ષત લાગ્યો પાયજી શુકજીઅમને પાવન
કીધા સંભળાન્યો મહીમાયજી; આરાધુ ઈષ્ટગુરૂદેવને, ગણુ-
પતીને લાગુ પાયજી શ્રોતા વક્તા સમજતા કહેકવી કરજો
ડજી; ભાવધરી સહુ ખોલજ્યો, જેજે શ્રી રણુઓડજી.

ઈતી શ્રી ભાગવતે મહાપુરાણુ દશમસ્કંધે શ્રી શુકદેવ પરિ-
ક્ષત સંવાદે પ્રેમાનંદ કૃત ઓખાહરણુ સંપુર્ણ.

શ્લોક.

અચ્યુતં કૈશવં રામનારાયણું ॥ કૃષ્ણુ દામોદરં વાસુદેવ
હરે ॥ શ્રીધરં માધવં ગોપીકા વલ્લભ ॥ જનકી વીનાયક
રામચંદ્ર ભજેત. ॥ ૧ ॥

અમરચરિત્ર.

ભાગ ૧-૨-૩ બો.

(ભગત આપાલાલ વેણીરામ કૃત)

આ પુસ્તકમાં સભ, શિક્ષણ, યાન, નીકીમતવના પ્રદર્શક શ્રી કમાલ, સુયોધા, મધુર-ધન, સુરામાજી, ચંદ્રલાલ, સામગ્રીનો વિવેક વગેરે બહોલ ભાગ્યે મહાપુરુષો તરફ આપાનો તેમજ બીજાં યોષપદ દર્શાવેલાં આંતર છે.

બસોબાવન વૈષ્ણવની વાર્તા.

(શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષાંતર.)

આચાર્ય શ્રી મદાપ્રભુજીના સેવકો વગેરેનું આત્મેદ્ય તર્જન આ પુસ્તકમાં કરવામાં આવ્યું છે વૈષ્ણવોને આ પુસ્તક પ્રાણ સમાન પઠનું કરવા યોગ્ય છે, મારે દરેક વૈષ્ણવો કલ્યાણ્યે આ પુસ્તક ખરીદવું યોગ્ય છે, અક્ષર ધણા મોટા છે.

બકતમાળ પ્રસંગ.

સરળ ગુજરાતી ભાષામાં આ સંસારમાં ધર બકિતજી જન્મ મરણાદિ સઘળ દુઃખોને ઠાળનારી છે. જન્મ જન્માંતરમાં પરમ સુખ આપનારી છે. આ પુસ્તકમાં એકસો સ્તીતર બનવઈ બકતોનો અપૂર્વ બકિતમય ઇતિહાસ આપવામાં આવ્યો છે.

મણિરત્નમાલા

(ગુજરાતી ભાષા અને યાજ્ઞયોષ અક્ષરમાં) યથા નામા તથા ગુણા—એ કહેવાતા નુસાર આ ગ્રંથનું જેવું નામ છે તેવોજ તેનો પ્રગવ છે.

શિક્ષાપત્ર.

(શ્રી હરીરામજી કૃત મોહું) મૂળ શ્લોક અને ગોસ્વામીજી શ્રીમદ ગોપેશ્વરજી મહારાજને કરેલી ટીકા આધારે ગુજર ભાષામાં.

સ્પર્શકાન્ત.

આ પુસ્તક સંસાર સામરમાંથી તરવા એક નોકા રૂપ છે. આ પુસ્તકમાં સંસાર વ્યવહારમાં રહી કેવલ્યપદનો માર્ગ દેખાડેલો છે, વિશેષમાં ધાર્મિક જાખનો દર્શાવતી સિદ્ધાંતી રૂપે આપેલી છે.

પુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જીગુટે.

તથા દરવાજા—અમદાવાદ.

કર્પૂર કાવ્ય.

આમાં મહાત્મા કર્પૂરનાં દોહરા અને તેમાં રહેલા શુદ્ધ અર્થો આપામાં એવો વિસ્તાર પુસ્તક સમજાયો છે કે તે વાંચવાથી સુધી, ઉચ્ચ શૃત્યુ વિગેરે સખંધીનો વલ્લુજ ઉત્કૃષ્ટ ખ્યાલ આપે છે ગમે તેવા દૃષ્ટવાળા માણસને પણ આ પુસ્તક સાથે જ્ઞાન આપી નુતન જીંદગી કરાવે છે. પુસ્તક ફક્ત એકજવાર વાંચવાથીજ તે વારે વારે વાંચવાની કરે એવો એમાં અદ્ભુત રસ છે. આમાં કુલ ૨૦ અંગ છે અને તે એટલા આ કર્શક છેકે તેનો વાંચવાથીજ સારોખ્યાલ થશે આમાં મહાત્મા કર્પૂર પણ અંદર દાખલ કરેલો છે. પુસ્તકનું કદ ૭ા X ૫ા અંચ લાંબું પહોળું એજ ઉચ્ચા પૃષ્ઠ સંખ્યા ૩૨૦, પાકું રૂપેરી વર્ખવાળું પુસ્તક છતાં કિમત ૩૦ પૈસાજ માફ.

શાક પાક પકવાત્ર શાસ્ત્ર.

મુખ્ય જીંદગી નિભાવવાને ખેરાક એ મુખ્ય ચીજ છે; પરંતુ જો તે કરવામાં ન આવે તો દેહને પોષણ કરવાને પદ્ધતિ સુધ, શુગ્ર, ઉચ્ચ, આદેશ, અજીણ વગેરે અનેક દરદો ઉત્પન્ન કરે છે અને તેથી ખેરાક કેવી રીતે તેવા જ્ઞાન તે મંધાવા મહિતખરે પામેથી મેળવી આપવામાં આવ્યું છે આમાં દેહ, ખજાલી અને પંજામી રીત રીવાજનાં શક, પાન, પકવાત્ર, મુરખ્યા, અયાજી, જા અટલી અને મનાલાદિ પણ વિષયને સંમત છે. દરેક જી પ્રકારને એકવાર વાંચી બધામણ છે. એજ કામજ, પાકું સોનેરી પુસ્તક. વિ. ૨૨. પોષણ જે જ્ઞાના.

ભવિષ્ય ફળ.

જ્યાં ૨, સુવૃ, અરીથ, ચાંદી, પદ, અગતી મરણ, તલ, તેલ, ૧ વગેરે દરેક વસ્તુની તેજ મંદી તથા મુકાગનો દુકાગનો નિર્ણય દર્શાવ્યો છે ૨. ૦-૪-૦૦ મહારામનાજ એજે ૨પાલ ખર્ચ મહિત ૦-૧-૦૦ ની દીકરી મોકલવી.

મળવાઈ ઠેકાણું;

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુટે જુકસેલન

૩૨૫ દરખા

